

KONTRA

**Λασπομαχία στο βάλτο
της αμερικανοδουλείας**

ΣΕΛΙΔΑ 3

Προς ναυάγιο Ζάεφ

ΣΕΛΙΔΑ 11

**Ο φίρερ, η... φιρερίνα,
τα ζώα και ο... αληθινός
φασισμός**

ΣΕΛΙΔΑ 8

**Στο κενό θα πέσουν
οι προσπάθειες του
υπουργού Αραχωβίτη
να εξαπατήσει τους
κτηνοτρόφους**

ΣΕΛΙΔΑ 9

Σύγκρουση Καμμένου - ΕφΣυν

**Εταίρος τους είναι, ας
τον λουστούν τώρα**

ΣΕΛΙΔΑ 12

Τετάρτη 24 Οκτώβρη,
6μμ στη Γαλλική Πρεσβεία

**Συγκέντρωση
αλληλεγγύης στον Ζορζ
Ιμπραϊμ Αμπνταλά**

34 χρόνια αιχμάλωτος
του γαλλικού κράτους

ΣΕΛΙΔΑ 16

1,30 €

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

22ος χρόνος - αρ. φύλλου 980 - 20 Οκτώβρη 2018

www.eksegersi.gr

Πολιτική κρίση και καυγάδες αμερικανόδουλων

Scripta... Verba...

Λες και εμείς ερχόμαστε να ανατρέψουμε το «έξω οι βάσεις του θανάτου». Πρώτα απ' όλα, δεν είναι βάσεις του θανάτου.

Πάνος Καμμένος

Είναι βάσεις της ζωής, της ευτυχίας, της ευημερίας των ανθρώπων!

Νομίζω ότι δεν ανταποκρίνεται στα σημερινά δεδομένα ότι οι Αμερικάνοι είναι φονιάδες των λαών.

Σάκης Παπαδόπουλος

Είναι ο συριζαίος βουλευτής που την έπεσε στον Καμμένο, ο οποίος αποκάλυψε ότι του είχε πάει ένα πακέτο με ρουσφέτια (μεταθέσεις φαντάρων να υποθέσουμε;).

Αλίμονο στην Ελλάδα, αν η ΠΓΔΜ καταφέρει να ολοκληρώσει θετικά τις βαριές υποχρεώσεις συνταγματικής αναθεώρησης και στη συνέχεια εμείς αρνηθούμε την κύρωση της συμφωνίας.

Σπύρος Δανέλλης

Ξέρει ότι το έχουμε... εμπεδώσει, αλλά τα επαναλαμβάνει για να τον ακούνε οι «σύντροφοι του ΣΥΡΙΖΑ» και να μην τον ξεχάσουν την «κατάληλη ώρα».

Η μόνη συμφωνία (σ.σ. με τον Ερντογάν), αν μπορούμε να την αποκαλέσουμε έτσι, είναι ψυχολογική. Σήμερα αισθανόμαστε πολύ διαφορετικά για την Τουρκία σε σχέση με χθες και τώρα έχουμε πραγματικά την ευκαιρία να έρθουμε πολύ πιο κοντά.

Ντόναλντ Τραμπ

Δυστυχώς γι' αυτόν, είναι τόσο κακά τα εκφραστικά του μέτρα, που οι διαψεύσεις του εμφανίζονται αβίαστα ως επιβεβαιώσεις για το αντίθετο απ' αυτό που προσπαθεί να αρθρώσει.

Σήμερα πέραν των φανταστικών διαλόγων από συνομιλία που δεν έγινε από τις ΗΠΑ, τις Βάσεις που ήδη υπήρχαν, ξεπερνώντας τα όρια του κατευθυνόμενου δημοσιογραφικού αυνανισμού με εμφανίζουν στο επικράτειας του ΣΥΡΙΖΑ. Ξύδι και οι ΑΝΕΛ θα μπούμε ισχυρότεροι και ο Αλέξης θα νικήσει.

Πάνος Καμμένος

Για Νόμπελ Λογοτεχνίας...

Σε μια δημοκρατία, όπως όλοι μας, πρέπει να δίνεις κάποια στιγμή τη θέση σου. Είναι η σοφία της δημοκρατίας που λέει πότε έρχεται μια αλλαγή.

Βόλφγκανγκ Σόμπλε

Η Μέρκελ τον έβγαλε από την κυβέρνησή της και τον έστειλε στην προεδρία της Βουλής, τώρα ήρθε η σειρά του να της υπενθυμίσει ότι ήρθε ο καιρός να φύγει (αν όχι από την καγκελαρία, τουλάχιστον από την ηγεσία του κόμματος).

ΡΙΠΕΣ

♦ «Στις ΗΠΑ έχει τυφώνα. Και δεν λέγεται Πάνος, λέγεται Μάικλ» ♦ Και χιουμοράκι ο πρωθυπουργός-ρεντίκολο ♦ Μπας και μαζέψει τους δικούς του ♦ Που απηύδισαν και ζητούν την κεφαλή Καμμένου επί πίνακι ♦ 'Η μάλλον, κάνουν πως τη ζητούν ♦ Τα εσωκομματικά τους παιχνιδάκια παίζουν κι αυτοί ♦ Γιατί η εξουσία είναι γλυκιά και κανένας τους δε θέλει να τη χάσει ♦ Ούτε οι υποτιθέμενοι αντι-καμμενικοί ♦ Δεν είδατε τι κωλοτούμπα έκανε η ΕφΣυν από τη μια μέρα στην άλλη; ♦ Ποιος Ιωάννης Μελισσανίδης και ποια Κομανέτσι; ♦ Εμάς πάντως μας στενοχωρεί που δεν πήρε θέση επί του θέματος η Ελενίσα η Αυλωνίτου ♦ Και βέβαια, νταλκάς βαρύς μας έχει πλακώσει εδώ και καιρό με την εξαφάνιση του Γιάννη του Μιχελογιαννάκη, του γιατρού ♦ Εμείς είμαστε με τον Πολάκη ♦ Για να κερδίσουν τις εκλογές, πρέπει να χώ-

σουν και κανέναν στη φυλακή ♦ Εχουμε όμως ένα ερώτημα ♦ Γιατί δεν τους κλείνουν; ♦ Τα βρίσκουν μαζί τους και τους κάνουν πλάτες, προφανώς ♦ Πώς λέγεται αυτό, κύριε πέτσας των Σφακίων; ♦ Εξεπλάγησαν κάποιοι, επειδή ο Τραμπ επαίνεσε το μύθο των Νοτίων, στρατηγό Λι ♦ Αν δεν επαινέσει τον Λι, πώς θα μαζέψει ψήφους από τους redneck του Νότου; ♦ Ο ιδιοκτήτης του Da Capo στο Κολωνάκι έκλεβε ρεύμα ♦ Ενέργεια συμβατή με το στάτους του μαγαζιού ♦ Σκεφτείτε τι μαζεύεται εκεί μέσα (εκτός από τα «ψώνια») ♦ «Διαφωνώ με τις ταμπέλες "δεξιός-αριστερός-κεντρώος", γιατί γνωρίζω από πρώτο χέρι ότι τα προβλήματα δεν έχουν ούτε κόμματα ούτε χρώματα» ♦ Ρε συ Πατούλη, βρες τίποτα πρωτότυπο ♦ Αυτά τα λένε όλοι ♦ Ασε που δεν πείθεις κιόλας ♦ Εσύ δεν είσαι που δήλωσες ότι «καταλυτικό ρόλο στην απόφα-

σή μου αυτή έπαιξε η στήριξη της ΝΔ και του προέδρου της, κυρίου Κυριάκου Μητσοτάκη»; ♦ Καρικατούρα του Σαλβίνι χαρακτήρισε ο Φίλης τον Καμμένο ♦ Δε διαφωνούμε, αλλά ο Φίλης, που συνυπήρχε στην ίδια κυβέρνηση με τον Καμμένο, τι είναι; ♦ Καρικατούρα του Ντι Μάιο; ♦ 'Η του Μπέπε Γκρίλο; ♦ 'Η δε θα πήγαινε τρέχοντας (παρά τα κιλά του), αν ο Τσίπρας του ξαναέδινε ένα καλό υπουργείο; ♦ Εντάξει, οι συριζαίοι αρέσκονται στην παραμύθη, όπως κάθε εξουσιαστική ελίτ ♦ Οι υπόλοιποι όμως ούτε τη μνήμη χάσαμε ούτε τη στοιχειώδη ικανότητα κρίσης ♦ Αμ' το ζευγάρι Τασίας-Θοδωρή; ♦ «Βγαίνουμε από μια τραυματική εμπειρία με τους ΑΝΕΛ» είπε η Χριστοδουλοπούλου ♦ Ο Καμμένος «δεν ορρωδεί προ ουδενός» είπε ο Δρίτσας ♦ Αρχισαν κι αυτοί να κάνουν τέτοιες διαπιστώσεις όταν βρέθηκαν εκτός κυβέρνησης ΣΥΡΙ-

ΖΑΝΕΛ ♦ Και δεν ξαναβρέθηκε θέση (τουλάχιστον για τον ένα) ούτε μετά το δεύτερο ανασχηματισμό ♦ Ο Παππάς, όμως, κύριος ♦ «Εγώ δε συμμετέχω σε κυβέρνηση που συμμετέχει ο Σαλβίνι», απάντησε στον Φίλη ♦ Λογικό το βρίσκουμε ♦ Όταν ρένεις με λέλουδα τον Πλούταρχο, αγκαλιά με τον Καμμένο, τι θα πεις; ♦ Οτι νταλκάδιαζες αγκαλιά με την καρικατούρα του Σαλβίνι; ♦ Πρώτος σε ψήφους για τη νέα ΠΓ του ΣΥΡΙΖΑ ο Αντώνης Κοτσάκας ♦ Ο παλιός είν' αλλιώς ♦ Όταν, ως πρωτοπαλίκαρο του Ακη, έχεις φάει με το κουτάλι τις πασοκικές ίντριγκες, ξέρεις πώς να κινηθείς στο «νέο περιβάλλον» ♦ Περήφανος που όλοι οι Αμερικανοί θέλουν την κόρη του για πρέσβειρα στον ΟΗΕ δηλώνει ο Τραμπ! ♦ Για να δούμε τι θα δηλώσει η Ντόρα για το γιο της ♦ Γιατί εδώ είναι Βαλκάνια ♦ Λέμε τώρα ♦

ΕΠΙΤΟΥΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

ΚΤα κατάφερε τελικά ο Πατούλης να πάρει (άτυπα έστω) το χρίσμα από τον Μητσοτάκη για να είναι ο «γαλάζιος» υποψήφιος στην Περιφέρεια Αττικής. Αμα όμως του κάνει κάνα χουνέρι ο Παχατουρίδης και κατέβει ως ανεξάρτητος, τα πράγματα θα δυσκολέψουν και μπορεί να βρεθεί ακόμα και εκτός δεύτερου γύρου. Είναι βέβαια πολύ νωρίς για προβλέψεις (άβυσσος η ψυχή του ψηφοφόρου), καλό θα ήταν πάντως ν' αρχίσει η Πατούλαινα τίποτα τάματα σε διάφορους αγίους «θαματοργούς».

ΚΑυτό ήταν σόου. Πού να φτουρήσουν οι Τσιπροκαμμένοι με το δικό τους σόου για τους δύο στρατιωτικούς; Με το που έφτασε από την Τουρκία στη Γερμανία ο πάστορας Μπράνσον, τον έχωσαν σ' ένα στρατιωτικό αεροπλάνο και κατευθείαν στο Λευκό Οίκο για προσευχή στο οβάλ γραφείο. Εγιναν όλα τόσο γρήγορα που ούτε την προσευχή

δεν πρόλαβε να μάθει απέξω. Τη διάβαζε από χαρτάκι ο αθεόφοβος! Ο Τραμπ, πάντως, το προεκλογικό του σόου το οργάνωσε. Με το δικό του τρόπο. Απευθυνόμενος στα πιο καθυστερημένα, τα πιο θρησκόληπτα, τα πιο «πυροβολημένα» στρώματα των αμερικανών ψηφοφόρων. Ο πάστορας, πάλι, μπορεί να μην είναι τραμπιστής. Ούτε καν ρεπουμπλικανός. Τι να έκανε, όμως, όταν ο Τραμπ ήταν αυτός που τον έβγαλε από τη φυλακή του Ερντογάν; Ο Καμμένος, πάντως, κάποιες ιδέες πρέπει να τις πήρε από το σόου του οβάλ γραφείου. Δεν ξέρουμε, όμως, αν θα προλάβει να βρει

ευκαιρία να τις εφαρμόσει.

ΚΟ Τσίπρας, μιλώντας στην ΚΕ του ΣΥΡΙΖΑ, έδωσε ιδιαίτερη έμφαση στη συνεργασία του ισπανικού σοσιαλδημοκρατικού κόμματος με τους «αριστερούς» Podemos, με προφανή στόχο να στριμώξει το ΚΙΝΑΛ που εμφανίζεται αρνητικό στη συνεργασία με τον ΣΥΡΙΖΑ. Κι εμείς θυμηθήκαμε την εποχή που ο Τσίπρας χαρακτήριζε περιφρονητικά τον Ολάντ «Ολαντρέου» και μιλούσε με τα χειρότερα λόγια για την ευρωπαϊκή σοσιαλδημοκρατία, την οποία ταύτιζε με τη νεοφιλελεύθερη Δεξιά. Ούτε τέσσερα χρόνια δεν έχουν

περάσει από τότε.

Κ«Καλό είναι, όλοι όσοι έχουμε θέσεις ευθύνης σε αυτόν τον τόπο, να μάθουμε να δουλεύουμε περισσότερο, να είμαστε πιο αποτελεσματικοί και να μιλάμε λιγότερο», είπε (μεταξύ των άλλων) ο Τσίπρας, μιλώντας στην ΚΕ του ΣΥΡΙΖΑ. Όταν συνειδητοποιήσαν ότι η αναφορά μπορεί να θεωρηθεί υπαινιγμός κατά Καμμένου, ο οποίος -παρά το «τζετ λαγκ»- ήδη βρισκόταν σε... συγγραφικό οίστρο μέσω Twitter, το Μαξίμου έσπευσε να διευκρινίσει -μέσω «κυβερ-

νητικών πηγών»- ότι ο Τσίπρας αναφερόταν στον Στουρνάρα. Και ησύχασαν όλοι. Μπορεί να υπήρξε και κάποιο κατευναστικό τηλεφώνημα. Ξέρει από τέτοια ο κυρ-Αλέκος.

ΚΟ Κουρουμπλής στο ευρωψηφοδέλτιο του ΣΥΡΙΖΑ, έγραψε το «Εθνός», με πηγή μάλλον τον ίδιο τον τέως υπουργό. Είναι σύνθησε οι αστοί πολιτικοί να προσπαθούν μ' αυτόν τον τρόπο να προετοιμάσουν το έδαφος. Φαίνεται πως ο Κουρουμπλής συνειδητοποίησε πως «δεν περνάει πια η μπογιά του» στο εσωτερικό.

“

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Υπάρχουν δύο διακριτοί πόλοι στην πολιτική. Ο προοδευτικός και ο συντηρητικός. Οι δυνάμεις που υπηρετούν τον άνθρωπο, τα δικαιώματα και τις σύγχρονες ανάγκες του και οι δυνάμεις που υπηρετούν τις αγορές και τα συμφέροντα μίας μικρής μειοψηφίας, σε βάρος της κοινωνίας. Οι διαφορές είναι ορατές και σε επίπεδο άσκησης κυβερνητικών πολιτικών και σε επίπεδο πολιτικών θέσεων, τόσο στη χώρα μας, όσο και στην Ευρώπη.

Φώτης Κουβέλης

”

Το επετειολόγιο της εβδομάδας

20/10: Ημέρα ελεγκτών εναέριας κυκλοφορίας, ημέρα κατά της οστεοπόρωσης, ημέρα στατιστικής, Γουατεμάλα: Ημέρα επανάστασης (1944), Κένυα: Ημέρα Jomo Kenyatta 20/10/1969: Βόμβα (πρώτη εμφάνιση «20 Οκτώβρη») σε κάδο απορριμμάτων (Δεξαμενή) 20/10/1977: Απόπειρα εμπρησμού αποθηκών ΑΕΓ, δολοφονία Χρήστου Κασίμη 1986: Βόμβα στο ΙΔ' ΑΤ (ΕΛΑ) 21/10: Σομαλία, Σουδάν: Ημέρα επανάστασης (1964), Αγγλία: Ημέρα Trafalgar (1805), Ονδούρα: Ημέρα στρατού (1956) 21/10/1918: Πρώτο πανελλαδικό πανεργατικό συνέδριο, ίδρυση ΓΣΕΕ 21/10/1969: Δεκαεξαετής κάθειρξη σε δύο μέλη ΠΑΚ για βόμβες 21/10/1977: Διαδηλώσεις, βόμβες, επεισόδια σε Γερμανία, Γαλλία, Ιταλία, Ολλανδία, Ισπα-

νία και Ελλάδα 22/10: Ημέρα τραυλισμού, Βατικανό: Εθνική γιορτή, Πουέρτο Ρίκο: Ημέρα βετεράνων 22/10/1977: Διαδηλώσεις, επεισόδια, βόμβες (Ιταλία) 23/10: Ημέρα οικολογικού χρόνου 23/10/1931: Μεταφορά Αρη Βελουχιώτη με άλλους εβδομήντα εξόριστους στη Γαύδο 23/10/1948: Αθώωση δολοφόνων Γιάννη Ζέβγου 23/10/1949: Σύλληψη Μανώλη Αναγνωστάκη και άλλων 68 αριστερών (Θεσσαλονίκη) 23/10/1998: Ο ανθυπαστυνόμος Κυριάκος Βαντούλης σκοτώνει τον 17χρονο Γιουγκοσλάβο Μάρκο Μπουλάτοβιτς (Θεσσαλονίκη) 24/10: Ημέρα αποτίμησης γυναικείας εργασίας, Ημέρα Ηνωμένων Εθνών, ημέρα κατά παχυσαρκίας, ημέρα ακτών, ημέρα για αφοπλισμό, ημέρα πληροφόρησης για ανάπτυξη, Ζάμπια: Ημέρα ανεξαρτησίας (1964) 24/10/1968: Βόμβες (ΔΕ) σε εισόδους Νομικής και Ταμεί-

ου Παρακαταθηκών και Δανείων 24/10/2001: Ο αστυφύλακας Γ. Τυλιανάκης σκοτώνει τον Ρομά Μαρίνο Χριστόπουλο (Ζεφύρι) 24/10/2002: Ο ανθυπαστυνόμος Θοδωρής Κατσάς σκοτώνει τον Αναστάσιο Λυμούρα (Γλυφάδα) 25/10: Ημέρα ζυμαρικών, Καζακστάν: Ημέρα ανεξαρτησίας (1990) 25/10/1977: Μεγάλες διαδηλώσεις, συγκρούσεις, δεκαοκτώ αστυνομικοί τραυματίες (Παλέρμο) 25/10/1983: Εισβολή ΗΠΑ στη Γρενάδα 26/10: Ημέρα τεχνών δρόμου και ελεύθερης έκφρασης στον δημόσιο χώρο, Αυστρία: Εθνική γιορτή, Μπενίν, Ρουάντα: Ημέρα ενόπλων δυνάμεων, Ελβετία: Ημέρα σημαίας 26/10/1971: Σύλληψη 32 μελών ΚΚΕ Εσωτερικού 26/10/1977: Βόμβα στο δυτικογερμανικό μορφωτικό κέντρο Κωνσταντινούπολης, διαδηλώσεις, τρεις τραυματίες.

Λασπομαχία στο βάλτο της αμερικανοδουλείας

Πράγματι αυτή η κυβέρνηση έχει ως μεγάλο της προσόν το ηθικό πλεονέκτημα έναντι των πολιτικών της αντιπάλων! Αυτή τη βδομάδα υπήρξε μια ακόμα κορυφαία εμφάνιση αυτού του ηθικού πλεονεκτήματος: δυο κορυφαίοι υπουργοί, οι των Εξωτερικών και της Αμυνας, πλακώθηκαν στο υπουργικό συμβούλιο, αφήνοντας ο ένας αιχμές σε βάρος του άλλου για τη διαχείριση των μυστικών κονδυλίων των υπουργείων τους!

Είχαμε κι άλλα, όμως, που επιβεβαίωσαν ότι αυτή η κυβέρνηση είναι ισχυρή, αποφασισμένη και ικανή να λύνει προβλήματα! Μετά το σόου Καμμένου επί αμερικανικού εδάφους, που προκάλεσε σάλο στην Αθήνα και ιδιαίτερα στο εσωτερικό του ΣΥΡΙΖΑ και στην κυβέρνηση, τη Δευτέρα ο Καμμένος βγήκε στην ΕΡΤ, είπε διάφορα για όσα έγιναν στις ΗΠΑ και δεν παρέλειψε να δηλώσει ότι μόλις πάει στην ελληνική Βουλή για κύρωση η Συμφωνία των Πρεσπών, θα αποσύρει την εμπιστοσύνη του από την κυβέρνηση. Την Τρίτη, ο ίδιος Καμμένος δεσμεύτηκε στο υπουργικό συμβούλιο ότι δε θα ρίξει την κυβέρνηση! Προηγήθηκε -σύμφω- να με τις διαρροές που έγιναν από μέλη του υπουργικού συμβουλίου- ομιλία του Τσίπρα, ο οποίος ζήτησε από τους υπουργούς του να δεσμευτούν ότι δε θα ρίξουν την κυβέρνηση συντασσόμενοι με πρόταση μομφής που θα υποβάλει η ΝΔ!

Α, να μην το ξεχάσουμε. Είχε προηγηθεί και... μυστικό γεύμα του Τσίπρα με τον Καμμένο στη Λέσχη Αξιωματικών! Εκεί που όποιον μπαίνει τον βλέπουν εκατοντάδες ζευγάρια μάτια (τα διερχόμενα αυτοκίνητα σχηματίζουν ουρές), ενώ μέσα στο κτίριο κυκλοφορούν δεκάδες αξιωματικοί, φαντάροι και πολίτες, που κάθε άλλο παρά εξασφαλίζουν την εχεμύθεια. Παγίδευσε ο Καμμένος τον Τσίπρα και τον φώναξε για γεύμα «εντός έδρας» (του Καμμένου), φροντίζοντας να υπάρξουν ακόμα και φωτογραφίες από την προσέλευσή τους στη Λέσχη; Μπορεί να είναι «παιδική χαρά» το Μαξίμου, δεν τους έχουμε όμως και για μαλάκες (για να το πούμε ωμά). Το γεύμα ήταν... επιμελώς ατημέλητο. Εδειχνε μυστικό, ενώ είχε προετοιμαστεί έτσι που να μη μέινει μυστικό.

Σε ποιον ήθελε να στείλει μήνυμα ο Τσίπρας με το «μυστικό γεύμα» με τον Καμμένο; Μα στους συντρόφους του στον ΣΥΡΙΖΑ, οι οποίοι στη συνεδρίαση της ΚΕ το Σαββατοκύριακο είχαν εξαπολύσει πυρ ομαδόν κατά του Καμμένου. «Με τις δηλώσεις του, τον υποτελή φιλοαμερικανισμό του... επιβαρύνει τη διεθνή θέση της χώρας», είχε δηλώσει στην ΕφΣυν ο Φίλης, λίγο πριν από τη συνεδρίαση. Στην ομιλία του στη συνεδρίαση τον απεκάλεσε «καρικατούρα του Σαλβίνι», για ν' αναλάβει την υπεράσπιση του Καμμένου ο Παππάς. Ακολούθησαν και άλλοι (Δρίτσας, Χριστοδουλοπούλου, Παπαδόπουλος κλπ.). Ο Τσίπρας τους έστειλε το μήνυμα ότι ο Καμμένος είναι «δική του υπόθεση», ότι ξέρει να τον «χειρίζεται» ώστε «να μην κάνει ζημιά».

Βέβαια, είχε και ο Καμμένος τα οφέλη του από το «μυστικό γεύμα». Καταρχάς, βγήκε προς τα έξω ότι επρόκειτο για συνάντηση μεταξύ «δύο ανδρών», «δύο πολιτικών ηγετών» και όχι για συνάντηση του πρωθυπουργού με έναν υπουργό του. Αν ίσχυε το δεύτερο, τότε η συνάντηση θα γινόταν στο Μαξίμου, όπου ο πρωθυπουργός δέχεται τους υπουργούς του για συνεργασία,

για να τους δώσει οδηγίες, για να τους επιπλήξει κτλ. Ετσι, ο Καμμένος κέρδιζε ένα αναβαθμισμένο πολιτικό στάτους. Του ηγέτη που διαπραγματεύεται απευθείας με τον πρωθυπουργό και που θέτει σ' αυτόν τους όρους του. Που έχει το δικαίωμα να πηγαίνει σε μια ξένη χώρα, σε επίσημη επίσκεψη, και να καταθέτει στην πολιτική ηγεσία αυτής της χώρας τις προσωπικές του θέσεις και όχι τις θέσεις της κυβέρνησης.

Το υπουργικό συμβούλιο της Τρίτης ήταν η συνέχεια του «μυστικού γεύματος» Τσίπρα-Καμμένου. Το έχουμε ξαναπεί: αυτοί δε θα μας αφήσουν να πλήξουμε. Είναι πραγματικά παγκόσμια πρωτοτυπία, να βγαίνει ένας πρωθυπουργός και να ζητά από τους υπουργούς του το αυτονόητο, το εξ ορισμού δεδομένο: ότι δε θα ρίξουν την κυβέρνηση! Κι ένας υπουργός να δεσμεύεται σ' αυτό, ενώ μια μέρα πριν έλεγε ο ίδιος στην κρατική τηλεόραση ότι μόλις η κυβέρνηση καταθέσει για κύρωση μια διεθνή συμφωνία που έχει υπογράψει, αυτός θα φύγει και θα προσπαθήσει να ρίξει την κυβέρνηση για να μην κυρωθεί η συμφωνία. Θέση την οποία έχει επαναλάβει πολλάκις στο πρόσφατο παρελθόν, όπως επίσης και κορυφαία στελέχη του κόμματός του (π.χ. ο εκπρόσωπος Τύπου, που άφησε ανοιχτό το ενδεχόμενο, το κόμμα του να υπερψηφίσει μια πρόταση μομφής που θα υποβάλει η αξιωματική αντιπολίτευση)!

Εσκίζε τα ρούχα του ο Τζανακόπουλος: τίποτα δεν έγινε στο υπουργικό συμβούλιο, όλοι ήταν αγαπημένοι και άκουγαν με προσοχή τον πρωθυπουργό! Κι αυτό την ώρα που όλοι είχαν δει τον Κοτζιά να φεύγει πριν ολοκληρωθεί το υπουργικό συμβούλιο και να πηγαίνει στο προεδρικό μέγαρο, όπου συναντήθηκε επί μιάμιση ώρα με τον Παυλόπουλο, σε μη προγραμματισμένη συνάντηση (γι' αυτό και από την προεδρία δε βγήκε η τυποποιημένη ανακοίνωση, ότι ο πρόεδρος δέχτηκε τον υπουργό τάδε, ο οποίος τον ενημέρωσε για θέματα της αρμοδιότητάς του). Να πήγε ο Κοτζιάς στον Πάκη για να τον συμβουλευτεί το αποκλείουμε. Δεν ταιριάζει κάτι τέτοιο στον Κοτζιά, που κατατράχεται από το σύνδρομο της αδικιμένης μεγαλοφυΐας. Πήγε στον Πάκη για να σηματοδοτήσει την ύπαρξη προβλήματος. Κι ο Πάκης φρόντισε να διαρρεύσει (αυτή την τέχνη την ξέρει πάρα πολύ καλά, ότι ο Κοτζιάς «δυσφορεί» μετά απ' αυτά που έγιναν στο υπουργικό συμβούλιο).

Οι διαρροές (που επιβεβαιώθηκαν, όσο κι αν επέμενε να τις διαψεύδει ο... φουκαράς ο Τζανακόπουλος) λένε ότι ο Κοτζιάς την έπεσε στον Καμμένο για τα καμώματά του στις ΗΠΑ, κατηγορώντας τον ότι κάνει προσωπική εξωτερική πολιτική και βλάπτει τη χώρα (αυτό δεν έγραφε και η ΕφΣυν, μέχρι να το κάνει γαργάρα;). Κι ότι ο Καμμένος τα πήρε στο κρανίο και του απάντησε αναλόγως (μπορούμε να φανταστούμε τη σκηνή της σύγκρουσης αυτών των δύο... γιγάντων της αστικής πολιτικής). Μέχρι που η κουβέντα έφτασε (πού αλλού θα έφτανε, όταν μιλά ο Καμμένος;) στη διαχείριση των μυστικών κονδυλίων

του υπουργείου Εξωτερικών. Δεν ήμασταν εκεί για ν' ακούσουμε τι ακριβώς είπε ο Καμμένος, φανταζόμαστε όμως πως η αναφορά στα μυστικά κονδύλια του ΥΠΕΞ έγινε σε σχέση με τη φημολογία περί εξαγοράς βουλευτών και άλλων παραγόντων στη Δημοκρατία της Μακεδονίας και είχαν μέσα όλα τα καμένα συνοδευτικά (Σόρος κτλ. - τον Σόρος ανακάτεψε και όταν την έπεσε στην ΕφΣυν). Ο Κοτζιάς είδε τον Τσίπρα να μη διακόπτει τον Καμμένο, ούτε να τον υπερασπίζεται από την επίθεση του υπουργού Αμυνας. Είδε τους υπουργούς να έχουν μείνει στήλες άλατος. Και αποχώρησε, βροντώντας την πόρτα πίσω του.

Μετά τη συνάντηση με τον Πάκη, άφησε να διαρρεύσει ότι ετοιμάζεται να παραιτηθεί. Περίμενε ένα τηλεφώνημα από τον Τσίπρα, που θα του πρόσφερε στήριξη. Το τηλεφώνημα δεν έγινε ποτέ. Αντ' αυτού, άκουσε τον Τζανακόπουλο (ποιον; τον Τζανακόπουλο) να δηλώνει με νόημα πως «όποιος δεν θέλει να φτάσει στον προορισμό ή δυσφορεί στη διαδρομή μπορεί να κατέβει από το τρένο»! Και κατέβηκε από το τρένο, συνοδεύοντας την αποβίβασή του με το γνωστό πικρό και... πεισματάρικο «τιτίβισμα»: «Ερχεται η στιγμή, λέει ο ποιητής, να αποφασίσεις με ποιούς θα πας και ποιούς θα αφήσεις. Ο ΠΘ και σειρά Υπουργών έκαναν στο χθεσινό ΥΣ τις επιλογές τους και εγώ κατόπιν τις δικές μου» (μετά τον Τσίπρα και ο Κοτζιάς βαφτίζει τον Σαββόπουλο ποιητή, αλλά είναι γνωστό στους παροικούντες την Ιερουσαλήμ ότι ο Κοτζιάς ουδέποτε διακρίθηκε για τις λογοτεχνικές γνώσεις του).

Περιττεύει να θυμίσουμε ότι πριν από μερικούς μήνες ο Καμμένος δήλωνε ότι έχει «απόλυτη εμπιστοσύνη στον υπουργό Εξωτερικών» και έπλεκε το εγκώμιο του Κοτζιά. Ή ότι πρόσφατα, ο Κοτζιάς δήλωνε στην ΕΡΤ ότι οι διαφωνίες του Καμμένου είναι «καυγαδάκι εντός γάμου». Ούτε χρειάζεται να επισημάνουμε ότι ο Τσίπρας επέλεξε να «ξεφορτωθεί» τον Κοτζιά και όχι τον Καμμένο, επειδή ο τελευταίος μπορεί να ρίξει την κυβέρνηση, ενώ ο Κοτζιάς θα επιδείξει κομματική νομιμοφροσύνη, καθώς ο ίδιος, ο Τόσκας και η Γιαννιά έχουν εκλεγεί με τον ΣΥΡΙΖΑ (και δεν έχουν και πού να πάνε αν φύγουν από τον ΣΥΡΙΖΑ).

Το μόνο που χρειάζεται να υπογραμμίσουμε είναι ότι στη δήλωση αποδοχής («με πόνο καρδιάς») της παραίτησης Κοτζιά, ο Τσίπρας δεν είπε κουβέντα για τη διαχείριση των μυστικών κονδυλίων, που είχε εγείρει ο Καμμένος και που ήδη γινόταν πρώτο ζήτημα στην πολιτική ατζέντα. Φαίνεται πως ακούστηκαν πολλά «γαλλικά» από πλευράς Κοτζιά, για να βγει την επομένη ο Τζανακόπουλος και να κάνει ad hoc δήλωση, προσφέροντας πλήρη κάλυψη στον Κοτζιά. Επιστρατεύτηκε και ο Βούτσας που έδωσε ad hoc συνέντευξη Τύπου, για να πει ότι επί Κοτζιά καθιερώθηκε μια διαδικασία «γνώσης» της διάθεσης των μυστικών κονδυλίων από τον πρόεδρο και τους αντιπροέδρους της Βουλής. Η διαδικασία που περιέγραψε περισσότερο με κοροϊδία μοιάζει, παρά με ουσιαστική γνώση,

όμως δεν είναι αυτό το θέμα μας. Το θέμα μας είναι ότι οι Τσιπραίοι αναγκάστηκαν να προσφέρουν εκ των υστέρων πλήρη κάλυψη στον Κοτζιά. Ίσως για να μην δώσει συνέχεια αυτός, ανασκαλεύοντας ζητήματα με μυστικά κονδύλια στο υπουργείο Αμυνας.

Πολιτική κρίση

Τι δείχνουν αυτά τα τραγελαφικά γεγονότα; Οτι ο Τσίπρας έχει μεν πλειοψηφία για να κυρώσει τη Συμφωνία των Πρεσπών, δεν έχει όμως πλειοψηφία για να συνεχίσει να κυβερνά χωρίς τους καμένους. Κι όχι μόνο δεν έχει τέτοια πλειοψηφία, αλλά φοβάται κιόλας ότι ο αγαπημένος κυβερνητικός εταίρος, που αισθάνεται σαν αγρίμι στο κλουβί και γενικώς δε διακρίνεται για την ψυχραιμία και τη νηφαλιότητά του, μπορεί να του την κάνει ανά πάσα στιγμή, τινάζοντας στον αέρα τον εκλογικό σχεδιασμό που αυτός (ο Τσίπρας) προσπαθεί να αποκρυσταλώσει. Γι' αυτό και κάνει αυτές τις σπασμωδικές κινήσεις, όπως το να ζητήσει από τους υπουργούς του δέσμευση ότι δε θα ρίξουν την κυβέρνηση του. Ως προς αυτό, έχει δικίο ο Κοτζιάς: ο Τσίπρας διάλεξε να πορευτεί με τον Καμμένο και να οδηγήσει τον Κοτζιά στην αποβίβαση από το τρένο, όταν του έθεσε το δίλημμα «ή εγώ ή αυτός».

Η εικόνα που βλέπει μπροστά του ο αποκατάληπτος πολίτης θυμίζει κακό σουρεαλιστή ζωγράφο. Ο υπουργός Εξωτερικών, που διαπραγματεύτηκε τη Συμφωνία των Πρεσπών μαζί με τον πρωθυπουργό και που βρισκόταν σε πλήρη ευθυγράμμιση μαζί του σε όλα τα σχετικά ζητήματα, βρέθηκε εκτός κυβέρνησης, στην οποία παρέμεινε ο υπουργός Αμυνας, ο οποίος όχι μόνο δηλώνει ότι θα ρίξει την κυβέρνηση εν ευθέτω χρόνω, αλλά πήγε και στις ΗΠΑ και πλασάριζε «σχέδιο Β», εν γνώσει του -όπως ο ίδιος είπε- ότι ο πρωθυπουργός δεν το εγκρίνει.

Και βέβαια, όλοι εκείνοι οι ουριζαίοι που ξιφούλκησαν κατά του Καμμένου, από Φίλη μέχρι ΕφΣυν, τον φαντάζονται να τους κάνει τη γνωστή χειρονομία με το μεσαίο δάχτυλο. Πρέπει να αισθάνθηκαν οργή όταν άκουσαν τον Τσίπρα να δηλώνει, σε πρώτο ενικό, ότι η αποδοχή της παραίτησης Κοτζιά «σηματοδοτεί την απόφασή μου να μην ανεχτώ καμία διγλωσσία απέναντι στα εθνικά θέματα από οποιονδήποτε και καμιά στρατηγική και να μη δεχτώ από κανέναν να διαταράξει την ομαλή πορεία της χώρας την οριστική έξοδο από τα μνημόνια». Λες και ήταν ο Κοτζιάς και όχι ο Καμμένος που χρησιμοποίησε διγλωσσία και μάλιστα ευρισκόμενος σε επίσημη επίσκεψη σε ξένη πρωτεύουσα!

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι υπάρχει πολιτική κρίση, η οποία τροφοδοτείται από τις διαφορετικές στοχεύσεις που έχουν Τσίπρας και Καμμένος. Ο Τσίπρας και να χάσει από τον Μητσοτάκη θα είναι αρχηγός της αξιωματικής αντιπολίτευσης και θα ελπίζει ότι μπορεί να ξαναγίνει πρωθυπουργός. Αντίθετα, ο Καμμένος παίζει την πολιτική του επιβίωση. Κι εκτός του ότι «τρελαίνεται» στην ιδέα ότι μετά από τόσα χρόνια θα βρεθεί εκτός Βουλής, αισθάνεται ρίγος όταν αναλογίζεται

ότι έχει κάνει τόσους εχθρούς που μπορεί να πέσουν και να τον «σκίσουν», χωρίς να έχει καν τη βουλευτική ασυλία. Γι' αυτό και θα τα παίξει όλα για όλα, χωρίς να λογαριάζει τις ιδιαίτερες ανάγκες του Τσίπρα, αν κρίνει ότι αυτό τον βολεύει.

Σίγουρα, οι τελευταίες εξελίξεις δεν είναι άσχετες από τα «κακά μαντάτα» που έρχονται από τα Σκόπια. Ο Ζάεφ, μετά τη συντριβή στο δημοψήφισμα, θα πάει αναγκαστικά σε εκλογές, με κίνδυνο να συντριβεί και σ' αυτές. Ο Καμμένος θα αισθανθεί τότε πλήρως δικαιωμένος, ο Κοτζιάς έχει την άνεση να παραιτηθεί (οι δημόσιες ευχαριστίες του Στέιτ Ντιπάρτμεντ «για την ιδιαίτερη αφοσίωση που έδειξε στην ενίσχυση της σχέσης ΗΠΑ-Ελλάδας και για τη συμβολή του στην επίτευξη της ιστορικής Συμφωνίας των Πρεσπών», δεν είναι ασφαλώς τυχαίες) και ο Τσίπρας πρέπει να δει τι θα κάνει με τις δεσμεύσεις που έχει αναλάβει έναντι της Ουάσινγκτον και του Βερολίνου (φοβάται ότι θα τονβάλουν να εξαπλήσει την τετραετία, με την ελπίδα ότι στο μεταξύ μπορεί να συμφωνήσει η νέα μακεδονική κυβέρνηση και η Συμφωνία των Πρεσπών να φτάσει στην ελληνική Βουλή).

Στο έδαφος της αμερικανοδουλείας

Αλήθεια, τι είναι σημαντικότερο; Η Συμφωνία των Πρεσπών ή η πλήρης υποταγή στους αμερικάνους ιμπεριαλιστές και η μετατροπή της Ελλάδας σε μια απέραντη αμερικάνικη βάση, που διατυμπάνισε ο Καμμένος και στην Ουάσινγκτον και στη συνέντευξη του στην ΕΡΤ; Εκεί που ακούσαμε ότι η Κάρπαθος θα είναι η εναλλακτική του Κανάβεραλ κι ότι θα είναι καλό να σταθμεύσουν τα αμερικάνικα «Απάτσι» στο Στεφανοβίκειο γιατί τα αμερικάνικα πληρώματα «θ' αφήσουν στο Βόλο και πέντε δεκάρες». Ας θυμηθούμε τι είπε ο Καμμένος στον αμερικανό ομόλογό του Τζέιμς Μάτις: «Είναι πολύ σημαντικό για την Ελλάδα, οι ΗΠΑ να αναπτύξουν στρατιωτικές δυνάμεις σε πιο μόνιμη βάση, όχι μόνο στον κόλπο της Σούδας, αλλά και στον Βόλο, στη Λάρισα, στην Αλεξανδρούπολη».

Ακούσατε καμιά διαφωνία από τον πρωθυπουργό (ή από τον Κοτζιά ή από άλλον υπουργό) γι' αυτά; Αυτά προφανώς δεν εντάσσονται στην καταδικαστέα «διγλωσσία». Είναι η κοινή γλώσσα της αμερικανοδουλείας που μιλούν ο Τσίπρας και ο Καμμένος, ο ΣΥΡΙΖΑ και οι ΑΝΕΛ.

ΥΓ1. Ο στίχος του Χριστιανόπουλου, διά χειρός Κοτζιά («βαθιά να μεθάψουν θέλησαν, ξέχασαν ότι είμαι σπόρος»), θα μπορούσε να είναι η παπάρα της χρονιάς. Σπόρος ο Κοτζιάς! Μια πολιτική καριέρα σχεδόν μισού αιώνα αποδεικνύει ότι ο σπόρος είναι τζούφιος. Δεν τα κατάφερε στον Περισσό, έφυγε. Προσπάθησε να γίνει ηγέτης του ΝΑΡ, δεν τα κατάφερε, έφυγε. Πήγε στην «αυλή» του Γιωργάκη, είδε τον Δρούτσα να γίνεται υπουργός Εξωτερικών, απομακρύνθηκε. Είδε φως στον ΣΥΡΙΖΑ, μπήκε ως συνεργαζόμενος, άκουσε τελικά τον Τζανακόπουλο (!) να του δείχνει τη σκάλα για να κατέβει από το τρένο! Πότε θα καρπίσει αυτός ο σπόρος;

ΥΓ2. Η πρώτη πράξη της όπερα μπούφα έκλεισε με την άρια που τραγούδησε η μεγάλη ντίβα Θοδώρα Μεγαλοοικονόμου: «Ουδείς αναντικατάστατος και το ΥΠΕΞ αναλαμβάνει από σήμερα ο ίδιος ο πρωθυπουργός»...

Φύγε εσύ, έλα εσύ...

Μπορεί στο Αφγανιστάν να «κέρδισε» το παρατσούκλι «τρελό σκυλί» (εξαιτίας της σκληρότητάς του ως διοικητή του αμερικανικού... ανθρωπιστικού σώματος), όμως στην Ουάσινγκτον το τρελό σκυλί είναι άλλος. Ο... διαβολικά καλός Τραμπ, που ανακοίνωσε από την τηλεόραση ότι ο υπουργός Πολέμου, στρατηγός Τζέιμς Μάτις βρίσκεται με το ένα πόδι εκτός Πενταγώνου. «Νομίζω ότι είναι κατά κάποιο τρόπο Δημοκρατικός, αν θέλετε να ξέρετε», είπε με το γνωστό του ύφος ο Τραμπ, σε συνέντευξη που έδωσε στην εκπομπή «60 λεπτά» του CBS. Ο Τραμπ είπε ότι υπάρχουν κάποιοι στην κυβέρνησή του που «δεν είναι ενθουσιασμένοι» μαζί του. Όσο για τον Μάτις, ο ίδιος έχει «πολύ καλή σχέση» μαζί του. «Γευματίσαμε μαζί πριν από δύο μέρες. Μπορεί και να παραιτηθεί», είπε, λες και ανακοίνωνε τι έφαγε το προηγούμενο βράδυ.

Δεν ξέρουμε πάνω σε τι διαφώνησαν ο Τραμπ με τον Μάτις. Το γεγονός, όμως, ότι τον βάφτισε «Δημοκρατικό» (ο Μάτις, ως στρατηγός, εμφανιζόταν πάντοτε ως «ανεξάρτητος»), δείχνει ότι οι διαφωνίες τους άπτονται στρατηγικών θεμάτων. Αγνωστο ακόμα ποια περιοχή του κόσμου αφορούν αυτές οι διαφωνίες. Είναι όμως βέβαιο ότι ο Μάτις αποτελεί τυπικό εκπρόσωπο του λεγόμενου «βαθέος κράτους» των ΗΠΑ. Προέρχεται από την ανώτατη στρατιωτική γραφειοκρατία, η οποία έχει άποψη για το πώς η εκάστοτε κυβέρνηση θα υπερασπιστεί καλύτερα τα συμφέροντα του αμερικανικού ιμπεριαλισμού.

Η μεγάλη τους φίλη

Ο ίδιος ο πρωθυπουργός Νετανιάχου, ο πρόεδρος Ρεουβέν Ρίβλιν, οι Ισραηλινές Ενοπλες Δυνάμεις και ο πρέσβης του Ισραήλ στις ΗΠΑ Ντάνον αποχαιρέτησαν με επίσημες αναρτήσεις στο Twitter την εκπρόσωπο των ΗΠΑ στον ΟΗΕ Νίκι Χέιλι, η οποία αποχωρεί, για να επανέλθει -όπως λέει- στον ιδιωτικό τομέα (και το πιθανότερο, μετά από ένα διάλειμμα, στα υψηλά κλιμάκια της αμερικανικής πολιτικής, ίσως και απέναντι στον Τραμπ για τη διεκδίκηση του ρεπουμπλικανικού χρίσματος στις προεδρικές εκλογές του 2020).

«Θα ήθελα να ευχαριστήσω τη Νίκι Χέιλι, μια πραγματική πρέσβειρα, από τα βάθη των καρδιών μας, στο όνομα όλων των πολιτών του Ισραήλ. Η πρέσβειρα Χέιλι ήταν μια ασυμβίβαστη υπερασπίστρια της αμερικανικής πολιτικής για τη Μέση Ανατολή και το Ισραήλ», έγραψε ο πρόεδρος Ρίβλιν. «Θα ήθελα να ευχαριστήσω τη Νίκι Χέιλι, που καθοδήγησε τον ασυμβίβαστο αγώνα ενάντια στην υποκρισία στον ΟΗΕ και για λογαριασμό της αλήθειας και της δικαιοσύνης της χώρας μας», έγραψε ο Νετανιάχου. «Σ' ευχαριστούμε Νίκι Χέιλι για την υπηρεσία σου στον ΟΗΕ και την ακλόνητη υποστήριξη για το Ισραήλ και την αλήθεια. Οι στρατιώτες των Ισραηλινών Ενόπλων Δυνάμεων σε χαιρετούν!», έγραψε ο σιωνιστικός στρατός.

Ιμπεριαλιστικά παιχνίδια με θρησκευτικό άρωμα

Ο πόλεμος ανάμεσα στο Φανάρι και τη Μόσχα διεξαγόταν υπόγεια εδώ και καιρό. Πλέον, ξέσπασε ανοιχτά και οδήγησε στη διακοπή των σχέσεων ανάμεσα στα δύο πατριαρχεία. Θα έχει όμως και συνέχεια, καθώς ήδη ένα τρίτο πατριαρχείο, αυτό της Αντιόχειας, τάχθηκε ανοιχτά στο πλευρό της Μόσχας και ζητά τη σύγκληση του Πανορθόδοξου Συμβουλίου Εκκλησιών, για να εξετάσει τις «αντικανονικές δράσεις» του Βαρθολομαίου.

Είναι η πρώτη φορά εδώ και χρόνια που το πατριαρχείο της Κωνσταντινούπολης, το ονομαζόμενο και οικουμενικό, παρεμβαίνει με τόσο απροκάλυπτο τρόπο σε ένα πολιτικό ζήτημα. Γιατί μη γελοίασθε, το ζήτημα της αυτοκεφαλίας της Εκκλησίας της Ουκρανίας, την οποία αναγνώρισε ο Βαρθολομαίος, είναι καθαρά πολιτικό ζήτημα. Το Κίεβο εκκλησιαστικά ανεξαρτητοποιείται πλήρως από τη Μόσχα. Όταν αυτό το ζήτημα τεθεί στο πλαίσιο των σχέσεων Ρωσίας-Ουκρανίας, μπορεί κανείς να αντιληφθεί την πολιτική του σημασία.

Ακόμα κι αν αμφέβαλε κανείς, δεν του το επέτρεψε ο Πούτιν, ο οποίος συγκάλεσε το Συμβούλιο Εθνικής Ασφαλείας της Ρωσίας και άφησε να διαρρεύσει πως ο ίδιος χαρακτήρισε «απόφαση σκάνδαλο» την κίνηση του Βαρθολομαίου. Βέλη προς το Φανάρι εξαπολύθηκαν και από το υπουργείο Εξωτερικών και τον Σεργκέι Λαβρόφ. Η Ρωσία χάνει μια δυνατότητα παρέμβασης στην Ουκρανία κι αυτό το χρεώνει στον Βαρθολομαίο, του οποίου τα κίνητρα δεν είναι καθόλου δύσκολο να καταλάβουμε. Επέλεξε να εξυπηρετήσει ένα ιμπεριαλιστικό μπλοκ σε βάρος ενός άλλου.

Αυτές οι δουλειές δε γίνονται, φυσικά, χωρίς ανταλλάγματα. Τα θρησκευτικά ανταλλάγματα αποκλείονται, αν σκεφτούμε ότι στη Δύση κυριαρχούν άλλα χριστιανικά δόγματα (καθολικό, προτεσταντικό κτλ.) και όχι το ορθόδοξο. Επομένως, άλλου τύπου ανταλλάγματα πήρε ο Βαρθολομαίος. Όσο για τον Ιερώνυμο και το ελληνικό δεσποταριάτο, άκρα του τάφου σιωπή. Δε βγήκαν μπροστά για να υπερασπιστούν τον Βαρθολομαίο!

Ιταλία

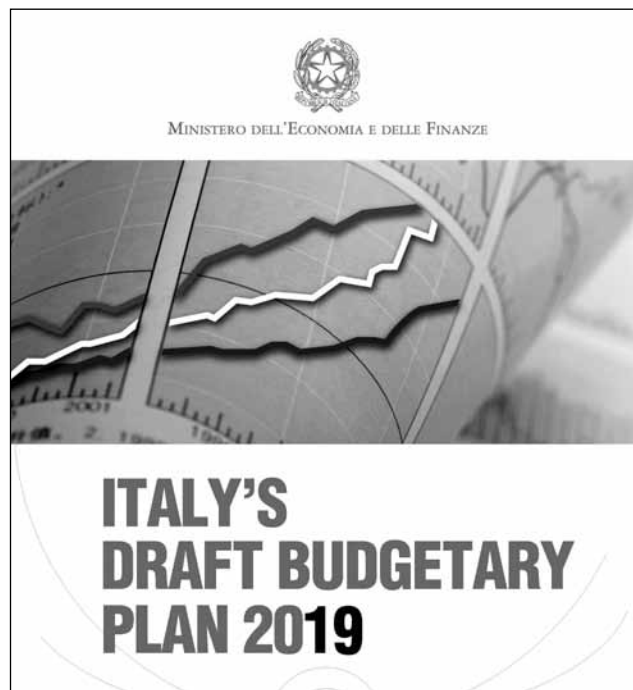
Προϋπολογισμός λιτότητας και όχι «αντίστασης»

Η κρίση στην Ιταλία έχει προκαλέσει μεγάλη ανησυχία εντός ΕΕ. Η νέα κυβέρνηση του φαινομενικά ετερόκλητου σχήματος των νεοφασιστών του Σαλβίνι και των «αντισυστημικών» πεντάστερων τυχοδιωκτών του Ντι Μάιο (γιου δημοτικού συμβούλου του πάλα ποτέ νεοφασιστικού κόμματος MSI), εμφανίζεται να αντιστέκεται στην πίεση της Κομισιόν για περισσότερη λιτότητα. Από δίπλα το ΔΝΤ κρούει τον κώδωνα του κινδύνου για τη συνεχή χειροτέρευση των οικονομικών του ξεδοντιασμένου ιταλικού γίγαντα. Τι μέλλει γενέσθαι λοιπόν; Ας δούμε τι συμβαίνει με βάση τις τελευταίες εξελίξεις.

Τρίζει τα δόντια το ΔΝΤ

«Η συμβουλή μας για την Ιταλία είναι σταθερή επί σειρά ετών. Ο κύριος παράγοντας της δημοσιονομικής πολιτικής είναι ότι μία αξιόπιστη και ευμεγέθης σταθερότητα είναι απαραίτητη μεσοπρόθεσμα για να εξασφαλίσει τα δημόσια οικονομικά και να θέσει το λόγο του χρέους προς το ΑΕΠ σε σταθερή καθοδική πορεία. Αυτό είναι ιδιαίτερα σημαντικό, δεδομένου ότι είναι πολύ σημαντικό για την Ιταλία να είναι σε θέση να ανταποκριθεί αποτελεσματικά στους καθοδικούς κινδύνους σε περίπτωση που πραγματοποιηθούν. Υπογραμμίζουμε, επίσης, ότι η υγεία των δημόσιων οικονομικών της Ιταλίας είναι επίσης ένας σημαντικός ακρογωνιαίος λίθος για την οικονομική σταθερότητα στη χώρα. Και συμφωνούμε πάρα πολύ με όλους όσους θεωρούν ότι η ανάπτυξη ήταν πολύ απογοητευτική στην Ιταλία για πολλά χρόνια. Βλέπουμε δομικές μεταρρυθμίσεις, μεταρρυθμίσεις στην αγορά εργασίας, δομικές μεταρρυθμίσεις στην αγορά προϊόντων και υπηρεσιών καθώς και αλλαγές, για παράδειγμα σε διαδικασίες αφερεγγυότητας. Και οι μεταρρυθμίσεις στη δημόσια διοίκηση αποτελούν παράγοντες-κλειδιά για αυτές τις δομικές μεταρρυθμίσεις». Με αυτά τα λόγια σχολίασε ο διευθυντής του τμήματος Δημοσιονομικών Υποθέσεων του ΔΝΤ, Βίτορ Γκάσπαρ, τον οικονομική κρίση που έχει ξεσπάσει στην Ιταλία, στη συνέντευξη Τύπου που δόθηκε την προηγούμενη βδομάδα (10/10) πάνω στα δημοσιονομικά θέματα.

Το ΔΝΤ, στην τελευταία τριμηνιαία έκθεσή του για την παγκόσμια οικονομία (World Economic Outlook), που δημοσιεύτηκε πρόσφατα, μείωσε κι άλλο τις προβλέψεις του για την ανάπτυξη της ιταλικής οικονομίας (βλ. <https://www.imf.org/en/Publications/>

WEO/Issues/2018/09/24/world-economic-outlook-october-2018). Από 1.5%, που αυξήθηκε το 2017 το ιταλικό ΑΕΠ, η αύξηση αναμένεται να μειωθεί στο 1.2% για το 2018 και στο 1% για το 2019, με την πτωτική πορεία να προβλέπεται ότι θα συνεχιστεί μέχρι το 2023, όταν το ΑΕΠ εκτιμάται ότι θα αυξηθεί μόλις κατά 0.7%. Το ΔΝΤ βασίζει τη μείωση των προβλέψεων (σε σχέση με αυτές του περασμένου Απριλίου) στην επιδείνωση της εξωτερικής και εσωτερικής ζήτησης και στην αβεβαιότητα της νέας κυβερνητικής πολιτικής.

Το Ταμείο ζητά περισσότερα αντεργατικά μέτρα από την ιταλική κυβέρνηση. Αναφέρει: «Στην Ιταλία, οι προηγούμενες εργασιακές και συνταξιοδοτικές μεταρρυθμίσεις θα έπρεπε να διατηρηθούν και να παρθούν περισσότερα μέτρα, όπως η αποκέντρωση των μισθολογικών διαπραγματεύσεων για να ευθυγραμμιστούν οι μισθοί με την παραγωγικότητα σε επίπεδο επιχείρησης». Παλιά τους τέχνη κόσκινο.

Προειδοποιούν οι Γερμανοί

Στο ίδιο μήκος κύματος είναι και οι δηλώσεις του επικεφαλής του οικονομικού ινστιτούτου Ifo του Μονάχου Κλέμενς Φουστ, στη γερμανική ραδιοφωνία. Ο Φουστ έκρουσε τον κώδωνα του κινδύνου για τη διόγκωση του ιταλικού χρέους, που έχει φτάσει τα 2.3 τρις. ευρώ, με το ακαθάριστο χρέος να φτάνει στο 130% του ΑΕΠ, ποσοστό κατά 27 ποσοστιαίες μονάδες υψηλότερο από το μέσο όρο της προηγούμενης δεκαετίας και μιάμιση φορά επάνω από το μέσο όρο της Ευρωζώνης. Αυτό, είπε ο Φουστ, σε συνδυασμό με το γεγονός ότι ένα μεγάλο μέ-

ρος του χρέους (κρατικά ομόλογα) βρίσκεται στα χέρια ιταλικών τραπεζών, κάνει το μείγμα εκρηκτικό, δημιουργώντας ένα φαύλο κύκλο «κακών τραπεζών», λόγω της μείωσης της αξίας των κρατικών ομολόγων, εξαιτίας της ανησυχίας των επενδυτών για την ασφαλή αποπληρωμή τους, που οδηγεί στη μείωση της δανειοδότησης των επιχειρήσεων και των καταναλωτών και χειροτερεύοντας ακόμα περισσότερο τα δημόσια οικονομικά.

Η κυβερνητική «αντίσταση»

Ετσι, η άρνηση της νέας ιταλικής κυβέρνησης να δεσμευτεί στη μείωση του ελλείμματος στο 0.8% (πράγμα για το οποίο είχε συμφωνήσει με την Κομισιόν η προηγούμενη κυβέρνηση) και η έγκριση από την κυβέρνηση του σχεδίου προϋπολογισμού του 2019 με έλλειμμα 2,4% (τριπλάσιο από το συμφωνημένο) πλάσσεται σαν «αντίσταση» στη βάρβαρη Κομισιόν και τους τεχνοκράτες του ΔΝΤ.

Όμως, η μείωση του ελλείμματος στο 0.8% του ΑΕΠ, που η προηγούμενη ιταλική κυβέρνηση είχε συμφωνήσει με την Κομισιόν, όπως αναφέρει το σχέδιο προϋπολογισμού έτσι κι αλλιώς δεν ήταν δυνατόν να επιτευχθεί, λόγω της μικρότερης ανάπτυξης και των μεγαλύτερων επιτοκίων δανεισμού. Το έλλειμμα θα αυξανόταν στο 1.2% του ΑΕΠ ακόμα κι αν η νέα κυβέρνηση δεν έπαιρνε κανένα «φιλολαϊκό» μέτρο. Συνεπώς, η απόσταση μεταξύ αυτών που συμφωνήθηκαν από την προηγούμενη κυβέρνηση με την Κομισιόν με όσα τώρα νομοθετούνται δεν είναι τόσο μεγάλη, αφού το 0.8% ήταν σκέτη απάτη.

Η όποια αντίσταση δεν είναι προϊόν της φιλολαϊκής πολιτι-

κής της νέας κυβέρνησης, αλλά προϊόν της προσπάθειάς της να προλάβει κοινωνικές εκρήξεις. Αυτό είναι που φοβάται η νέα κυβέρνηση και κάθε άλλο παρά κόπτεται για «τους Ιταλούς». Γι' αυτό θέλει να πάρει κάποια μέτρα που να ανταποκρίνονται κατ' ελάχιστο στις προεκλογικές δεσμεύσεις της. Πόσο όμως αυτά τα μέτρα αλλάζουν την όλη πορεία εφαρμογής της αντεργατικής λιτότητας στην Ιταλία;

Λιτότητα για τους εργάτες

Αν κοιτάξει κανείς το προσχέδιο του προϋπολογισμού, που κατέθεσε η ιταλική κυβέρνηση στην Κομισιόν (βλ. https://ec.europa.eu/info/sites/info/files/economy-finance/2018_dbr_it_en.pdf), θα δει ότι πρόκειται για έναν προϋπολογισμό λιτότητας από τον οποίο θα ωφεληθούν περισσότερο κάποιοι καπιταλιστές και λιγότερο οι εργάτες (μόνο μία μικρή μερίδα τους θα ωφεληθεί).

Οι σημαντικότερες κοινωνικές δαπάνες παραμένουν χαμηλές. Οι δαπάνες για την Παιδεία, που βρίσκονταν στο 3.6% του ΑΕΠ κατά μέσο όρο την τελευταία πενταετία (2014-2018), θα μειωθούν στο 3.5% του ΑΕΠ το 2019. Οι δαπάνες για την Υγεία επίσης θα μειωθούν, από 6.7% του ΑΕΠ που κατά μέσον όρο βρίσκονταν την τελευταία πενταετία, στο 6.5%. Τα επιδόματα ανεργίας, θα μειωθούν από το 0.8% στο 0.7% του ΑΕΠ.

Τότε για ποια φιλολαϊκή πολιτική μπορεί να γίνεται λόγος;

Τα «φιλολαϊκά» μέτρα

Δύο ήταν τα μέτρα που διαφημίστηκαν δεόντως από την κυβερνητική προπαγάνδα. Η μείωση του φόρου στους αυτοαπασχολούμενους και τους μικρούς καπιταλιστές στο 15% και η δυνατότητα συνταξιοδότησης στα 62 μετά από 38 χρόνια ασφάλισης (αντί στα 67 έτη ή γύρω στα 41 χρόνια ασφάλισης χωρίς όριο ηλικίας).

Όσον αφορά στο πρώτο μέτρο, θα θέλαμε να σημειώσουμε τα εξής. Η μείωση των φόρων στους αυτοαπασχολούμενους και τους πολύ μικρούς καπιταλιστές (με εισοδήματα μέχρι 65 χιλιάδες ευρώ το χρόνο), μέσω της εισαγωγής ενός flat tax (οριζόντιου φόρου) ύψους 15%, ελάχιστα θα επιβαρύνει τον προϋπολογισμό (μόλις 0.03% του ΑΕΠ για το 2019 και 0.1% του ΑΕΠ για το 2020, σύμφωνα με τον πίνακα 5Α του προσχεδίου του προϋπολογισμού που κατατέθηκε στην Κομισιόν). Από αυτό το μέτρο αναμένεται όμως να

κερδίσουν περισσότερο οι καπιταλιστές που ξέρουν να «μπαλαμουτιάζουν» τα οικονομικά δεδομένα και να εμφανίζονται με... χαμηλά εισοδήματα. Έτσι, από το συντελεστή 24% στα κέρδη των καπιταλιστών, που καταργείται από την 1η Γενάρη του 2019, η φορολογία θα πέσει στο 15%.

Μείωση του φορολογικού συντελεστή από το 24% στο 15% θα δουν και όσες επιχειρήσεις επανεπενδύσουν τα κέρδη τους σε «παραγωγικές επενδύσεις». Η μείωση θα αφορά μόνο τα ποσά αυτά. Το προσχέδιο του προϋπολογισμού αναφέρει ότι τα κέρδη δεν αρκεί να επενδυθούν απλά σε οικονομική ενίσχυση της επιχείρησης, όπως με την προηγούμενη φοροαπαλλαγή που καταργήθηκε. Σε αντίθεση με την φοροαπαλλαγή που καταργήθηκε, την ACE (Allowance for Corporate Equity), η οποία μείωνε το φόρο κατά ένα ποσοστό που αρχικά ήταν 4.76% (το 2016) για να μειωθεί στο 1.5% το 2018, η νέα φοροαπαλλαγή μειώνει το φόρο κατά 9 ποσοστιαίες μονάδες (από 24% σε 15%). Αρκεί οι καπιταλιστές να εμφανίσουν «παραγωγικές επενδύσεις» σε εξοπλισμό ή νέο προσωπικό.

Γι' αυτό οι καπιταλιστές της Confindustria (ο ιταλικός ΣΕΒ) έσπευσαν να δηλώσουν διά στόματος του επικεφαλής του συνδικάτου τους, Vincenzo Boccia, «μερικών ικανοποιημένων» από το προσχέδιο προϋπολογισμού (βλ. <https://www.reuters.com/article/us-italy-budget-confindustria/italy-industry-group-is-partially-satisfied-with-government-budget-plan-idUSKCN1ME0UM>).

Από την άλλη, το «πρωτοποριακό» μέτρο για συνταξιοδότηση στα 62 μετά από 38 χρόνια ασφάλισης, το οποίο και θα κοστίζει περισσότερο στον προϋπολογισμό (γύρω στα 0.37% του ΑΕΠ το κοστολόγησαν), σίγουρα θα βελτιώσει την κατάσταση για μία μερίδα εργατών (δεν είναι ούτε λίγο ούτε εύκολο πράγμα 38 χρόνια συνεχούς ασφάλισης), όμως δε θα ανατρέψει γενικά την όλη εικόνα. Πρώτα απ' όλα, πρόκειται για κάτι που γίνεται πρόσκαιρα και δε θα ανατρέψει την πορεία προς την αύξηση των ορίων ηλικίας που ισχύουν στην ΕΕ. Δε γνωρίζουμε, επίσης, αν αυτό το μέτρο θα συνδυαστεί με μείωση των συντάξεων (αν αυτό δε γίνει τώρα, θα γίνει σίγουρα μακροπρόθεσμα).

Με όχημα το χρέος

Ενα πράγμα δε θα πρέπει να ξεχνάμε. Ότι η έκρηξη του δημόσιου χρέους αποτελεί πάντοτε ένα εργαλείο για την παραπέρα απομύζηση υπεραξίας, μέσω της αύξησης της φορολογίας των εργαζόμενων. Αυτό το είχε αναλύσει ο Μαρξ από την εποχή της... παιδικής ηλικίας του καπιταλισμού και συνεχίζεται κανονικά μέχρι σήμερα. Το πώς θα χρησιμοποιηθεί αυτό το εργαλείο και ποια θα είναι η έκταση των αντεργατικών μέτρων ποικίλλει από χώρα σε χώρα, ανάλογα με την οικονομική δύναμη του κεφαλαίου της και την πορεία της ταξικής πάλης, της αντίστασης των εργατών.

Χαρακτηριστικότερο παράδειγμα η Ιαπωνία, που έχει το μεγαλύτερο χρέος από τις αναπτυγμένες χώρες στον κόσμο (ποσοστό 238% του ΑΕΠ ήταν το ακαθάριστο χρέος το 2018). Η Ιαπωνία όμως είναι μία ιμπεριαλιστική χώρα με αυξημένη οικονομική δύναμη στη νοτιοανατολική Ασία και κανείς δεν της επέβαλε μέτρα αντίστοιχα π.χ. με αυτά που επιβλήθηκαν στην εξαρτημένη Ελλάδα που έχει πολύ μικρότερο χρέος.

Φυσικά, η Ιταλία δεν είναι Ελλάδα για να την κάνουν ό,τι θέλουν, όμως η επιδείνωση της οικονομικής κρίσης στο εσωτερικό την κάνει πιο ευάλωτη στις πιέσεις των ανταγωνιστών «συμμάχων» της, που επιδιώκουν να στριμώξουν τη νέα ιταλική κυβέρνηση ώστε να υποταχτεί και να αποδεχτεί αυστηρούς δημοσιονομικούς κανόνες. Το πόσο θα το πετύχουν θα το δούμε στην πορεία.

Συνεχίζονται οι διαδηλώσεις στη Γάζα

Συνεχίζει απτόητος τις διαδηλώσεις, στο πλαίσιο της «Μεγάλης Πορείας της Επιστροφής», ο παλαιστινιακός λαός της Γάζας, αψηφώντας με ηρωισμό τη βάρβαρη και δολοφονική καταστολή των σιωνιστών, που ορθώνεται μπροστά του. Την Παρασκευή 12 Οκτώβρη, δίπλα στα σύνορα του Ισραήλ με την Γάζα, οι ισραηλινός στρατός δολοφόνησε επτά παλαιστίνιους νέους, από τους οποίους οι δυο ήταν ανήλικοι, και τραυμάτισε σοβαρά 252, από τους οποίους οι 154 φέρουν τραύματα από αληθινές σφαίρες.

Οι ισραηλινοί ελεύθεροι σκοπευτές δε δίστασαν να βάλουν στο στόχαστρό τους ακόμα και το ιατρικό προσωπικό που σταθμεύει δίπλα στους χώρους των διαδηλώσεων, τραυματίζοντας σοβαρά δύο διασώστες, σύμφωνα με το παλαιστινιακό υπουργείο Υγείας. Δεν είναι βέβαια η πρώτη φορά που πυροβολούν εναντίον ιατρικού προσωπικού, αφού έχουν ήδη δολοφονήσει δύο διασώστες τη στιγμή που προσπαθούσαν να περιθάλψουν ή να μεταφέρουν τραυματίες διαδηλωτές από τη ζώνη πυρός του ισραηλινού στρατού. Ακόμα και σε εμπόλεμες ζώνες, το ιατρικό προσωπικό μένει στο απυρόβλητο, ανεξαρτήτως πλευράς, κάτι που γίνεται καθολικά σεβαστό. Οι σιωνιστές δε σέβονται ούτε αυτό, αποδεικνύοντας για πολλοστή φορά τη φασιστική και βάρβαρη φύση τους.

Την ίδια μέρα, εβραίοι έποικοι επιτέθηκαν με πέτρες σε αυτοκίνητο Παλαιστινίων στη Νάμπλους της Δυτικής Οχθης, δολοφονώντας μια

γυναίκα. Ο θάνατος της γυναίκας ήταν ακαριαίος, από χτύπημα στο κεφάλι, ενώ ο άντρας τραυματίστηκε σοβαρά και νοσηλεύεται σε νοσοκομείο της Δυτικής Οχθης. Οι εβραίοι έποικοι στη Δυτική Οχθη ξεπερνούν πλέον το μισό εκατομμύριο και διαμένουν σε 196 εποικισμούς, διάσπαρτους στα παλαιστινιακά εδάφη. Την Κυριακή 14 Οκτώβρη, η κυβέρνηση Νετανιάχου ενέκρινε την επέκταση του εβραϊκού εποικισμού της Χεβρώνας στη Δυτική Οχθη, έργο συνολικού κόστους 6,1 εκατομμυρίων δολαρίων. Η επέκταση του εποικισμού γίνεται για πρώτη φορά μετά από μια δεκαετία, ενώ οι μόλις 800 έποικοι που διαμένουν εκεί είναι από τους πιο επιθετικούς ενάντια στους 30.000 παλαιστίνιους κατοίκους της πόλης, έχοντας ολόκληρες μονάδες του ισραηλινού στρατού να τους φυλάνε και να τους συνοδεύουν στις επιδρομές που κά-

νουν στις παλαιστινιακές συνοικίες της πόλης που κυκλώνουν τον εποικιστικό θύλακα.

Σύμφωνα με την αμερικάνικη ΜΚΟ Peace Now, από τη μέρα που ανέλαβε την αμερικάνικη προεδρία ο Τράμπ, εδώ και ενάμιση χρόνο, οι σιωνιστές έχουν εγκρίνει την κατασκευή 14.500 νέων κατοικιών στους εποικισμούς της Δυτικής Οχθης, αριθμό τριπλάσιο σε σχέση με τον αντίστοιχο του τελευταίου ενάμιση χρόνου της κυβέρνησης Ομπάμα. Φυσικά, αυτό το γεγονός δεν αποδεικνύει ότι ο Ομπάμα ήταν φιλοπαλαιστίνιος, αλλά το ότι οι μάσκες της υποτιθέμενης ουδετερότητας των Αμερικάνων μεταξύ του Ισραήλ και των Παλαιστινίων έχουν πέσει και η κυβέρνηση Τραμπ στηρίζει με τον πιο αποκάλυπτο τρόπο τους σιωνιστές, που έτσι κι αλλιώς αποτελούν τα μαντρόσκυλα του αμερικάνικου ιμπεριαλισμού στη

Μέση Ανατολή κόντρα στην αυξανόμενη παρουσία της Ρωσίας στην ευρύτερη περιοχή με προγεφύρωμα τη Συρία.

Την Τετάρτη, ισραηλινά μαχητικά βομβάρδισαν περιοχές στη Γάζα, σκοτώνοντας έναν Παλαιστίνιο και τραυματίζοντας άλλους δέκα, από τους οποίους οι έξι ήταν παιδιά που εκείνη την ώρα πήγαιναν στο σχολείο τους στην περιοχή Ντέιρ Αλ Μπάλαχ στην κεντρική Γάζα. Οι αεροπορικοί βομβαρδισμοί ήρθαν ως αντίποινα για ρουκέτα που εκτοξεύτηκε από τη Γάζα χτυπώντας την πόλη Μπερσεβά στο νότιο Ισραήλ και προκαλώντας μόνο υλικές ζημιές. Με αφορμή τη ρουκέτα και τη ναζιστικής σύλληψης λογική της συλλογικής ευθύνης, που διαχρονικά χαρακτηρίζει τους σιωνιστές, ο Νετανιάχου έδωσε διαταγή να σφραγιστούν τα ισραηλινά περάσματα προς την πολιορκημένη Γάζα και να σφίξει εκ νέου ο θαλάσσιος αποκλεισμός. Παράλληλα, εκτόξευσε νέες απειλές για βομβαρδισμούς και χερσαία επέμβαση στη Γάζα, στοχεύοντας τις οργανώσεις της Αντίστασης και τις διαδηλώσεις δίπλα στα σύνορα της Γάζας με το Ισραήλ. Παρολαυτά, πολλοί αναλυτές, ακόμα και μέσα στο Ισραήλ, εκτιμούν ότι αυτές οι δηλώσεις έχουν ως μοναδικό αποδέκτη το ακροδεξιό εκλογικό ακροατήριο, ενώ οι σιωνιστές δεν είναι ιδιαίτερα πρόθυμοι να επέμβουν στη Γάζα, αρκούμενοι προς το παρόν στο σφίξιμο του αποκλεισμού της, σε συνεργασία με τον Αμπάς και την αιγυπτιακή χούντα.

Βουλγαροποίηση: χειρότερη κι από κινεζοποίηση!

Μπορεί να χρησιμοποιούμε τον όρο κινεζοποίηση για να αναδείξουμε τις άθλιες συνθήκες εργασίας τις οποίες θέλει να επιβάλει το κεφάλαιο, όμως η ζωή σε ορισμένες περιπτώσεις δείχνει ότι ίσως η «βουλγαροποίηση» μπορεί να είναι χειρότερη. Ο λόγος για τις άθλιες συνθήκες που επικρατούν στη βουλγαρική κλωστοϋφαντουργία, οι οποίες σύμφωνα με έκθεση μιας ΜΚΟ, όπως αναφέρει δημοσίευμα της Deutsche Welle, είναι χειρότερες από αυτές που επικρατούν στις χώρες της Ασίας!

Η ΜΚΟ, ονόματι «clean clothes campaign», που παρακολουθεί ανά τον κόσμο τις συνθήκες εργασίας στην κλωστοϋφαντουργία, ανέφερε σε έκθεση που δημοσιεύτηκε στις 25 Σεπτεμβρίου ότι οι συνθήκες στη Βουλγαρία ήταν χειρότερες από αυτές στην Ινδία, την Τουρκία και την Καμπότζη! Δεν μπορούμε φυσικά να ελέγξουμε την ακρίβεια αυτής της έκθεσης. Μπορούμε όμως να αναφέρουμε τα εξής.

Η γερμανική κλωστοϋφαντουργία Pirintex είναι ένας από τους μεγαλύτερους καπιταλιστές στην περιοχή της πόλης Γκότσε Ντέλτσεφ, στα σύνορα με την Ελλάδα. Το εργοστάσιο του γερμανού καπιταλιστή Μπέρτραμ Ρόλμαν, που παλαιότερα λειτουργούσε στην Ελλάδα, μεταφέρθηκε στις αρχές του 1990 στη Βουλγαρία. Ο λόγος προφανής: μείωση του «εργατικού κόστους» (έτσι ονομάζουν οι καπιταλιστές την πληρωμή της εργατικής δύναμης, που είναι η μόνη που παράγει), δηλαδή άγρια εκμετάλλευση των εργατών. Την εκμετάλλευση αυτή την πέτυχε, ακόμα κι αν έδινε καλύτερα μεροκάματα από αλλού. Οι μισθοί των 3.000 εργατών μπορούν να φτάσουν το... αστρονομικό ποσό των 350 ευρώ!

Όμως, για να... θησαυρίσουν οι εργάτες θα πρέπει να κάνουν και κάποιες υποχωρήσεις. Έτσι, πολλές φορές εργάζονται 12ωρα, 7 μέρες τη βδομάδα, ενώ άλλες φορές -που δεν έχει δουλειά- πληρώνονται μόνο μέρος του μισθού τους στο τέλος του μήνα. Αυτό θα πει πλήρης ευελιξία. Εργάτης-λάστιχο που τον χρησιμοποιείς σαν ένα... νοίκιασμένο μηχάνημα!

Ας θυμηθούμε ότι στο πρώτο Μνημόνιο αναφερόταν ρητά ως στόχος η ευθυγράμμιση της αγοράς εργασίας της Ελλάδας με τις υπόλοιπες χώρες της νοτιοανατολικής Ευρώπης. Αν δεν υπάρξει κίνημα, το μέλλον μας θα είναι όπως στην Pirintex.

Κουκούλωνε τους παιδόφιλους το ιερατείο

Μόνο τρεις από τις 70 Επισκοπές της Ισπανίας καταδέχτηκαν να δώσουν στη Δικαιοσύνη στοιχεία για τις περιπτώσεις σεξουαλικής κακοποίησης παιδιών από παπάδες. Η συντριπτική πλειοψηφία των περιπτώσεων είτε κουκουλώθηκε είτε έφτασε στα εκκλησιαστικά δικαστήρια, τα οποία «τιμωρούσαν» τους παιδόφιλους παπάδες θέτοντάς τους σε... διαθεσιμότητα για μερικούς μήνες, χωρίς να τους παραπέμψουν στην ισπανική Δικαιοσύνη! Αυτά αποκάλυπτε δημοσίευμα της ισπανικής El Pais με το χαρακτηριστικό τίτλο: «Πώς η ισπανική καθολική εκκλησία έκρυβε περιπτώσεις καταχρήσεων για δεκαετίες» (βλ. https://elpais.com/elpais/2018/10/15/inenglish/1539606784_753230.html). Το δημοσίευμα αναφέρεται σε σεξουαλικές καταχρήσεις.

Σύμφωνα με τα δικαστικά αρχεία, μόνο 33 ιερείς έχουν κατηγορηθεί τα τελευταία 30 χρόνια για τη σεξουαλική κακοποίηση 80 παιδιών. Οι ποινές ποικίλλουν μεταξύ προστίμων και φυλάκισης μέχρι και 21 χρόνια. Ορισμένες ποινές περιελάμβαναν αποζημιώσεις για τα θύματα, μεταξύ 1.200 και 70.000 ευρώ.

Ούτε το Επισκοπικό Συνέδριο ούτε η πλειοψηφία των 70 ισπανικών Επισκοπών έδωσαν στοιχεία για τις περιπτώσεις παιδοφιλίας που ήρθαν στο φως ή οδηγήθηκαν στα δικαστήρια τις τελευταίες δεκαετίες. Μάλιστα, οι 50

Επισκοπές δεν καταδέχτηκαν καν να απαντήσουν στα email της εφημερίδας! Ο λόγος προφανής.

Η μπόχα που αναβλύζει από τη σεξουαλική διαστροφή στους κόλπους της Καθολικής Εκκλησίας παγκόσμια, γίνεται ολοένα και πιο έντονη. Κάθε χρόνο έρχονται στο φως 400 με 500 περιπτώσεις παιδοφιλίας από καθολικούς ιερείς ανά τον κόσμο, όπως αναφέρει η επιτροπή του Βατικανού «Εκκλησίασμα για το Δόγμα της Πίστης», που εξετάζει αυτές τις περιπτώσεις.

Μέχρι σήμερα έχει αποκαλυφθεί σωρεία σεξουαλικών κακοποιήσεων και βιασμών παιδιών, από την Ιρλανδία και τις ΗΠΑ μέχρι την Αυστραλία, σε βαθμό που ένας συνταξιούχος πρώην αρχιεπίσκοπος, ο 77χρονος Κάρλο Μαρία Βιγκανό, που διετέλεσε και πρεσβευτής του Βατικανού στις ΗΠΑ, να υποστηρίζει ότι επικρατούσε «μια συνομοσία σιωπής, όχι τόσο διαφορετική από αυτή που επικρατεί στη μαφία» και να καλεί τον πάπα να παραιτηθεί, γιατί φέρει προσωπική ευθύνη για το κουκούλωμα των σκανδάλων. Σιγά όμως μην ιδρώσει το αυτί του γαϊδάρου!

**ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΑ ΘΕΜΑΤΑ
ΑΠΟ ΤΗ ΔΙΕΘΝΗ
ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑ ΣΤΙΣ
ΣΕΛΙΔΕΣ 11 ΚΑΙ 13**

στο ψαχνό

Μνημονιακοί και αμερικανόδουλοι

Η κυβέρνηση Τσίπρα αντιμετωπίζει τους ισχυρότερους κλυδωνισμούς από τη δημιουργία της. Ο λόγος; Δυο κορυφαίοι υπουργοί πλακώθηκαν μέσα στο υπουργικό συμβούλιο, από τον ένα ακούστηκαν κουβέντες για «μυστικά κονδύλια» που διαχειρίστηκε ο άλλος, για «Σόρος» και άλλα παρόμοια, και ο άλλος παραιτήθηκε επειδή δεν τον κάλυψε ο πρωθυπουργός (ο οποίος, πάντως, έσπευσε να του πλέξει το εγκώμιο εκ των υστέρων, ενώ δόθηκε εντολή και στον μηχανισμό προπαγάνδας να τον καλύψει πλήρως στο ζήτημα των μυστικών κονδυλίων).

Πρόκειται για μονομαχία στο βάλτο της αμερικανοδουλείας (γράφουμε αναλυτικά στη σελίδα 3). Στον ίδιο βάλτο κυλιέται και η αστική αντιπολίτευση, η οποία καταγγέλλει την κυβέρνηση για «εθνική προδοσία στο Μακεδονικό», όμως δεν ψελλίζει λέξη ενάντια στους αμερικανούς ή στους ευρωπαίους ιμπεριαλιστές, που είναι αυτοί που επέβαλαν τη Συμφωνία των Πρεσπών και την υπερασπίζονται με τον πιο ωμό παρεμβατικό τρόπο.

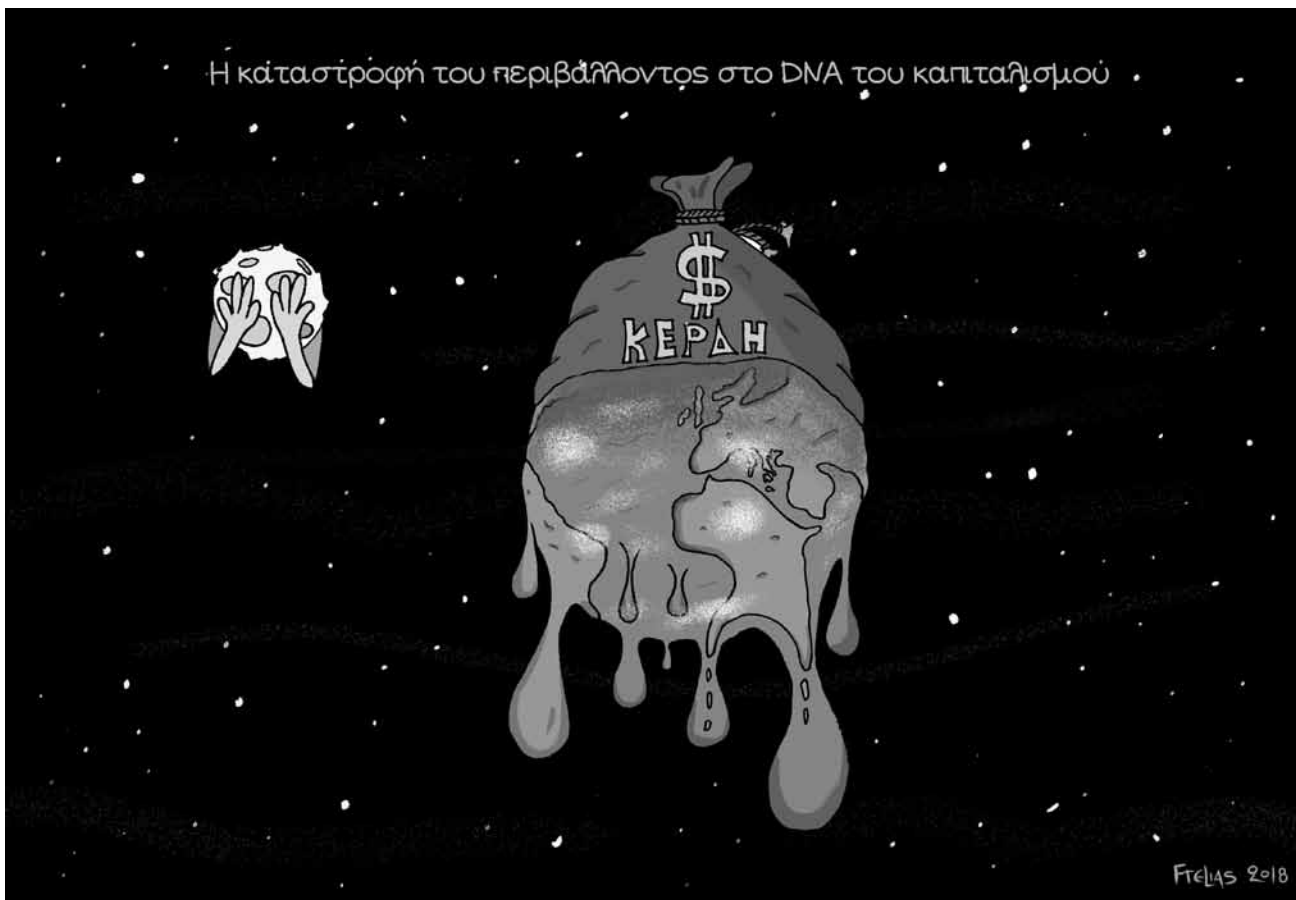
Αν δε βρισκόμασταν σε προεκλογική περίοδο, αν ο Καμμένος δεν κινδύνευε να βρεθεί εκτός Βουλής και να κάνει παρέα στον Καρατζαφέρη, αν η ΝΔ δεν περιλάμβανε έναν ισχυρό εθνικοφασιστικό θύλακα και δε διαπίστωνε ότι το «Μακεδονικό» «πουλάει» εκλογικά, ιδιαίτερα στη Βόρεια Ελλάδα, ούτε ο Καμμένος με τον Κοτζιά θα ξεκατινιάζονταν, ούτε ο Τσίπρας θ' αναγκαζόταν να ξεφορτωθεί τον Κοτζιά για να σώσει τη συμμαχία με τον Καμμένο, ούτε η ΝΔ θα διακινδύνευε τις διεθνείς της σχέσεις (και δε θα ήταν ο Μητσοτάκης αναγκασμένος να στέλνει τη Σπυράκη σε μυστικές καφεποσίες με τον Ζάεφ). Θα είχαν ενταφιάσει το τσεκούρι του πολέμου, αφήνοντας μόνο μερικούς εθνικοφασίστες του περιθώριου να γρυλίζουν.

Το άλλο θέμα που απασχολεί την επικαιρότητα είναι αν ο προϋπολογισμός που στάλθηκε στις Βρυξέλλες για έλεγχο και έγκριση έχει σενάρια. Φυσικά και έχει σενάρια, αφού τυπικά η αναστολή του νέου πετσοκόμματος των συντάξεων δεν έχει ακόμα εγκριθεί. Όταν εγκριθεί, τα σενάρια θα φύγουν και θα μείνει ο γνωστός πίνακας με τα έσοδα και τις δαπάνες, στις οποίες θα περιλαμβάνονται και οι συντάξεις χωρίς περικοπές.

Αν δεν είχαμε προεκλογική περίοδο, ούτε αυτό το θέμα θα ήταν στην κορυφή της πολιτικής ατζέντας. Είναι προ-νομοθετημένο (όπως και το νέο πετσοκόμμα του αφορολόγητου για μισθωτούς και συνταξιούχους). Οι προεκλογικές ανάγκες της κυβέρνησης την οδήγησαν να το ανασύρει -μόνο αυτό από το σύνολο της μνημονιακής πολιτικής, που παραμένει αμετάβλητη- να το καταστήσει κεντρικό ζήτημα και να προσπαθήσει μ' αυτό (και με μερικά ψίχουλα στον κατώτατο μισθό, ίσα μ' ένα κουλούρι την ημέρα) να παραμυθιάσει τον ελληνικό λαό, καλλιεργώντας την ψευδαίσθηση ότι «βγήκαμε από τα Μνημόνια».

Το μνημονιακό πλαίσιο, το πλαίσιο της συντηρητικής ανασυγκρότησης του ελληνικού καπιταλισμού, της κινεζοποίησης και της σκληρής λιτότητας, παραμένει αμετάβλητο. Το πλαίσιο της αμερικανοδουλείας, γενικότερα της ιμπεριαλιστικής εξάρτησης, όχι μόνο διατηρείται, αλλά διευρύνεται κιόλας. Κι αυτοί στήνουν ψεύτικα προεκλογικά σκηνικά, για να παίξουν εκεί οι κομματικοί θίασοι, ευελπιστώντας ότι για μια φορά ακόμα θα εξαπατήσουν τον ελληνικό λαό.

Είναι καιρός οι θεατές να αντιδράσουν. Να πάψουν να είναι θεατές.

KONTRES

Τρεις και να καίνε

Δεν πρόλαβε να πατήσει το πόδι του στην Αθήνα ο Καμμένος και πλάκωσε το Twitter. Τα έβαλε με την ΕφΣυν, τα έβαλε με τον «δημοσιογραφικό αυνανισμό» και στο τέλος «περίλαβε» τους δικούς του. Απαντώντας στον Κώστα Μιχαλίτση, γραμματέα Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης των ΑΝΕΛ, έγραψε: «Δεν θα ανεχτώ όμως Κώστα πια την αχαριστία ανθρώπων που βάλαμε σε θέσεις κλειδιά χωρίς να έχουν εκλεγεί και στα ζόρικα πήγαν απέναντι. Όταν τα πράγματα γίνονται ζόρικα είναι μόνο για τους ζόρικους που άντεξαν. Ως εδώ αρκετοί έγιναν μάγκες στην πλάτη μας...». Ακολούθησε κάτι εντελώς παραληρηματικό που το γράφουμε για να κάνετε χάζι: «Για εσάς δεν θα γονατίσω ποτέ όσοι μας εγκατέλειψαν τους έφαγε το μαύρο σκοτάδι 25 βουλευτές ούτε δημοτικοί σύμβουλοι μόνοι με τα λύτρα της προδοσίας ΕΜΕΙΣ ΟΡΘΟΙΟΙ ΚΑΙ ΙΣΧΥΡΟΤΕΡΟΙ!».

Ποιον φωτογράφησε με το πρώτο «τουίτ» η προεδράρα; Τον Τέρενς Κουίκ, βεβαίως, βεβαίως. Επ' αυτού δε χωράει καμιά αμφιβολία. Οπότε -όπως εδώ και καιρό γράφει η «Κόντρα»- είναι τρεις οι ανελίτες που θα στηρίξουν την κυβέρνηση Τσίπρα. Κάναμε όμως ένα λάθος στην αριθμητική. Ο Κουίκ δεν είναι βουλευτής, επομένως δε θα ψηφίσει για την κύρωση της Συμφωνίας των Πρεσπών ή σε ενδεχόμενη πρόταση δυσπιστίας. Στην τελευταία ψηφοφορία, όμως, θα τον αντικαταστήσει επάξια ο Ζουράρις που εξακολουθεί να δηλώνει ότι δεν πρόκειται να ρίξει «την αριστερή κυβέρνηση».

Ξεφτιλίκια (1)

Όπως δήλωσε ο Καμμένος, πρωί-πρωί τη Δευτέρα σε εκπομπή της ΕΡΤ, ο Τσίπρας γνωρίζει το «σχέδιο Β» για τη Συμφωνία των Πρεσπών, το οποίο ο ίδιος παρουσίασε στις ΗΠΑ, αλλά δεν το εγκρίνει. Από το μέγαρο Μαξίμου σκίζουν τα ρούχα τους ότι ο Τσίπρας δε γνώριζε τίποτα. Πριν από την τηλεοπτική του εμφάνιση, όταν έδινε τον... «πόλεμο του Twitter», ο Καμ-

μένος είχε γράψει, μεταξύ πολλών άλλων: «Ως κυβερνητικός εταίρος καταθέτω πρόταση που δεσμεύει μόνο εμένα». Δηλαδή, πήγε στις ΗΠΑ, σε επίσημη αποστολή, και κατέθεσε στην κυβέρνηση των ΗΠΑ προσωπική του πρόταση, εν γνώσει του ότι ο πρωθυπουργός διαφωνούσε μ' αυτήν!

Ξεφτιλίκια (2)

Ο Καμμένος περιέλαβε και τον Βούτση από το Twitter: «Θα χρειαστεί η άδεια του Βούτση γιατί τον ενοχλούν οι άξονες... Η Γαλλία και η Αμερική προστίθενται στις τριμερείς με Ελλάδα, Κύπρο, Ισραήλ, Αίγυπτο». Από κάτω έβαλε το ρεπορτάζ της ιστοσελίδας Hellas Journal, που συνοδευόταν από μια φωτογραφία του Τσίπρα και του Σίσι ν' ατενίζουν τη θάλασσα από το μπαλκόνι του ξενοδοχείου στην Ελούντα. Σαν να έλεγε (όχι άδικα): «Εμένα λέτε αμερικανόδουλο; Για δείτε τον Τσίπρα...».

Γάτα ο Βούτσης, υπηρέτησε και πάλι τη γραμμή του κατευνασμού (άμα χρειαστεί, ξέρει να υπηρετήσει και τη γραμμή του πολέμου, όπως τότε με την Κωνσταντοπούλου): «Δεν θέλω να κάνω κανένα σχόλιο για όσα λέει ο κ. Καμμένος». Και στη συνέχεια: «Ο πρωθυπουργός ήταν και είναι πολύ σαφής ότι η συνεργασία με τους ΑΝΕΛ συνεχίζεται. Όλα αυτά θα κριθούν στην πορεία. Όταν φτάσουμε στην ψηφοφορία στην Ελληνική Βουλή για τη συμφωνία των Πρεσπών, τότε θα ξανασυζητήσουμε».

Με το βαμβάκι

«Είχα έναν σύντομο καφέ και συζήτηση με την κυρία Μαρία Σπυράκη στο ξενοδοχείο όπου έμενα, κοντά στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, όπως έκανα με πολλούς ευρωβουλευτές ή πολιτικούς από διαφορετικές χώρες στη διάρκεια εκείνης της επίσκεψης στις Βρυξέλλες». Αυτή την απάντηση έδωσε ο Ζόραν Ζάεφ στη συνέντευξή του στα «Νέα», όταν τον ρώτησαν σχετικά. Το σφάζιμο έγινε με το βαμβάκι. Διέψευσε τα περί τυχαίας συνάντησης σε ένα καφέ, που έλεγε η Σπυράκη, ξεκαθα-

ρίζοντας ότι η συνάντηση περιλάμβανε καφέ, έγινε όμως στο ξενοδοχείο του, και εντάσσοντάς την στον κύκλο των συναντήσεων που είχε στις Βρυξέλλες. Δεν έδωσε, όμως, καμιά πληροφορία για το αντικείμενο της συνάντησης και το περιεχόμενο της συζήτησης που είχε με τη Σπυράκη. Δεν υπάρχει πλέον καμιά αμφιβολία, βέβαια, ότι η Σπυράκη είχε συνάντηση με τον Ζάεφ ως απεσταλμένη του αρχηγού της.

Νέα κρίση

Μετά το τέλος της ετήσιας συνόδου του ΔΝΤ και της Παγκόσμιας Τράπεζας, η Κριστίν Λαγκάρντ κάλεσε τις κυβερνήσεις, τους κεντρικούς τραπεζίτες και τους επενδυτές να προετοιμαστούν για νέες αναταραχές στις αγορές, καθώς η παγκόσμια οικονομία αντιμετωπίζει μεγάλες προκλήσεις. Ανέφερε τον εμπορικό πόλεμο ως μια από τις αιτίες της διεθνούς οικονομικής αναταραχής και κάλεσε κυβερνήσεις και τράπεζες να δημιουργήσουν «μαξιλάρια ρευστότητας» για να αντιμετωπίσουν τις αναταραχές.

Τι είναι ο εμπορικός πόλεμος ανάμεσα σε ιμπεριαλιστικές δυνάμεις; Σύμφωνα με τη χυδαία αστική εφημερίδα, είναι ένα... βίτσιο του Τραμπ. Λες και ο Τραμπ κάνει μόνο του κεφαλιού του και οι επικεφαλής των αμερικάνικων μονοπωλίων κάθονται και παρακολουθούν τις «τρέλες» του με σταυρωμένα χέρια. Ο εμπορικός πόλεμος είναι αποτέλεσμα του ανταγωνισμού που οξύνεται σε περιόδους κρίσης και η Λαγκάρντ προειδοποιεί για τον φαύλο κύκλο που έχει ανοίξει. Αν δείτε, μάλιστα, την προειδοποίησή της, δεν έχει χαρακτήρα έκκλησης για την αποτροπή της κρίσης, αλλά διέπεται από απολύτως πρακτικό πνεύμα: η κρίση έρχεται, πάρτε κάποια μέτρα για να τη διαχειριστείτε όσο πιο αποτελεσματικά μπορείτε.

ΥΓ. Στη συνέντευξή του στα «Νέα» ο Ζάεφ επαναλαμβάνει συνεχώς το όνομα «η Δημοκρατία της Μακεδονίας», ενώ η συντάκτης της εφημερίδας χρησιμοποιεί τον όρο ΠΓΔΜ. Δεν τόλμησαν να λογοκρίνουν τον Ζάεφ ή ναβάλουν το όνομα της χώρας του, όπως το χρησιμοποιούσε, σε εισαγωγικά.

Τα φιλαράκια

Ο Πολάκης είπε τα γνωστά στη συνεδρίαση της ΚΕ του ΣΥΡΙΖΑ: να βάλουμε και κανέναν φυλακή για να μπορέσουμε να κερδίσουμε τις εκλογές. Την επομένη, μετά το θόρυβο που ξέσπασε και τη σπέκουλα από μεριάς αντιπολίτευσης, το μάζεψε: η κυβέρνηση δεν στέλνει κανέναν φυλακή, αλλά βρίσκει τα στοιχεία για να επιληφθεί η Δικαιοσύνη.

Ο Καμμένος έχει το δικό του ντακκά. Και απάντησε στον φίλο του (η φιλία δεν αμφισβητείται, αφού γιόρτασαν μαζί τα γενέθλιά τους, στη βίλα Καμμένου, με μπάντα της αεροπορίας και Γονίδη) τον Πολάκη: «Θα πάνε όλοι μέσα, αλλά να αναρωτιέσαι και για κάποιους **δικούς μας** που μου επιτίθενται χωρίς λόγο. Εχω αποδείξει ότι αντέχω πιέσεις, αλλά τα φίλια πυρά με πληγώνουν πιο πολύ. Μην ανησυχείς, έρχεται η Νέμεσις...».

Παντός καιρού

Τι εννοεί ο Δραγασάκης όταν λέει ότι ο ΣΥΡΙΖΑ πρέπει να γίνει «κόμμα παντός καιρού»; Ως κόμμα αντιπολίτευσης είναι εκπαιδευμένο επί πολλά χρόνια. Ως κυβερνητικό κόμμα εκπαιδεύεται την τελευταία τετραετία. Αρα, κάτι άλλο εννοούσε ο... σοφός Νέστορας του ΣΥΡΙΖΑ. Αν προσέξουμε την ομιλία του, θα δούμε ότι αυτά τα «παντός καιρού» τα είπε αναφερόμενος στην αναταραχή που επικρατεί στις «αγορές» με τα «καπρίτσια» της νέας ιταλικής κυβέρνησης και στις δυσκολίες που συναντά η ελληνική κυβέρνηση στο να δανειστεί από τις «αγορές». Αν αυτό συνεχιστεί, τότε το «μαξιλάρι» θα ξεφουσκώσει γρήγορα και τότε μπορεί να χρειαστεί μια νέα πιστωτική «γραμμή» από τον ESM και ένα νέο Μνημόνιο. Μάλλον αυτό εννοούσε ο Δραγασάκης όταν έλεγε ότι ο ΣΥΡΙΖΑ ως κόμμα πρέπει να προετοιμαστεί για να είναι παντός καιρού.

Σπάει καρδιές

Τους έβλεπε να πλακώνονται, να λένε το κοντό τους και το μακρύ τους για το κυβερνητικό έργο και τις συμμαχίες, να βρίζουν τον Καμμένο και να του φορτώνουν όλες τις αμαρτίες της κυβέρνησης, και δεν το άντεχε η ψυχή του. Ρούφηξε ηδονικά την τελευταία τζούρα από τον αγαπημένο του φρέντο, ανέβηκε στο βήμα της κεντρικής επιτροπής και με το ύφος του σοφού Νέστορα της παράταξης τους μάλωσε: «Νομίζω, τα πήγαμε καλά, τηρουμένων των αναλογιών και ο λόγος είναι ότι ποτέ δεν έφυγε από το μυαλό μας το ποιους εκπροσωπούμε και για ποιους βρισκόμαστε εδώ». Μετά τους έριξε στο φιλότιμο, μιλώντας για το κρίμα και το άδικο: «Κανείς δεν περισσεύει. Και κανένας δεν έχει το δικαίωμα να κάνει πίσω. Θα είναι πραγματικά κρίμα να μην μας αναγνωριστεί, εν τέλει, τόση προσπάθεια και κόπος. Ακόμη και στις αστοχίες του, ακόμη και στις ήττες του ήταν τίμιος και αυθεντικός. Θα είναι κρίμα να μην μας δοθεί ο αναγκαίος πολιτικός χρόνος. Και σ' αυτή τη μάχη πρέπει να τα δώσουμε όλα μαζί με την κοινωνία». Υστερα, τους έριξε στο καναβάτσο μ' ένα γρήγορο αριστερό ντιρέκτ που κανένας δεν το περίμενε: «Αλλά αυτό που εγώ όμως επιλέγω να τονίσω, επειδή αισθάνομαι ότι είτε παραμερίζεται στην καθημερινότητα είτε αναπαράγεται σχεδόν μηχανιστικά, είναι το μεγάλο ζητούμενο της ιδεολογικής μας θωράκισης!»

Ρουσφέτια

Τι το ήθελε ο Σάκης Παπαδόπουλος (συνδικαλιστικό στέλεχος του Περισού το πάλοι) να επιτεθεί πολιτικά στον Καμμένο; Εισέπραξε απάντηση γνήσια καμμενική. Αφού τον αποκάλυψε «φουκαρά», συνέχισε: «Ηρθε να μου ζητήσει ρουσφέτια, αλλά του είπα, αγόρι μου, φύγε, δεν κάνουμε πλέον ρουσφέτια, και από τότε τα έχει βάλει μαζί μου». Ζεματισμένος ο Παπαδόπουλος απάντησε ότι το ρουσφέτι στο οποίο αναφέρθηκε ο Καμμένος ήταν η μετατροπή ενός στρατοπέδου στα Τρίκαλα σε μουσείο. Την οποία μετατροπή ο Παπαδόπουλος την ήθελε για το καλό της πόλης, όχι για να την «πουλήσει» στους εκλογείς και σταυροφόρους. Δεν ξέρει κανείς ποιον από τους δυο να θαυμάσει περισσότερο...

ZOOM

Διαχείριση της αστικής εξουσίας

Ενα τρίπτυχο εκλογικής επιτυχίας παρουσίασε στην ΚΕ του ΣΥΡΙΖΑ ο γνωστός Πολάκης: «να μην κόψουμε τις συντάξεις, να αυξήσουμε τον κατώτατο μισθό και να βάλουμε κάποιον στη φυλακή». Η στήλη δεν πρόκειται ν' ασχοληθεί με αυτό που τροφοδότησε την πολιτική αντιπαράθεση, δηλαδή με το τρίτο σκέλος του πολάκειου τριπτύχου. Θα προσπαθήσει να εισχωρήσει στην ουσία, βλέποντας το τρίπτυχο ως σύνολο (όπως πραγματικά είναι). Και δε θα διστάσει από την αρχή να δηλώσει ότι αυτό το τρίπτυχο όζει μουσολινισμού.

Τι άλλο εκτός από μουσολινισμός είναι να τάξεις στην εργατική τάξη ένα κουλούρι την ημέρα (τόση θα είναι η σχεδιαζόμενη αύξηση του κατώτατου μισθού), διατηρώντας τον κατώτατο μισθό στο άθλιο επίπεδο που τον κατέβασε η προηγούμενη μνημονιακή κυβέρνηση και απαγορεύοντας τη συλλογική διαπραγμάτευση για τον καθορισμό του; Να δίνεις στους προ του 2016 συνταξιούχους μια παράταση για το νέο πετσόκομμα των συντάξεών τους, διατηρώντας όλα τα προηγούμενα πετσόκομματα των συντάξεών τους και εφαρμόζοντας παράλληλα έναν προκρούστειο νόμο (Κατρούγκαλου) για όσους συνταξιοδοτούνται μετά τον Μάη του 2016; Να τάξεις ότι θα βάλεις κάποιο στέλεχος προηγούμενων μνημονιακών κυβερνήσεων στη φυλακή, όταν έχεις αποδεχτεί την πολιτική και όλα τα μνημονιακά μέτρα αυτών των κυβερνήσεων, ενώ μαζί με τα κόμματά τους έχεις ψηφίσει το τρίτο Μνημόνιο που προστέθηκε στα δύο προηγούμενα;

Για τους συριζαίους, ο λαός είναι ένα υποταγμένο κοπάδι που μπορείς να το οδηγήσεις και να το κάνεις ό,τι θέλεις, φτάνει να του πετάξεις μερικά ψίχουλα και λίγο «αίμα στην αρένα». Ο Πολάκης απλά λέει «καφενειακά» και δημόσια αυτά που οι άλλοι συζητούν στις κλειστές ηγετικές συσκέψεις.

Στον αντίποδα -λέμε τώρα- του Πολάκη, ο Φλαμπουράρης, περιέγραψε με γάργαρα λαϊκή γλώσσα αυτά που έχει μάθει επί δεκαετίες στο σχολείο του ευρωαναθεωρητισμού, αναφερόμενος στις... ιδεολογικοπολιτικές παραμέτρους της συζήτησης που γίνονταν στην ΚΕ του ΣΥΡΙΖΑ. «Σ' αυτά τα σχεδόν τέσσερα, χρόνια της κυβερνητικής μας διαδρομής, συναντηθήκαμε με όλα τα μεγάλα διλήμματα που μπορούν να τεθούν στην Αριστερά που κυβερνά», είπε. Και συνέχισε με δραματική ένταση: «Κανένα δεν μας λυπήθηκε: η θεωρία και η πράξη, το κράτος και ο ρόλος του, ο καπιταλισμός, ο φασισμός, η προσφυγιά, τα κινήματα, η εξουσία, η γραφειοκρατία, η εργασία, οι τράπεζες, που μετά τις πρόσφατες εξελίξεις πέρασαν μπροστά από τα μάτια μου σκηνές από την ταινία "Τα σταφύλια της οργής", τις οποίες πρέπει να αποτρέψουμε, και πάει λέγοντας»! «Και ο καθένας από εμάς», συνέχισε, «δοκιμάστηκε μπροστά στην ανάγκη να διαχειριστούμε τις υποθέσεις της κοινωνίας σε συνθήκες κρίσης, κόντρα στις απόψεις, τις επιθυμίες ακόμη και στις ρομαντικές μας... αυταπάτες»!

Αυτά τα περί «ρομαντικών αυταπατών» έχουν γίνει καραμέλα στο στόμα του Τσίπρα και των υπόλοιπων συριζαίων από τότε που υλοποίησαν τη μνημονιακή προσαρμογή. Εμείς μιλάμε για προ-

σαρμογή και όχι για στροφή, γιατί -όπως πλειστάκις έχουμε αποδείξει, αναλύοντας την πορεία τους- ήταν δεδομένο ότι θα προσαρμόζονταν στη μνημονιακή πολιτική. Επρεπε απλά να παίξουν προηγουμένως το θέατρο της «σκληρής αντιπαράθεσης», για να γίνει κάπως ομαλά η προσαρμογή. Εκείνο, όμως, που πρέπει να τονιστεί είναι πως σε όλες τις εκδοχές του συριζαϊκού λόγου, είτε στη χυδαία του Πολάκη, είτε στη λαϊκοαναθεωρητική του Φλαμπουράρη, είτε στην εξευγενισμένη κάποιων όπως ο Μπαλτάς, το ίδιο σχήμα περιγράφεται: από τη μια μεριά ο ΣΥΡΙΖΑ, από την άλλη ο λαός, τον οποίο ο ΣΥΡΙΖΑ πρέπει να κερδίσει εκλογικά.

Ο Φλαμπουράρης, αφού αναφέρθηκε στο «μείγμα πολιτικής», «που **φέρεται** να είναι πλέον στη δική μας ευχέρεια» (η έμφαση δική μας), κατέληξε: «Από αυτό θα κριθούμε από τους πολίτες στις επερχόμενες εκλογές αλλά και από αυτό θα κριθούμε από εμάς τους ίδιους». Μετά πέταξε και τις γνωστές μπαρούφες για τον ΣΥΡΙΖΑ «που πρέπει οπωσδήποτε να αποκρούσει τον συμβιβασμό με τα παραδοσιακά κοινοβουλευτικά ειωθότα και να διατηρήσει το ριζοσπαστισμό και την προοπτική της ανατροπής. Να παραμείνει το ελπιδοφόρο ρήγμα στο πολιτικό σύστημα, ο πρωτοπόρος εκπρόσωπος του κόσμου της εργασίας», όμως από εδώ το πήγαινε, από εκεί το έφερνε, στο τέλος κατέληγε πάλι στις εκλογές και στο πώς ο κομματικός μηχανισμός θα προετοιμαστεί για να δώσει την εκλογική μάχη.

Για τον ΣΥΡΙΖΑ το «να πάρουμε την εξουσία» σημαίνει «να μη μας την πάρουν οι πολιτικοί αντίπαλοι». Να νικήσουμε στις εκλογές. Όχι για να ακολουθήσουμε μια γραμμή «διαδοχικών ρήξεων», όπως προέβλεπε το παλιό ιδεολογικό σχήμα του ευρωαναθεωρητισμού, αλλά για να διαχειριστούμε το υπάρχον. Δηλαδή, για να διαχειριστούμε τον καπιταλισμό σε όποια φάση βρίσκεται. Γι' αυτό και ο λαός δεν τους είναι απαραίτητος παρά μόνο ως μάζα ψηφοφόρων. Και η αποτελεσματικότητά τους κρίνεται από το αν θα καταφέρουν να εξαπατήσουν αυτή τη μάζα.

Αυτά τα ιδεολογήματα δεν είναι καινούργια. Πρωτοπαρουσιάστηκαν από τη δεξιά πτέρυγα της σοσιαλδημοκρατίας (Μπερνστάιν), όσο ακόμα η σοσιαλδημοκρατία εξέφραζε το επαναστατικό εργατικό κίνημα. Λίγο πριν και κατά τη διάρκεια του πρώτου παγκόσμιου ιμπεριαλιστικού πολέμου, η σοσιαλδημοκρατία τα έβαλε στο ράφι, προτάσσοντας την υπεράσπιση της ιμπεριαλιστικής «πατρίδας». Ηρθε η Οκτωβριανή Επανάσταση και τα σάρωσε, δείχνοντας έμπρακτα στο επαναστατικό προλεταριάτο τι σημαίνει παίρνω την εξουσία, γκρεμίζω τον καπιταλισμό, οικοδομώ το σοσιαλισμό. Η σοσιαλδημοκρατία αισθάνθηκε ότι δεν είχε ανάγκη από τον παλιό επαναστατικό φερετζέ. Αρχισε να διεκδικεί τη διαχείριση της αστικής εξουσίας εκ όποτε τα κατάφερε να κερδίσει (πάντοτε εκλογικά) αυτό το ρόλο, απέδειξε ότι τα καταφέρνει εξίσου καλά με τα παραδοσιακά αστικά κόμματα (χριστιανοδημοκρατικά και κεντρώα).

Μετά το δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο δεν κρατιόταν. Ήταν η εποχή της. Η αίγλη της σοσιαλιστικής Σοβιετικής Ένωσης, η

δημιουργία του στρατοπέδου των χωρών της Λαϊκής Δημοκρατίας, η άνοδος της επιρροής των Κομμουνιστικών Κομμάτων, έκανε επιτακτική την ανάδειξη της σοσιαλδημοκρατίας ως εναλλακτικού πόλου διαχείρισης της αστικής εξουσίας, ώστε μέσα από μια «λελογισμένη» πολιτική παραχωρήσεων στο εργατικό κίνημα, να οικοδομήσει έναν πόλο ταξικής συνεργασίας σε κάθε χώρα, φράζοντας το δρόμο στην ενίσχυση του επαναστατικού εργατικού και κομμουνιστικού κινήματος.

Η αντεπαναστατική στροφή στην ΕΣΣΔ και στο διεθνές κομμουνιστικό κίνημα δημιούργησε ένα μεγάλο αναθεωρητικό στρατόπεδο, το οποίο άρχισε στη συνέχεια να διασπάται. Ενα ρεύμα του στη δυτική Ευρώπη, ο λεγόμενος «ευρωκομμουνισμός» έβαλε πλήρη για την αστική εξουσία, ως συμπλήρωμα της σοσιαλδημοκρατίας (Γαλλία) ή και της χριστιανοδημοκρατίας (Ιταλία). Ήταν τόση η ξεφτίλα αυτού του ρεύματος, απ' όταν πλησίασε πολύ στην αστική εξουσία, που στο εσωτερικό του δημιουργήθηκε ένα υπορεύμα («αριστερός ευρωκομμουνισμός»), που προσπάθησε με διάφορα ιδεολογικά φληναφήματα να δημιουργήσει έναν πόλο διακριτό από τη σοσιαλδημοκρατία. Εναν πόλο που πρέσβευε την... ανατροπή του καπιταλισμού μέσα από μεταρρυθμίσεις που θα είχαν το χαρακτήρα «διαδοχικών ρήξεων». Σ' αυτό το υπορεύμα ανήκε ο «ΣΥΡΙΖΑ του 4%». Ήδη σε όλη σχεδόν την Ευρώπη αυτό το υπορεύμα, με τις πάμπολλες αποχρώσεις, είχε καταλήξει να ονομάζεται «ριζοσπαστική Αριστερά».

Ο ΣΥΡΙΖΑ ήταν το πρώτο κομμάτι αυτού του ρεύματος που είδε να του χαμογελάει η αστική εξουσία, χάρη στις τεκτονικές αλλαγές που έφερε στον ελληνικό αστικό πολιτικό χάρτη η μνημονιακή εποχή. Ετσι, μέσα σε ένα εξάμηνο, είχαμε την ευκαιρία να δούμε να εξατμίζεται όλη η ιδεολογική περιουσία αυτού του ρεύματος. Τα ιδεολογήματα με τα οποία γαλουχήθηκαν γενιές και γενιές ευρωαναθεωρητών βαφτίστηκαν «ρομαντικές αυταπάτες». Κατασκευάστηκαν νέα ιδεολογήματα, που όμως δεν έχουν τη λαμπρότητα των παλιών, καθώς όλα συντείνουν σε ένα σκοπό: «να μη χάσουμε την εξουσία». Ο ΣΥΡΙΖΑ είναι πλέον ένα καθαρόαιμο σοσιαλδημοκρατικό κόμμα, που έχει μάθει την «τέχνη του επιφυλακτικού» (για να θυμηθούμε τον Ανδρέα Παπανδρέου). Τα στελέχη του μετεωρίζονται ανάμεσα στον χυδαίο μουσολινισμό του Πολάκη και τον «καφενειακό» ευρωαναθεωρητισμό του Φλαμπουράρη.

Δείτε όμως πώς συντάσσεται όλος ο κομματικός μηχανισμός πίσω από την κυβερνητική γραμμή; Ακόμα κι εκείνοι που τους είχαμε συνηθίσει χρόνια τώρα σε ηχηρούς ριζοσπαστικούς (ου μην και αντικαπιταλιστικούς) βερμπαλισμούς. Αρκεί κάποια ρύθμιση για το γάμο των ομοφυλόφιλων ή για την κατασκευή τζαμιού για να αισθανθούν απόλυτα δικαιωμένοι, απόλυτα ήσυχoi με τη συνειδήσή τους. Ο καπιταλισμός που παραμένει αλώβητος, η κινεζοποίηση του λαού, που έχουν δεσμευτεί ότι θα φροντίσουν ως κόρη οφθαλμού, τους αφήνει ασυγκίνητους. Μεγάλη υπόθεση η νομή της αστικής εξουσίας (ιδιαίτερα μετά από χρόνια δίψας).

Πέτρος Γιώτης

Συνεχίζεται στη δίκη των νεοναζιστών της ΧΑ το σιριαλ της ανάνυψης «πακέτων» Ερωτήσεων, Επίκαιρων Ερωτήσεων και ομιλιών των βουλευτών της ΧΑ, με προφανή στόχο να παρουσιαστεί το νεοναζιστικό μόρφωμα σαν νόμιμη και ήμερη κοινοβουλευτική δύναμη. Επειδή όμως, από τη μέχρι τώρα εξέλιξη της δίκης έγινε φανερό ότι οι δικαστές δεν έχουν άλλη επιλογή εκτός από την ετυμηγορία ότι η ΧΑ είναι μια φασιστική εγκληματική οργάνωση, οι υπερασπιστές των νεοναζιστών χρησιμοποιούν αυτή την τακτική **προκειμένου να πετύχουν για τους πελάτες τους το ελαφρυντικό της ελικρινούς μεταμέλειας μετά τις εγκληματικές τους πράξεις**. Με την ευκαιρία, βέβαια, χρησιμοποιούν αυτή την τακτική και για να προκαλέσουν καθυστέρηση της δίκης.

Στις 12 του Οκτώβρη ολοκληρώθηκε η ανάνγωση όλων των εγγράφων που κατέθεσε ο Ηλιόπουλος και στις 15 του Οκτώβρη των εγγράφων που κατέθεσε η σύζυγος του φίρερ Ε. Ζαρούλια. Και οι δύο αυτοί βουλευτές, με σημαίνοντα ρόλο στο εγκληματικό νεοναζιστικό μόρφωμα, ακολούθησαν το δρόμο των προηγούμενων: δεν προσκόμισαν στο δικαστήριο τις δεκάδες ερωτήσεις και επίκαιρες ερωτήσεις τους **με σκληρό ρατσιστικό περιεχόμενο**.

Η σχετική καθυστέρηση της δίκης δεν ωφελεί σε τίποτα τους νεοναζί. Το μόνο που καταφέρνουν είναι να δείχνουν τον πανικό και την απελπισία τους. Ούτε πετυχαίνουν το στόχο τους, να οικοδομήσουν, δηλαδή, το ελαφρυντικό της ελικρινούς μεταμέλειας. Γιατί τα Αναγνωστά Εγγραφα που κατηγορητήριο είναι φορτωμένα με σκληρές ναζιστικές και ρατσιστικές τοποθετήσεις του φίρερ και των υπολοίπων στελεχών της ΧΑ. Ιδού ένα παράδειγμα. Στο πλαίσιο της προεκλογικής εκστρατείας, ο φίρερ είχε πάει στις 9 Δεκέμβρη του 2011 σε Οινόφυτα-Δήλεο-Άγιο Θωμά και πραγματοποιήσει μια θορυβώδη ομιλία σε ταβέρνα. Στη συζήτηση με το ολιγομερές ακροατήριο είπε ανάμεσα στ' άλλα: **«Σκοπός μας είναι να δώσουμε όλους τους λαθρομετανάστες. Σ' αυτό το θέμα δεν κάνουμε εκπτώσεις. Πώς θα το κάνουμε; Ας γίνουμε εξουσία και θα βρούμε τον τρόπο. Τρόποι υπάρχουν και επίσης υπάρχουν πολλές ερειπωμένες περιοχές της Ελλάδας ακατοίκητες και θα τους μαζέψουμε εκεί με ηλεκτροφόρα σύρματα. Να αδειάσουν τα χωριά, να αδειάσουν οι πόλεις»!**

Όπως έχουμε ξαναπεί, μιλώντας με νομικούς όρους, η ΧΑ είναι χρεωμένη με ανθρωποκτονίες και απόπειρες ανθρωποκτονιών μεταναστών, τις οποίες έκαναν μέλη και στελέχη της. Για τη δολοφονία του Σαχζάτ Λουκμάν δύο μέλη της καταδικάστηκαν σε ισόβια (δικάζοντας και στη μεγάλη δίκη της ΧΑ). Φαίνεται, λοιπόν, καθαρά ο σαφής σύνδεσμος ανάμεσα στην εγκληματική ναζιστική ιδεολογία τους (όπως την παρουσιάζει ο φίρερ - και όχι μόνον αυτός) και στη δολοφονική δράση των ταγμάτων εφόδου. Και βέβαια, δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι τίποτα (και ιδίως οργανωμένες δολοφονικές επιθέσεις) δε γινόταν χωρίς έγκριση και εντολή του φίρερ.

Για λογαριασμό του Ηλιόπουλου διαβάστηκαν 100 Ερωτήσεις και 11 Επίκαιρες Ερωτήσεις, ανακοινώθηκε ο αριθμός των ομιλιών του στην Ολομέλεια της Βουλής και η «πλούσια και νόμιμη εξωκοινοβουλευτική δραστηριότητά του», ενώ με την ανάνγωση πληθώρας

Ο φίρερ, η... φιερίνα, τα ζώα και ο... αληθινός φασισμός

επιθέσεων αντιφασιστών σε μέλη και γραφεία της ΧΑ επιχειρήθηκε να εμφανιστεί το νεοναζιστικό μόρφωμα ως το θύμα! Άδικα κουράζεται ο υπερασπιστής του Αν. Δημητρακόπουλος. Τα στοιχεία που υπάρχουν σε βάρος του πελάτη του είναι συντριπτικά και καμία εκ των υστέρων φιλοτεχνημένη αιιογραφία του δεν τον σώζει.

Και η σύζυγος του φίρερ Ε. Ζαρούλια αποσιώπησε τις Ερωτήσεις και Επίκαιρες Ερωτήσεις με ρατσιστικό περιεχόμενο, και μάλιστα ιδιαίτερα σκληρό. Όλοι όμως θυμόμαστε πως ήταν αυτή που μίλησε για «υπανθρώπους». Αυτό έγινε στις 18 Οκτώβρη του 2012, κατά

τη διάρκεια της συζήτησης Επίκαιρης Ερώτησης με θέμα: «Σχετικά με τα δημοσιεύματα περί παραχώρησης εκλογικού δικαιώματος σε Έλληνες του εξωτερικού». Ανάμεσα στ' άλλα ρατσιστικά και βαθιά απαίσιατα για τους μετανάστες, η Ζαρούλια είπε και τα εξής: «Να εξισώνετε τους ομογενείς μετανάστες με τον **κάθε λογής υπάνθρωπο που έχει εισβάλει στην πατρίδα μας**, με τις κάθε λογής αρρώστιες που κουβαλάει; Αυτό είναι ένα αίσχος!». Αυτό το ναζιστικό ξέσπασμα της... φιερίνας είχε προκαλέσει σάλο στη Βουλή. (Με την ευκαιρία, να σημειώσουμε ότι στο παραπεμπτικό βουλευμα 215/2015 αναφέρεται λανθασμένα ως ημερομηνία η 23η Ιούλη του

2012. Η ορθή είναι η 18η Οκτώβρη του 2012).

Το γεγονός, ότι ο συνήγορος υπεράσπισης (και ανιψιός της) Ν. Μιχαλόλιας δεν κατέθεσε για ανάνγωση αυτή την Επίκαιρη Ερώτηση, όχι μόνο δεν προσφέρει καμία βοήθεια στη Ζαρούλια, αλλά αποκαλύπτει και σύνδρομο ενόχου που προσπαθεί να κρύψει την ενοχή του. Η Επίκαιρη Ερώτηση κατατέθηκε από συνηγόρους της πολιτικής αγωγής και αναγνώστηκε. Και βέβαια, έχουμε πληθώρα τοποθετήσεων του Αρχηγού των νεοναζιστών για το τι προτίθεται να κάνει τους μετανάστες η ΧΑ.

Η Ζαρούλια, που παρασκηνιακά παίζει δραστήριο ρόλο στο πλάι του Αρχηγού, εκτός από ήμερη κοινοβουλευτική γυναίκα, προσπαθεί να εμφανιστεί και ως φιλόζωη, που ανέπτυξε έντονη κοινοβουλευτική δραστηριότητα για την υπεράσπιση των ζώων. Πράγματι, έχει καταθέσει πολλές Ερωτήσεις με τέτοιο περιεχόμενο, πράγμα που δεν είδαμε στην «κοινοβουλευτική δραστηριότητα» των νεοναζιστών βουλευτών που προηγήθηκαν (Αρβανίτη, Καιάδα, Γρέγο και Ηλιόπουλου). Για λόγους που δε γνωρίζουμε, ο υπερασπιστής της Ζαρούλια επέλεξε να καταθέσει μόνο δύο απ' αυτές τις Ερωτήσεις.

Φιλοζωικές (και όχι μόνο) οργανώσεις έχουν απαντήσει στο παρελθόν σ' αυτή τη σπέκουλα της Ζαρούλια. Την αντιπαρέβαν, μάλιστα με τη γενική κοινοβουλευτική δραστηριότητα των νεοναζιστών, για την οποία εισέπρατταν συγχρητήρια από την Κυνηγετική Συνομοσπονδία Ελλάδας, με έγγραφο υπογεγραμμένο από τον περιβόητο Παπαδόδημα. Πρέπει επίσης να υπενθυμίσουμε ότι οι ιδεολογικοί πρόγονοι της ΧΑ, οι γερμανοί εθνικοσοσιαλιστές, την ώρα που ξεχειλίζουν από μισανθρωπτι-

σμό, έκαναν επίδειξη φιλοζωισμού (όχι μόνο στα λόγια, αλλά και με νόμους και διατάγματα). Ο ίδιος ο Χίτλερ φωτογραφιζόταν συχνά με το σκύλο του.

Ο υπαρκτός ή απλά επιδεικτικός φιλοζωισμός της Ζαρούλια, λοιπόν, δε μειώνει στο ελάχιστο την επικινδυνότητά της ως εθνικοσοσιαλίστριας, δραστήριου στελέχους της ΧΑ και «συναγωνίστριας» του φίρερ. Ήταν η Ζαρούλια που σε εκδήλωση της Τοπικής των νεοναζιστών στη Νίκαια δήλωνε: «Οχι σαν αγωνιστής, αλλά **ως αγωνίστρια της Χρυσής Αυγής, πάνω από 20 χρόνια, χαιρετίζω την συγκέντρωση, στην κάποτε κόκκινη Νίκαια, που σήμερα είναι Χρυσαιγίτικη, την συγκέντρωση των γενναίων παιδιών της περιοχής ενάντια στην εγκληματικότητα και την λαθρομετανάστευση... Εμείς οι γυναίκες της Χρυσής Αυγής στεκόμαστε ισάξιες δίπλα στα παλληκάρια με τις μαύρες μπλούζες**» (η εμφαση δική μας).

Αυτή η τοποθέτηση της Ζαρούλια, η οποία δεν εκθειάζει μόνο το τάγμα εφόδου της Νίκαιας, αλλά θεωρεί τον εαυτό της ισάξιο συναγωνιστή των ταγμάτων εφόδου, υπάρχει στο έγγραφο 48 του παρατήρηματος 11.3 του Αναγνωστέου Εγγράφου 327, που περιλαμβάνει το ηλεκτρονικό αρχείο του Ν. Μιχαλολιάκου.

Στη ρυπαροφυλλάδα των νεοναζιστών, στις 10 Οκτώβρη του 2018, στη μόνιμη στήλη με τίτλο «ΠΥΣΙΔΑ ΙΔΕΩΝ» δημοσιεύτηκε άρθρο με τίτλο: «Ο Εθνικιστικός λόγος θα επαναφέρει τον λαό στην αγκαλιά του έθνους». Σ' αυτό διαβάζουμε: **«Μετά από τρεις δεκαετίες ιδεολογοπολιτικής πάλης καταρθώσαμε δίκως διατάγιο με τεράστιο πολιτικό κόστος» να ξεκαθαρίσουμε να στερεώσουμε και να εγκαθιδρύσουμε με σαφήνεια και **ωμότητα** εκείνες τις πολιτικές έννοιες που απαιτούνται ώστε εμείς οι Έλληνες να συγκροτήσουμε συμπαγή Λαϊκή Εθνικιστική πολιτική, Πολιτική Εθνικής Αναγέννησης και Ανεξαρτησίας, Κοινωνικής Δικαιοσύνης και Ανασυγκρότησης**».

Πιο σαφής ομολογία για την εθνικοσοσιαλιστική συνέχεια της ΧΑ δε θα μπορούσαμε να βρούμε. Επί τρεις δεκαετίες διεξάγουμε την ίδια πάλη, λέει ο φίρερ (αν δε γράφει ο ίδιος αυτή την ιδεολογική στήλη, είναι αυτός που δίνει την κατευθυνση. Αλλιωςτε, τίποτα δε δημοσιεύεται στη ρυπαροφυλλάδα χωρίς την έγκρισή του). **Η ιδεολογία της ΧΑ ήταν και είναι ο Εθνικοσοσιαλισμός**. Αυτό διακηρύσσουν με περηφάνεια ο φίρερ και οι επιτελείς του. Κατέρχονται έτσι οι υπερασπιστικοί ισχυρισμοί του φίρερ, που τους επιστράπτει στους ανακριτές όταν βρέθηκε κατηγορούμενος, ότι σήμερα δεν αποδέχεται τις εθνικοσοσιαλιστικές ιδέες, που διατυπώθηκαν πριν 35 χρόνια!

Στην ίδια ρυπαροφυλλάδα, στις 3 Οκτώβρη, άρθρο του φίρερ στην τελευταία σελίδα με τίτλο: «Λογικρισία, "Φασιστές" και Χρυσή Αυγή», στέφεται από βινέτια με λόγια του γάλλου νεοφασίστα Maurice Bardeche, που ξεκινούν με τη φράση: «Εα εμφανιστούν ψευδείς φασισμοί! Επειδή η δημοκρατία εξαντλείται». Ο φίρερ ανησυχεί από τις εθνικοσοσιαλιστικές ιδέες, που διατυπώθηκαν πριν 35 χρόνια!

Στην ίδια ρυπαροφυλλάδα, στις 3 Οκτώβρη, άρθρο του φίρερ στην τελευταία σελίδα με τίτλο: «Λογικρισία, "Φασιστές" και Χρυσή Αυγή», στέφεται από βινέτια με λόγια του γάλλου νεοφασίστα Maurice Bardeche, που ξεκινούν με τη φράση: «Εα εμφανιστούν ψευδείς φασισμοί! Επειδή η δημοκρατία εξαντλείται». Ο φίρερ ανησυχεί από τις εθνικοσοσιαλιστικές ιδέες, που διατυπώθηκαν πριν 35 χρόνια!

Στο κενό θα πέσουν οι προσπαθειες του υπουργού Αραχωβίτη να εξαπατήσει τους κτηνοτρόφους

Όπως έχουμε αποκαλύψει, ο πρώην υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων Β. Αποστόλου είχε στήσει -από την πρώτη στιγμή της υπουργοποίησής του- μια φάμπρικα εξαπάτησης των φτωχών κτηνοτρόφων, για να μεταβεί αλλού τις ευθύνες για την κατακόρυφη πτώση της τιμής του νοπού γάλακτος όλων των τύπων (και όχι μόνο).

Για να μην πάμε πολύ πίσω, θα ξεκινήσουμε από την Κοινή Υπουργική Απόφαση (ΚΥΑ) του Αυγούστου του 2016, με την οποία η κυβέρνηση των Τσιπροκαμμένων νομιμοποίησε την παράνομη χρήση του συμπυκνωμένου γάλακτος (εβαπορέ) στην παραγωγή ελληνικού γαιοουρτίου. Χρήση που έρχεται από μακριά (γύρω στο 2000). Το πιο προκλητικό είναι ότι σύμφωνα μ' αυτή την απόφαση, ο όρος ελληνικό γαιοούρτι αναφέρεται σε **τρόπο παρασκευής** και όχι σε ένα προϊόν που μπορεί να κατοχυρωθεί ως **προϊόν Προστατευόμενης Γεωγραφικής Ενδειξης**. Άνοιξε έτσι ο δρόμος για να νομιμοποιηθεί και το «ελληνικό γαιοούρτι» που παράγεται και πουλιέται σε αρκετές χώρες του κόσμου, χωρίς να έχει καμία σχέση με την Ελλάδα.

Πρέπει να τονίσουμε ότι αυτή η δυσάρεστη για τους φτωχούς κτηνοτρόφους εξέλιξη προκλήθηκε από τις κυβερνήσεις όλων των χρωμάτων, που επέτρεψαν στους γαλακτοβιομηχανούς να χρησιμοποιούν παράνομα το συμπυκνωμένο γάλα, να έχουν δεξαμενές κοινής αποθήκευσης του νοπού ελληνικού γάλακτος με το αντίστοιχο εισαγόμενο και με το εισαγόμενο συμπυκνωμένο και από τα μείγματα των κοινών δεξαμενών να παράγουν όλα τα γαλακτοκομικά προϊόντα τους. Ακόμα, οι κυβερνήσεις από το 2014 επέτρεψαν να χρησιμοποιούν οι γαλακτοβιομηχα-

νίες το ελληνικό σήμα σε όλα τα γαλακτοκομικά προϊόντα που παράγουν, μολονότι αυτές δε χρησιμοποιούν αποκλειστικά νωπό ελληνικό γάλα όλων των τύπων (αγελαδινό, πρόβειο και γίδινο).

Αυτή η ΚΥΑ ήταν μια θανατηφόρα πισωπλάτη μαχαιριά στην αγροτιά και ήταν επόμενο να την εξοργίσει. Ο «πολυμήχανος» Αποστόλου, που έχει σπουδάσει το πώς θα χειρίζεται και θα manipuluάρεη την αγροτιά, σκέφτηκε να δημιουργήσει μια πολυάνθρωπη ομάδα εργασίας, στην οποία ανέθεσε το καθήκον να ετοιμάσει τις διαδικασίες που απαιτούνται προκειμένου να ετοιμαστεί φάκελος που θα υποβληθεί στην Κομισιόν, για να πιστοποιηθεί το ελληνικό γαιοούρτι ως προϊόν Προστατευόμενης Γεωγραφικής Ενδειξης. Η ομάδα εργασίας συγκροτήθηκε στις αρχές Αυγούστου του 2017 και την άνοιξη του 2018 ολοκλήρωσε το έργο της με τη σύσταση πορίσματος το οποίο παρέδωσε στην πολιτική ηγεσία του υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων.

Παρακολουθώντας συστηματικά αυτή την υπόθεση, καταρθώσαμε να εξασφαλίσουμε το πόρισμα της ομάδας εργασίας, το «ανεβάσαμε» στην ιστοσελίδα της εφημερίδας μας, στο πλαίσιο σχετικής αρθρογραφίας (<http://www.eksegersi.gr/Επικαιρότητα/31512>). Με το παραμυθι-του «ελληνικού γαιοουρτίου»-ως). Αυτό ήταν το τελικό πόρισμα, στο οποίο τονίζονταν μεταξύ των άλλων: «Όπως έχει συμφωνηθεί στην αίτηση **δεν θα περιλαμβάνονται τύποι γαιοουρτίου αποκλειστικά από ελληνικό γάλα... Λαμβάνοντας υπόψη** τα ανωτέρω αλλά και την ισχύουσα σήμερα κατάσταση προέλευσης του γάλακτος για την παραγωγή γαιοουρτίου αποφασίστηκε από τα μέλη της Ομάδας που συμμετείχαν στις συσκέψεις **να υπάρχει δυνατότητα το γάλα για την παραγωγή**

του ελληνικού γαιοουρτίου να προέρχεται και από χώρες εκτός Ελλάδας».

Το ότι πρόκειται για το τελικό πόρισμα προκύπτει και από την κατάληξη του κειμένου: «**Τέλος επισημαίνεται ότι για τα πιο τεχνικά στοιχεία που περιγράφονται στις φάσεις 4, 5, 6 της μελέτης θα ήταν σκόπιμη και η άποψη της κάθε υπηρεσίας του ΥΠΑΑΤ (Διεύθυνση Αξιοποίησης και Τεχνολογίας Τροφίμων)**».

Ήταν ένα πόρισμα απολύτως συμβατό με τη βούληση τόσο του Αποστόλου όσο και του προέδρου του ΣΕΒΓΑΠ (Σύνδεσμος Ελλληνικών Βιομηχανιών Γαλακτοκομικών Προϊόντων) Χρ. Αποστολόπουλου, ο οποίος συμμετείχε στην ομάδα εργασίας, καθώς νομιμοποιεί για μια ακόμα φορά την ΚΥΑ του Αυγούστου του 2016. Τα μέλη της ομάδας εργασίας δεν παρέλειψαν να γράψουν αποκάλυπτα τη φράση «αλλά και την **ισχύουσα σήμερα κατάσταση προέλευσης του γάλακτος** για την παραγωγή του γαιοουρτίου», για να θυμίσουν ότι στην παραγωγή γαιοουρτίου χρησιμοποιείται μαζί με συμπυκνωμένο γάλα και γι' αυτό, στην πρόταση που θα καταθέσουν στον φάκελο, η χρήση εισαγόμενου συμπυκνωμένου γάλακτος είναι θέσφατο.

Με το περιεχόμενο αυτού του πορίσματος, που το δημοσιοποίησαμε αμέσως, επιβεβαιώθηκε η άποψή μας ότι ο Αποστόλου δημαγωγεί, όταν ισχυρίζεται ότι θα πιστοποιηθεί το «ελληνικό γαιοούρτι» ως προϊόν ΠΓΕ. Γνώριζε πολύ καλά, ότι με την παράλληλη μαζική χρήση συμπυκνωμένου γάλακτος στην παραγωγή γαιοουρτίου, το αίτημα να αναγνωρισθεί ως προϊόν ΠΓΕ δε θα είχε καμία τύχη.

Όταν δημοσιοποιήσαμε το κατάπτυστο πόρισμα της ομάδας εργασίας,

γνωρίζαμε ότι θα προκληθεί αναταραχή στην πολιτική ηγεσία του υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και στους υπηρεσιακούς παράγοντες που ήταν μέλη της ομάδας εργασίας και ανήκουν στην Διεύθυνση Αξιοποίησης και Τεχνολογίας Τροφίμων. Όπως και έγινε. Πανικός επικράτησε στην πολιτική ηγεσία του υπουργείου και στη Διοίκηση του ΕΛΓΟ ΔΗΜΗΤΡΑ.

Μετά τις 6 Οκτώβρη που δημοσιοποιήσαμε το πόρισμα, η νέα πολιτική ηγεσία του ΥΠΑΑΤ, προκειμένου να διασώσει και να συνεχίσει τη δημαγωγική κίνηση του Αποστόλου, έδωσε εντολή στα μέλη της ομάδας εργασίας και στους αρμόδιους υπηρεσιακούς παράγοντες να επαναλαμβάνουν σαν παπαγαλάκια, ότι δήθεν το πόρισμα που δημοσιοποιήσαμε δεν είναι το τελικό, αλλά υπάρχει δήθεν πόρισμα, σύμφωνα με το οποίο το «ελληνικό γαιοούρτι» θα παράγεται μόνο με ελληνικό γάλα!

Υπογραμμίσαμε σε όσους συνομιλήσαμε ότι τέτοιο πόρισμα δεν υπήρχε, γιατί απλούστατα δεν μπορεί να συνυπάρχουν δύο τύποι ελληνικών γαιοουρτιών, ένας με τη μαζική χρήση εισαγόμενου γάλακτος (και συμπυκνωμένου) και ένας τύπος που θα είναι προϊόν ΠΓΕ και θα παράγεται αποκλειστικά με νωπό ελληνικό γάλα.

Φτάσαμε, λοιπόν, στην τρέχουσα εβδομάδα, στη διάρκεια της οποίας επιβεβαιώθηκε πλήρως αυτό που υποστηρίζαμε. **Οτι δεν υπήρχε άλλο πόρισμα, πέραν αυτού που αποκαλύψαμε**.

Με εντολή της πολιτικής ηγεσίας του υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, μια πολύ κλειστή ομάδα υπηρεσιακών παρανόμων, που ανήλθαν τα σκαλοπάτια της υπηρεσιακής ιεραρχίας αυτού του άρβυρου. Δεσμευόμαστε, ότι θα επανέλθουμε.

Όταν δημοσιοποιήσαμε το κατάπτυστο πόρισμα της ομάδας εργασίας,

Λογικρισία, αλχημείες και στην κορφή... ο υπαρχηγός του Σώρρα και διακινητής ναρκωτικών στις ΗΠΑ!

Κούζηλος και Κασσιδιάρης είναι οι δύο επόμενοι νεοναζιστές βουλευτές, τις αιγογραφίες των οποίων ανέλαβαν να φιλοεπληρώσουν οι συνήγοροί τους, παρουσιάζοντας το «πλούσιο κοινοβουλευτικό τους έργο». Η αιγογραφία του Κούζηλου ολοκληρώθηκε, ενώ αυτή του Κασσιδιάρη άρχισε την Πέμπτη το μεσημέρι και θα συνεχιστεί, άγνιστο για πόσες συνεδριάσεις ακόμα.

Κούζηλος και Κασσιδιάρης πρωτοτύπησαν, καθώς οι υπερασπιστές τους ξεκίνησαν παρουσιάζοντας τα βιογραφικά τους. Του πρώτου τα ναυτικά φυλλάδια και το πιστοποιητικό Πλοιάρχου Γ' Τάξης και του δεύτερου το πτυχίο του γεωτεχνικού και τις άδειες εργασίας. Αυτή η πρωτοτυπία του Κούζηλου στις εκλογές του Μάη του 2012 είχαν πάρει αρκετές ψήφους, όμως στις εκλογές του Γενάρη του 2015 ο φίρερ της ΧΑ του έβαλε ως συνυποψήφιους άλλους χρυσαιγίτες, ενώ στις εκλογές αυτές έγινε και κατευθυνόμενη σταυροδοσία. Με δυο λόγια, η αύξηση των ψήφων του

Κούζηλου δεν φανερώνει αύξηση της εκλογικής επιρροής της ΧΑ.

Αλχημεία γίνεται πιο φανερή αν δούμε τα εκλογικά αποτελέσματα των τεσσάρων τελευταίων εκλογικών αναμετρήσεων (Μάη και Ιούνης του 2012, Γενάρης και Σεπτέμβρης του 2015) στις εκλογικές περιφέρειες Α' και Β' Αθήνας, Αττικής και Α' και Β' Πειραιά. Από τις εκλογές του Ιούνη του 2012 ακόμα, με εξαίρεση την εκλογική περιφέρεια Αττικής, αρχίζει να μειώνεται η εκλογική δύναμη των νεοναζιστών. Για παράδειγμα, στη Β' Αθήνας η εκλογική δύναμη της ΧΑ μειώθηκε στο Σεπτέμβρη του 2015, σε σχέση με τον Μάη του 2012, κατά 18.363 ψήφους σε απόλυτα μέγεθος, και σε ποσοστό κατά 26,72%. Είναι πολύ μεγάλας οι μειώσεις της εκλογικής δύναμης της ΧΑ σ' αυτές τις περιόχες. Έτσι καταρρέει ο μύθος που καλλιεργούν οι νεοναζιστές, ότι τον Σεπτέμβρη του 2013 είχαν μεγάλη άνοδο στην εκλογική τους δύναμη και

γι' αυτό ασκήθηκε η δίωξη σε βάρος τους.

Εννοείται πως και ο συνήγορος του Κούζηλου λογοκρίνει το... κοινοβουλευτικό έργο του πελάτη του. Οι Ερωτήσεις που κάνουν «τζέξ» δεν κατατέθηκαν για ανάνγωση στο δικαστήριο.

Διαβάσαμε όλες τις Ερωτήσεις που κατέθεσε μέχρι τις 30 Οκτώβρη του 2013. Μετρήσαμε 124. Πολλές με ρατσιστικό περιεχόμενο. Αυτές τις έκοψε όλες. Μετρήσαμε ακόμη πολλές ερωτήσεις υπέρ του εφοπλιστικού κεφαλαίου. Και αυτές τις έκοψε όλες ο Κούζηλος. Σίγουρα αυτό δεν έγινε τυχαία. Ειδικά από το κόψιμο κρύβει σκοπιμότητα και θα επανέλθουμε την επόμενη εβδομάδα, γιατί θέλουμε να βρούμε πόσες ακόμα ερωτήσεις για τα συμφέροντα του εφοπλιστικού κεφαλαίου έκανε την περίοδο από το Νοέμβρη του 2013 μέχρι τον Οκτώβρη του 2018. Αυτή η πλευρά είναι πολύ σημαντική και πρέπει να την αναδείξουμε, γιατί η υπεράσπιση του εφοπλιστικού

κεφαλαίου συνδέεται, εκτός των άλλων, και με τη δολοφονική επίθεση στα μέλη και στελέχη του ΠΑΜΕ και του ΚΚΕ.

Ψάχνοντας το «πλούσιο κοινοβουλευτικό έργο» του νεοναζιστή βουλευτή Κούζηλου, «σκοντάψαμε» και σε μια Ερώτηση που με έκπληξη διαπιστώσαμε ότι δεν την κατέθεσε για να ανανωστεί στη δίκη. Κανονικά, θα έπρεπε να την κατέθεσει για ανάνγωση πρώτη-πρώτη, γιατί ειδικά αυτή η Ερώτηση αποτελεί παράσημο γι' αυτόν τον... κοινοβουλευτικό γίγαντα. Η Ερώτηση είχε Θέμα: «Οικονομική στρίψεη του ελληνικού κράτους από την ομογένεια της Αμερικής» και ο Κούζηλος την κατέθεσε στις 18 Σεπτεμβρίου του 2012. Παραθέτουμε ένα απόσπασμα για να καταλάβετε:

«Στις 22-08-2012 φιλοξενήθηκε στο κεντρικό δελτίο ειδήσεων του τηλεοπτικού σταθμού CΡΕΤΑ ο πρόεδρος της οργάνωσης End National Debt Μανώλης Λαμπράκης. Η οργάνωση αυτή **έχει ιδρυ-**

θεί από την ελληνική ομογένεια της Αμερικής και ο πρόεδρος της ισχυρίζεται ότι διαθέτει τα κεφάλαια που απαιτούνται για την αποπληρωμή του ελληνικού χρέους στο σύνολό του» (η εμφαση δική μας).

Πρόκειται για έναν ελληνοαμερικανό γιατρό, πρώην υπαρχηγό του Σώρρα (κάποια στιγμή πλακώθηκαν και δεν είναι δύσκολο να καταλάβει κανείς το λόγο)! Ο τύπος αυτός είχε καταδικαστεί το 1995 για φοροδιαπίπληση 120.000 δολαρίων, αλλά το 2016 η DEA τον έπιασε για τα καλά στην τοιμπίδα του. Κατηγορήθηκε για παράνομη διακίνηση 2,4 χαπιών οξυωκδόνης (οποίου κοστέασμα που αποκαλέσει «ναρκωτικό των φτωχών»). Ο εισαγγελέας τον χαρακτήρισε «ενεργό και επικίνδυνο διακινητή ναρκωτικών». Τον Μάρτη του 2018, ο Λαμπράκης έκανε «ντίλ» και δήλωσε ένοχος στο δικαστήριο. Καταλαβαίνετε, λοιπόν, γιατί ο Κούζηλος έκρυψε από το δικαστήριο αυτή την Ερώτησή του.

Χιλιάδες τα κενά στα σχολεία

Ενάρξη μήνα μετά την έναρξη της σχολικής χρονιάς και παρά το διορισμό χιλιάδων αναπληρωτών, χιλιάδες παραμένουν τα κενά στα σχολεία. Μια ακόμη απόδειξη ότι τα «μπαλώματα» δεν είναι αρκετά για να αντιμετωπίσουν το τεράστιο πρόβλημα των μόνιμων διορισμών στη δημόσια εκπαίδευση.

Θριαμβολογεί το υπουργείο Παιδείας ότι με τους διορισμούς αναπληρωτών που έκανε επανήλθε η «κανονικότητα» στα σχολεία, η πραγματική εικόνα όμως διαψεύδει τον Κ. Γαβρόγλου. Σύμφωνα με ανακοίνωση της ΟΛΜΕ, αυτήν τη στιγμή, τα κενά μόνο στη Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση (σε Γενική και Ειδική), σε Γυμνάσια και Λύκεια, είναι περίπου 2.000, ενώ ταυτόχρονα χάνονται καθημερινά χιλιάδες διδακτικές ώρες.

Τα κενά αφορούν βασικές ειδικότητες, όπως φιλόλογοι, μαθηματικοί, φυσικοί, χημικοί, κ.λπ. Το υπουργείο Παιδείας, βγάζοντας από τη μύγα ξύγκι, και προκειμένου να συμβάλλει

και αυτό στους «δημοσιονομικούς στόχους» που θέτουν οι μνημονιακές δεσμεύσεις έναντι των ιμπεριαλιστών δανειστών, επιβάλλει τις δεύτερες και τρίτες αναθέσεις μαθημάτων στους καθηγητές και τα υπερπληθνή τμήματα των 28 και 29 μαθητών.

Επ' αυτού η ανακοίνωση της ΟΛΜΕ σημειώνει επίσης τα εξής:

«Ελλείψεις καταγράφονται σε όλη τη χώρα. Περιοχές που σημειώνονται τα περισσότερα (σ.σ. κενά), σύμφωνα με ενημέρωση από τις τοπικές ΕΛΜΕ, είναι το Ηράκλειο, ο Πειραιάς, η Α Δωδεκανήσου, η Β Μεσσηνίας κ.ά. Το Υπουργείο πρέπει να προχωρήσει άμεσα σε προσλήψεις αναπληρωτών. Οι ειδικότητες που αντιμετωπίζουν μεγαλύτερο πρόβλημα είναι ΠΕΟ1, ΠΕΟ2, ΠΕΟ3, ΠΕΟ4 κ.ά.

Η πίεση του Υπουργείου προς τους Διευθυντές των σχολικών μονάδων για λειτουργία

μεγάλων τμημάτων (με 28 και 29 μαθητές) και προς τους Διευθυντές Εκπαίδευσης για κάλυψη αυτών των κενών με γ' αναθέσεις - βάσει νόμου μετά τις 30 Σεπτεμβρίου υπο-

χρεούνται οι ήδη υπάρχοντες καθηγητές να διδάξουν μαθήματα που έχουν ως γ' ανάθεση - είναι ενάντια στις θέσεις του κλάδου και τη σωστή λει-

τουργία των σχολείων».

Το «μάρμαρο» πληρώνει όχι μόνο η «συμβατική εκπαίδευση», αλλά και τα μουσικά σχολεία. Το μαρτύριο των μαθητών αυτών των σχολείων κρατάει χρόνια. Όλοι θυμόμαστε τις συχνές κινητοποιήσεις που κάνουν κάθε χρόνο, προκειμένου να αποκτήσουν το απαραίτητο εκπαιδευτικό προσωπικό. Σύμφωνα με έγγραφα των Περιφερειακών Διευθύνσεων Εκπαίδευσης μόνο στα Χανιά, τη Ρόδο, την Καρδίτσα, την Κέρκυρα, τα οργανικά κενά είναι 119 (στις ειδικότητες μαθημάτων γενικής παιδείας και στις ειδικότητες διδασκαλίας μουσικών οργάνων).

Τα μεγάλα προβλήματα του δημόσιου σχολείου προσπαθεί να επισκιάσει η συνεχιζόμενη προπαγάνδα του υπουργείου Παιδείας και της συγκυβέρνησης για 15.000 διορισμούς μόνιμων εκπαιδευτικών την επόμενη τριετία (όταν δηλαδή

και το πολιτικό σκηνικό και η σύνθεση της επόμενης κυβέρνησης θα είναι διαφορετικά, ενώ σε κάθε περίπτωση τον τελευταίο λόγο τον έχουν οι «θεσμοί»).

Είναι χαρακτηριστικό, ότι ο Γαβρόγλου ακόμη και τώρα δεν είναι σε θέση να ανακοινώσει την κατανομή των 4.500 θέσεων μόνιμων εκπαιδευτικών που έχουν ανακοινωθεί για το σχολικό έτος 2019-2020 (σημειωτέον ότι και αυτός ο αριθμός αναφέρεται στο «καλό σενάριο» του προϋπολογισμού, επομένως όλα είναι στον αέρα).

Επίσης, σύμφωνα με ανακοίνωση της ΔΟΕ, ο υπουργός, κατά την τελευταία συνάντησή με την Ομοσπονδία (στην κινητοποίηση στο υπουργείο Παιδείας στις 5 του Οκτώβρη) «για τη νομοθετική αποτύπωση της εξαγγελίας των υπόλοιπων διορισμών (5.250 για το 2020 και 5.250 το 2021) δήλωσε πως αναζητά τον τρόπο αν αυτό μπορεί να γίνει νομοθετικά».

Κοντολογίς, ζήσε Μάη...

Γιούλα Γκεσούλη

Ελευθερία στην πολιτική και συνδικαλιστική δράση μέσα στο Πανεπιστήμιο

Είναι απίστευτο πώς συσπειρώθηκαν όλος ο εσμός του ακραίου συντηρητισμού και αυτών που πολιτικά φλερτάρουν ανοικτά και καλυμμένα με το φασισμό, με αφορμή τη δημιουργία στεκιού του Ρουβίκωνα στη Φιλοσοφική Σχολή. Μπορεί κανείς να έχει άπειρες πολιτικές διαφορές και διαφορές τακτικής με τη συγκεκριμένη ομάδα, όμως εδώ εγείρονται σημαντικότερα ζητήματα, που βάζουν στο στόχαστρο την ελευθερία πολιτικής και συνδικαλιστικής δράσης μέσα στα Πανεπιστήμια, το ίδιο το πανεπιστημιακό άσυλο.

Και είναι γνωστός ο πόλεμος που διεξάγεται τελευταία ενάντια σε αυτό (το άσυλο) πρωτοστατούντος του Κυρ. Μητσοτάκη και όλων των Μέσων Μαζικής Παραπληροφόρησης, που συντονισμένα και προβοκατόρικα προβάλλουν τη δήθεν «ανομία» στους πανεπιστημιακούς χώρους.

Η πανεπιστημιακή κοινότητα, αυτή που έχει αληθινό ενδιαφέρον, πόνο και μεράκι για τα πραγματικά προβλήματα του δημόσιου Πανεπιστημίου, που είναι άπειρα και τεράστια, ειδικά στα μνημονιακά χρόνια, οφείλει να κλείσει τ' αυτιά της στις σειρήνες του αντιδραστικού εσμού. Η μάχη πρέπει να δοθεί στο δικό της γήπεδο και όχι σε αυτό που θέλουν να την οδηγήσουν οι καλοθελητές του συστήματος.

Αυτήν την πλευρά, καταγγέλλοντας παράλληλα την τρομοκρατία που ασκείται και τα σχέδια ενάντια στο άσυλο και την πολιτική δράση, τονίζει με ανακοίνωσή της η Πρωτοβουλία Εργαζομένων στο Πανεπιστήμιο Αθηνών, την οποία και δημοσιεύουμε στη συνέχεια:

ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΔΡΑΣΗΣ ΚΑΙ ΤΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ

Ενώ τα Πανεπιστήμια μαστίζονται από την υποχρηματοδότηση, την έλ-

λειψη προσωπικού και την παράδοση ολόκληρων υπηρεσιών σε εργολάβους, ενώ είναι αμφίβολο αν οι υπηρεσίες και οι σχολές θα 'χουν χαρτί και μελάνι, θέρμανση και καθαριότητα καθ' όλη τη διάρκεια του έτους, ενώ οι φοιτητές δεν έχουν στοιχειώδεις πόρους για να μπορέσουν να σπουδάσουν απερίσπαστοι και αναγκάζονται ακόμα και να διακόψουν τις σπουδές τους για να μπορέσουν να επιβιώσουν, δουλεύοντας σε άθλιες συνθήκες, ενώ στο Ιδρυμα επικρατούν άθλιες συνθήκες υγιεινής και ασφάλειας που προτριών ετών λίγο έλειψε να στοιχίσουν ακριβά σε έναν συνάδελφό μας, ενώ περνάει το νομοσχέδιο για τις συγχωνεύσεις που αφορά και το ΕΚΠΑ, με το οποίο ανοίγουν σειρά νέων Τμημάτων στο Ιδρυμα, ένα Ερευνητικό Κέντρο και μία Τεχνόπολη, χωρίς να ανοίγει ΚΑΜΙΑ θέση προσωπικού.

Κάποιοι αποφάσισαν ότι ήρθε η ώρα να αναδείξουν ως κυρίαρχο πρόβλημα του ΕΚΠΑ την παρουσία μιας ομάδας φοιτητών του Ρουβίκωνα στη Φιλοσοφική Σχολή. Οι Πρυτανικές Αρχές, η Κοσμητεία της Φιλοσοφικής κ.ά., ακόμα και η πλειοψηφία του ΔΣ του Συλλόγου Διοικητικού Προσωπικού του ΕΚΠΑ, δεν βλέπουν κανένα λόγο να ασχοληθούν με ό,τι πραγματικά ΘΕΤΕΙ ΣΕ ΚΙΝΔΥΝΟ το Πανεπιστήμιο, το εργατικό και φοιτητικό του δυναμικό. Αντίθετα, βρήκαν κάτι για να αποσιωπήσουν όλα τα υπόλοιπα, συντασσόμενοι, για άλλη μια φορά, με αυτούς που έχουν φέρει τα πανεπιστήμια και την κοινωνία σ' αυτή την κατάσταση της εξαθλίωσης. Βρήκαν έναν τρόπο για να καθαγιάσουν όλες τις πολιτικές, μνημονιακές και προηγούμενες, που οδηγούν εμάς και τα παιδιά μας στο τέλμα.

Λυπούμαστε, αλλά οι φοιτητικές πολιτικές ομάδες, τα στέκια, η πολιτική δράση και η ελεύθερη έκφραση γνώμης υπέρ των κοινωνικών και πολιτικών δικαιωμάτων ΔΕΝ είναι το

πρόβλημα των ΑΕΙ.

Λυπούμαστε, αλλά, για όσους δεν το έχουν αντιληφθεί, τα προβλήματα των ΑΕΙ είναι άλλα. Και δεν θα λυθούν με το να ενισχύουν πανεπιστημιακοί παράγοντες τη συζήτηση περί ανομίας που τόσο πρόθυμα εξωπανεπιστημιακοί παράγοντες, των οποίων τα συμφέροντα στρέφονται ενάντια στο δημόσιο πανεπιστήμιο, ανοίγουν για να κλείσουν κάθε άλλο ζήτημα.

Λυπούμαστε, αλλά ως εργαζόμενοι δεν θα ακολουθήσουμε. Δεν θα ανταποκριθούμε στο σάλπισμα των συστημικών ΜΜΕ, γνωστών ευαγών ιδρυμάτων, ούτε σε εκείνους τους παράγοντες της πολιτικής ζωής που επιχειρούν να στησουν το σίριαλ "Ανομία στα ΑΕΙ" για δικούς τους λόγους.

Δηλώνουμε ότι θυμόμαστε πολύ κα-

λά ότι οι ίδιοι παράγοντες κάποτε στοχοποιούσαν εμάς σαν υπεύθυνους για όλα τα κακά των ΑΕΙ, όταν, ως απεργοί, υπερασπιζόμασταν το δημόσιο και δωρεάν πανεπιστήμιο και τις δουλειές μας. Θυμόμαστε πολύ καλά ποιοι έμπαιναν επικεφαλής της επιχείρησης «Ανοιχτές Σχολές» ενάντια στις κινητοποιήσεις των φοιτητών. Θυμόμαστε πάρα πολύ καλά ποιοι επιχειρούσαν να σπάσουν απεργιακές περιφρουρήσεις και καταλήψεις σχολών, ποιοι σήκωναν χέρι και χτυπούσαν φοιτητές, ποιοι άνοιγαν τις πόρτες στα ΜΑΤ κτλ, ενάντια στην οργανωμένη συνδικαλιστική δράση μέσα στο ΕΚΠΑ.

Δηλώνουμε ότι ΑΠΕΙΛΕΣ ΚΑΙ «ΜΗΝΥΜΑΤΑ» ΠΟΥ ΦΤΑΝΟΥΝ ΚΑΘΟΛΟΥ ΔΙΑΚΡΙΤΙΚΑ ΣΤΑ ΑΥΤΙΑ ΜΑΣ ΚΑΤΑΤΑΣΣΟΝΤΑΙ ΑΥΤΟΜΑΤΩΣ ΣΤΗΝ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΤΟΥ ΑΠΑ-

Αρχαιολόγοι καταγγέλλουν το υπουργείο Πολιτισμού

Για φαρισαϊσμό και για εμπαιγμό τόσο του Διοικητικού του Συμβουλίου όσο και των εργαζομένων στο έργο της ψηφιοποίησης των κινητών μνημείων του ΥΠΠΟΑ, που υποποιεί η Διεύθυνση Διαχείρισης Εθνικού Αρχείου Μνημείων (ΔΔΕΑΜ), καταγγέλλει το υπουργείο Πολιτισμού ο Σύλλογος Εκτάκτων Αρχαιολόγων (ΣΕΚΑ).

Από τα τέλη Ιουνίου 2018 κι έπειτα από τα μέσα Σεπτεμβρίου 2018 -αναφέρει η καταγγελία- δίνονταν διαβεβαιώσεις από την πλευρά του υπουργείου Πολιτισμού για ανανέωση των συμβάσεων εργασίας για το σύνολο του προσωπικού στο εν λόγω έργο, με προοπτική 4μηνη έως και 6μηνη. Οι διαβεβαιώσεις αυτές ήταν ξεκάθαρες και δεν επέτρεπαν πεδίο παρερμηνειών. Ωστόσο, στις 30 Σεπτέμβρη, ημερομηνία λήξης της σύμβασης, οι εργαζόμενοι βρέθηκαν στον αέρα για ακόμη μια φορά, έπειτα από αιφνιδιαστική στροφή της στάσης του ΥΠΠΟΑ, κυριολεκτικά την τελευταία στιγμή.

Την 1η Οκτώβρη, μέρα συνάντησης μελών του ΔΣ του ΣΕΚΑ με συμβούλους της νέας υπουργού και του υφυπουργού, στο πλαίσιο παράστασης διαμαρτυρίας στο ΥΠΠΟΑ των εργαζομένων στο έργο, πραγματοποιήθηκε από την πλευρά της ηγεσίας του υπουργείου ενημέρωση για τα κωλύματα που είχαν οδηγήσει στη μη ανανέωση των συμβάσεων, μέχρι τη στιγμή εκείνη. Οι ευθύνες αποδόθηκαν όλες στο τεχνικό κομμάτι, υπεύθυνη για την εκτέλεση του οποίου είναι ανάδοχη

εταιρία, επιφορτισμένη με το σχεδιασμό και την παράδοση ενός υποέργου, διακυβεύοντας σκανδαλωδώς τη συνέχιση και επιτυχή ολοκλήρωση του συνόλου του Έργου. Ο ΣΕΚΑ είχε καταγγείλει ήδη πριν από την έναρξη του έργου της ψηφιοποίησης την εμπλοκή των ιδιωτικών εταιριών στον πολιτισμό και στα έργα αρχαιολογικού ενδιαφέροντος, ανασκαφές, καταγραφές μνημείων, επιστημονική έρευνα κ.ά., που θα έπρεπε να έχουν καθαρά δημόσιο χαρακτήρα, ενώ έχει επισημάνει επανειλημμένα τον αρνητικό τους ρόλο.

Εντέλει -σημειώνει ο ΣΕΚΑ- μετά την παρέλευση αρκετών ωρών ήρθε η ενημέρωση για παράταση των συμβάσεων εργασίας του προσωπικού για δύο μήνες και παρά τις προηγούμενες διαβεβαιώσεις για μεγαλύτερο χρονικό διάστημα. Ωστόσο, το επόμενο στάδιο που σχετίζεται με τη συμπλήρωση ή ολοκλήρωση των εργασιών παρέμεινε αδιευκρίνιστο και θολό.

Η καταγραφή, τεκμηρίωση και ψηφιοποίηση των κινητών μνημείων θα έπρεπε να υλοποιείται μόνιμα και σταθερά από μόνιμο προσωπικό στις κατά τόπους Εφορείες Αρχαιοτήτων και τα Μουσεία προκειμένου, μεταξύ άλλων, για την αντιμετώπιση των φαινομένων της αρχαιοκαπηλίας, της κλοπής και της φθοράς των αρχαιολογικών ευρημάτων, τονίζει ο ΣΕΚΑ. Πάγιο αίτημα του Συλλόγου, άλλωστε, είναι η μόνιμη και σταθερή εργασία για όλους και η στελέχωση του ΥΠΠΟΑ με προσωπικό όλων των ειδικοτήτων.

Δημαγωγία και υποκρισία

Πουλάκης εναντίον Πολάκη: «Ούτε σε ταβέρνα δε θα έλεγα αυτή τη φράση», δήλωσε στον Αθήνα 9,84 ο γενικός γραμματέας του υπουργείου Εσωτερικών (και παλιό στέλεχος του ΣΥΡΙΖΑ) αναφερόμενος στην προτροπή του αναπληρωτή υπουργού Υγείας στην ΚΕ του κόμματος: «θα κερδίσουμε τις εκλογές αν βάλουμε κάποιους στη φυλακή». Περισσότερο προσεκτική η Σία Αναγνωστοπούλου (ΧΦΜ), χαρακτήρισε «ατυχή» τη δήλωση Πολάκη και μας είπε το αυτονόητο (και γι' αυτό αφόρητα τετριμμένο): «Η Δικαιοσύνη αποφασίζει ποιους και για πόσο θα στείλει φυλακή». Στο ίδιο μήκος κύματος ο Νίκος Βούτσος, μίλησε (Θέμα FM) υπαινικτικά για τον «μπρουτάλ» σύντροφό του («Κάθε ένας ο οποίος μιλάει στο δημόσιο χώρο, και μάλιστα από θέση ευθύνης, λέει αυτό που πιστεύει και κρίνεται αυστηρά») και επανέλαβε το αυτονόητο (προκαλώντας την αναπόφευκτη βαρεμάρα): «Εμείς δεν πρόκειται κανέναν να πάμε στη φυλακή, αλλά ανοίγουμε τις υποθέσεις, τις κρατάμε ανοιχτές».

Ο Μητσοτάκης αποφάσισε να... διεθνοποιήσει το ζήτημα. Ετσι, μαζί με τους συνεργάτες του επέλεξαν να γράψει η αρχηγάρα «τουίτ» στα αγγλικά! Μεταφράζουμε: «Ο αγαπημένος υπουργός του Τσίπρα είπε ότι ο ΣΥΡΙΖΑ μπορεί να κερδίσει τις εκλογές μόνο αν η κυβέρνησηβάλει κάποιους από τους πολιτικούς της αντιπάλους στη φυλακή. Η ΝΔ δε θα εκφοβιστεί. Οι επόμενες εκλογές δε θα αφορούν μόνο την οικονομία. Αλλά θα αφορούν επίσης τον πυρήνα των αξιών μας». Διάβασαν το «τουίτ» του Κούλη η Μέρκελ, ο Μακρόν, ο Σάντσεθ (καλά, για τον Τραμπ δεν μιλάμε) και πλακώθηκαν στα τηλέφωνα: «μήπως, ρε παιδιά, κάνουμε λάθος που στηρίζουμε τον Τσίπρα;»...

Ο Πολάκης υποτίθεται πως το μάζεψε (μπορεί να του έκαναν και κάνα τηλεφώνημα από το Μαξίμου, «διευκρινίζοντας» ότι η κυβέρνηση «δεν φυλακίζει ούτε τιμωρεί, αλλά αποκαλύπτει και έχει αποκαλύψει ήδη ΠΑΡΑΠΟΛΛΑ», χωρίς να παραλείψει να σημειώσει ότι μίλησε... καφενειακά: «Δεν είπα τίποτα διαφορετικό από αυτό που κουβεντιάζει όλη η ΕΛΛΑΔΑ στα καφενεία και στις παρέες της επικράτειας: να ΤΙΜΩΡΗΘΟΥΝ αυτοί που κατέκλεψαν και χρεοκόπησαν τη χώρα!!». Αρχισε και τη σχετική κλαψούρα: «Κι εμένα με απειλεί ο Αδωνις ότι θα μεβάλει φυλακή»). Και να τα βίντεο με τους κοινοβουλευτικούς διαξιφισμούς του με τον Μπουμπούκο, ο οποίος του έλεγε ότι θα τον στείλει φυλακή! Καμιά σχέση βέβαια με τα όσα είχε πει ο ίδιος στην ΚΕ του ΣΥΡΙΖΑ (βγήκαν και τα ηχητικά -κάποιοι... αγαπημένοι σύντροφος τον έγραφε και φρόντισε να το σερβίρει σε αντιπολιτευόμενο συγκρότημα- και τα πράγματα έγιναν χειρότερα γι' αυτόν), όμως η ουσία είναι η επιχείρηση συμψηφισμού που επιχείρησε, βλέποντας ότι η «μαγκιά» μπορεί να είναι καλή για το συριζαϊκό ακροατήριο, βιάζεται όμως την εικόνα της κυβέρνησης στο λεγόμενο «μετριοπαθές κοινό».

Ο Πολάκης δημαγωγεί ασύστολα και η αντιπολίτευση υποκρίνεται εξίσου ασύστολα. Αυτό είναι το συμπέρασμα απ' όλη αυτή την ιστορία. Και αυτός ξέρει τι λέει και για ποιους το λέει (δύσκολα θα μπορούσαν να αναγκάσουν την αστική Δικαιοσύνη να στείλει κάποιον μεγαλόσχολο πολιτικό στη φυλακή, όμως η ψευτομαγκιά «πουλάει» σ' ένα κομμάτι του εκλογικού σώματος) και αυτοί ξέρουν τι λέει, τι εννοεί και τι μπορεί να κάνει. Υποκρίνονται όμως τους αγανακτισμένους και τους... αηδισμένους από το... σταλινισμό του Πολάκη και από το... καθεστώσ που θέλει να εγκαθιδρύσει ο ΣΥΡΙΖΑ (κάποιοι μίλησαν ακόμα και για... αριστερή χούντα). Όταν δεν υπάρχει αντικείμενο πολιτικής αντιπαράθεσης, γιατί όλοι στηρίζουν τη μνημονιακή πολιτική, την πολιτική της υπερεκμετάλλευσης, της φορομνηξίας, της εφιαλτικής λιτότητας, της κινεζοποίησης και της φτωχοποίησης, πιάνονται από την παπάρα του κάθε Πολάκη.

Κι εκεί που το θέμα πήγαινε για το «ράφι», καθώς το είχαν ξεχειλώσει και δεν τέντωνε άλλο, τους προέκυψε ως μάννα εξ ουρανού ο Παπαγγελόπουλος. Ούτε παραγγελία να τον είχαν κάνει. Ο δεξιός (δεξιότατος) Παπαγγελόπουλος θέλησε να υπερασπιστεί τον Πολάκη: «Μήπως έχει παρεξηγηθεί σε αυτή την τοποθέτησή του; Μήπως δεν εκφράζει πρόθεση διώξεων αλλά την αγωνία του για απονομή Δικαιοσύνης με μπρουτάλ τρόπο;»! Θέλησε όμως και να χτυπήσει την αντιπολίτευση, η οποία «δεν μπορεί να μιλάει για πολιτικές διώξεις», διότι είναι αυτή που προχώρησε σε «**πογκρόμ** διώξεων που έγινε για επικοινωνιακούς λόγους» όταν κυβερνούσε.

Όλοι κατάλαβαν ότι αναφερόταν στη Χρυσή Αυγή. Και φυσικά, του επιτέθηκαν κατηγορώντας τον ότι «λειτουργεί ουσιαστικά ως συνήγορος υπεράσπισης της Χρυσής Αυγής στην εν εξελίξει δίκη» (Κ. Χατζηδάκης). Ο Παπαγγελόπουλος προσπάθησε να αμυνθεί: «Εγώ στην αρμόδια Επιτροπή της Βουλής αναφέρθηκα σε πογκρόμ συλλήψεων επιχειρηματιών που έγιναν από την προηγούμενη Κυβέρνηση για επικοινωνιακούς λόγους. Ουδμία αναφορά έκανα για διώξεις πολιτικών». Η συζήτηση, βέβαια, ήταν για πολιτικές διώξεις (απ' αφορμή τον Πολάκη). Και η λέξη «πογκρόμ» έχει συγκεκριμένο και σαφέστατο περιεχόμενο. Ο ίδιος ο Παπαγγελόπουλος δεν άφησε καμιά αμφιβολία περί του ότι αναφερόταν στη ΧΑ, αφού στην απαντητική δήλωσή του έγραψε: «Η “άγνωστη” φωνή που έδινε εντολές σε εισαγγελέα, θα στοιχειώνει για πολύ καιρό ακόμη κάποιους στη Νέα Δημοκρατία». Αναφερόταν στον Σαμαρά και στη γνωστή συνομιλία με δικαστικό, που κάποια στιγμή κυκλοφόρησε και που την έκαναν σημαία τους οι νεοναζιστές!

Ο υπουργός του ΣΥΡΙΖΑ θεωρεί ότι οι νεοναζιστές δικάζονται όχι λόγω των εγκλημάτων τους, αλλά επειδή η προηγούμενη κυβέρνηση εξαπέλυσε εναντίον τους πογκρόμ διώξεων!

Προς ναυάγιο Ζάεφ

Η κρίσιμη ψηφοφορία θα γινόταν χτες, την ώρα που εμείς βρισκόμασταν στο τυπογραφείο, όμως η αποχώρηση του VMRO από τη συνεδρίαση της μακεδονικής Βουλής για την αναθεώρηση του Συντάγματος, όπως προβλέπει η Συμφωνία των Πρεσπών, έδειχνε ότι οι προσπάθειες του Ζάεφ να «αγοράσει» μερικούς βουλευτές από την αντιπολίτευση οδηγούνται σε ναυάγιο και κατά συνέπεια η γειτονική χώρα θα βαδίζει σε εκλογές, στις οποίες ο Ζάεφ θα παίζει το πολιτικό του μέλλον (προς μεγάλη ικανοποίηση του Καμμένου, που θα εμφανιστεί ως... άγιος Παΐσιος της πολιτικής).

Οι παρεμβάσεις των ιμπεριαλιστών, που κορυφώθηκαν με την προκλητική επιστολή του αμερικανού υφυπουργού Εξωτερικών Γουές Μίσελ προς τον πρόεδρο του VMRO Χρίστιαν Μίσκοφσκι, στην οποία του έγραφε ότι «έχουμε απογοητευθεί από τη στάση της ηγεσίας του VMRO» (!) και του ζητούσε -με ύφος αφέντη προς δούλο- να αφήσει τους βουλευτές του κόμματός του να ψηφίσουν «κατά συνείδηση», φαίνεται πως έπεσαν στο κενό. Ο Μίσκοφσκι απάντησε με μια γλοιώδικη επιστολή, στην οποία τόνιζε την αφοσίωση του κόμματός του στο ΝΑΤΟ και την ΕΕ και υποστήριζε ότι το ζήτημα της μη αποδοχής ή όχι της Συμφωνίας των Πρεσπών είναι διαφορετικό από τη βούληση των πολιτών της χώρας του για ένταξη στο ΝΑΤΟ και στην ΕΕ.

Δεν ξέρουμε τι ρόλο έπαιξαν άλλες ιμπεριαλιστικές παρεμβάσεις (Ρωσία), όμως και μόνο ο «εκλογικός κύκλος» θα ήταν αρκετός για να οδηγήσει το VMRO στην αρνητική του στάση. Είναι η ευκαιρία του να επανέλθει στην κυβέρνηση και -γιατί όχι;- να είναι αυτό που θα υλοποιηθεί στη Συμφωνία των Πρεσπών. Ο Ζάεφ, αντί να επιδώξει μια συνεννόηση με την αντιπολίτευση, ποντάροντας μόνο στην αποκάλυπτη υποστήριξη των δυτικών ιμπεριαλιστικών δυνάμεων, πήγε να «τα πάρει όλα». Στο δημοψήφισμα ηττήθηκε παταγωδώς. Αν η αντιπολίτευση του έδινε τη συνταγματική αναθεώρηση, όπως απαιτούν οι ιμπεριαλιστές, θα ήταν σαν να αυτοκτονούσε πολιτικά. Θα πήγαινε κόντρα στη λαϊκή θέληση και θα άφηνε τον Ζάεφ κυρίαρχο στο πολιτικό παιχνίδι. Ενώ τώρα, έχει την ευκαιρία να τον πιάει σε εκλογές, να πουλήσει πατριωτισμό στον κόσμο, να εξάψει τα αντανάκλαστικά του μικροαστικού εθνικισμού ενός έθνους που του αρνούνται την ταυτότητά του κι άμα καθαρίσει το εκλογικό παιχνίδι υπέρ της, να δει τι θα κάνει με τη Συμφωνία των Πρεσπών.

Αναζητείται ο κυρ-Αλέκος

Όλος ο καλός ο κόσμος ήταν εκεί. Ο αντιπρόεδρος της κυβέρνησης και υπουργός Οικονομίας Γιάννης Δραγασάκης, ο αναπληρωτής υπουργός Πιτσιόρλας, ο υφυπουργός Γιαννακίδης, τρεις γενικοί και δύο ειδικοί γραμματείς, ο πρόεδρος και διευθύνων σύμβουλος ενός εποπτευόμενου φορέα, από μεριάς κυβέρνησης. Στους φιλοξενούμενους ήταν όλη η αφρόκρεμα των τραπεζιτών. Η Ελληνική Ένωση Τραπεζών, οι τέσσερις συστημικές τράπεζες και η Attica Bank εκπροσωπήθηκαν σε επίπεδο προέδρων και διευθυνόντων συμβούλων. Μιλάμε δηλαδή για σύσκεψη κορυφής για τις τράπεζες, με αντικείμενο, όπως ανακοινώθηκε: «Ρευστότητα της οικονομίας και χρηματοδότηση της ανάπτυξης».

Δε θα σχολιάσουμε αυτά που ανακοινώθηκαν, περί «βελτίωσης της ρευστότητας των πιστωτικών ιδρυμάτων», «επιστροφής των καταθέσεων» και αναγόρευσης του 2019 σε «πρώτη χρονιά πιστωτικής επέκτασης σε ό,τι αφορά στα επιχειρηματικά δάνεια», γιατί όλ' αυτά εντάσσονται στον τομέα της αναπτυξιολογικής προπαγάνδας. Τα έχουμε ξανακούσει, άλλωστε, ενώ οι πρόσφατες εξελίξεις στο Χρηματιστήριο άλλα αποκαλύπτουν. Τις χτυπητές απουσίες θα σχολιάσουμε. Καταρχάς, του Στουρνάρα. Στη σύσκεψη πήραν μέρος «και εκπρόσωποι της Τράπεζας της Ελλάδος», αναφέρει η ανακοίνωση του υπουργείου Οικονομίας (προφανώς οι εκπρόσωποι ήταν χαμηλόβαθμοι, γι' αυτό δεν αναφέρθηκαν ούτε τα ονόματά τους).

Η πιο χτυπητή απουσία, όμως, ήταν αυτή του κυρ-Αλέκου του Φλαμπουράρη, που εδώ και μερικές εβδομάδες έχει πάρει από τον Τσίπρα την αρμοδιότητα της εποπτείας των τραπεζών. Παλιός στην ίντριγκα ο κυρ-Αλέκος, το ίδιο και ο Δραγασάκης, όμως. Που έχει περάσει και από μεγαλύτερο μαγαζί, τον Περισσό. Γι' αυτό και φρόντισε να στείλει στους Τσιπροφλαμπουράρηδες το μήνυμα ότι μπορεί να τον αποψίλωσαν από αρμοδιότητες, αφήνοντάς του τη θέση του αντιπροέδρου της κυβέρνησης ως τίτλο τιμής και μόνο, όμως αυτός είναι εκείνος που μπορεί να μαζέψει τους τραπεζίτες και να συνεννοηθεί μαζί τους.

ΥΓ. Την επομένη της φιέστας Δραγασάκη-τραπεζιτών, ο κυρ-Αλέκος ανακοίνωσε ότι επισκέφτηκε το ΤΧΣ και συζήτησε με τη διοίκησή του «τις συνθήκες που επικρατούν στον χρηματοπιστωτικό τομέα και τη διαχείριση των κόκκινων δανείων». Τόνισε δε -πάντα σύμφωνα με το δελτίο Τύπου που εξέδωσε- «πως πρέπει να προστατευθεί από τους πλειστηριασμούς **με κάθε τρόπο** η πρώτη κατοικία!». Πάντα στο πλευρό του λαού ο υπουργός Φρέντο...

Κουτοπόνηροι Επιμηθείς

Αργησαν στη ΝΔ να καταλάβουν ότι ο Τσίπρας «έχει στο τσεπάκι του» την αναστολή (τουλάχιστον) της περικοπής των συντάξεων και τρέχουν πανικόβλητοι να διορθώσουν τη γραμμή της πολιτικής σπέκουλας που ακολουθούσαν μέχρι τώρα, προεξοφλώντας ότι το αίτημα δε θα γίνει δεκτό από τους ιμπεριαλιστές και κατηγορώντας προκαταβολικά την κυβέρνηση γι' αυτό. Μάλλον το συνειδητοποίησαν μετά τη συνάντησή του Τσακαλώτου με τους Λαγκάρντ και Τόμσεν στο Μπαλί.

Ετσι, στο Δελτίο Τύπου που εξέδωσε η Πειραιώς για τη συνάντηση Μητσοτάκη-Σταϊνμπίερ διαβάσαμε: «Στην αρχική του τοποθέτηση, ο κ. Μητσοτάκης προέταξε το θέμα των συντάξεων. Υπογράμμισε, συγκεκριμένα, ότι με τη νέα ενδεχόμενη περικοπή τους που προκάλυψε και ψήφισε μόνη της η κυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑ - ANEL, διαφώνησε εξ αρχής η Νέα Δημοκρατία, καθώς αυτή θα επιφέρει ένα ακόμη άδικο πλήγμα σε ένα από τα πλέον ευάλωτα τμήματα των πολιτών που έχουν υποστεί τις συνέπειες της μακράς οικονομικής κρίσης. Και ζήτησε από τον Πρόεδρο της Γερμανίας να συμβάλει και εκείνος στην ανατροπή του σχετικού νόμου του ΣΥΡΙΖΑ, ενόψει των τελικών αποφάσεων που θα ληφθούν από τους εταίρους μας το αμέσως επόμενο διάστημα».

Τι δουλειά έχει ο πρόεδρος της Γερμανίας μ' αυτό το ζήτημα; Καμιά! Επρεπε, όμως, να βρεθεί ένας τρόπος για να αρχίσει η προπαγάνδα ότι η ΝΔ «αγωνίζεται» για να μην περικοπούν οι συντάξεις. Την περασμένη Δευτέρα γράφτηκε ότι ο Μητσοτάκης θα θέσει το ζήτημα και στον Γιούνκερ, τον οποίο θα συναντούσε την Τετάρτη στις Βρυξέλλες. Ο Γιούνκερ δεν είναι παντελώς αναρμόδιος, αλλά κάπως αργά δε θυμήθηκε ο Μητσοτάκης να κάνει καμπάνια για τη μη περικοπή των συντάξεων;

Η κυβέρνηση έχει εγείρει το ζήτημα από τον Αύγουστο (για να μην πούμε για τις φωνές -ακόμα και υπουργών- που ακούγονταν και προτού να κλείσει η τελευταία αξιολόγηση του «προγράμματος»), ενώ από τις αρχές Σεπτέμβρη το έχει καταστήσει κεντρικό θέμα της πολιτικής της. Τι έκανε όλο αυτό το διάστημα η ΝΔ; Όλες οι παρεμβάσεις της έδιναν την εντύπωση ότι εύχεται να μη γίνει δεκτό το κυβερνητικό αίτημα, για να μην ευνοηθεί προεκλογικά ο ΣΥΡΙΖΑ. Δεν το έλεγαν έτσι, αλλά είχε τόσες τρύπες η προπαγάνδα τους που ο ΣΥΡΙΖΑ κατάφερε -χωρίς ιδιαίτερη δυσκολία- να τους παρουσιάζει ως επισπεύδοντες για την περικοπή των συντάξεων.

Τώρα που κατάλαβαν την γκάφα τους, τρέχουν να κάνουν «καμπάνια» υπέρ της μη περικοπής των συντάξεων, με την κουτοπόνηρη σκέψη ότι μπορούν να παρουσιάσουν τη μη περικοπή των συντάξεων ως... έργο Μητσοτάκη. Αν είναι δυνατόν να πείσουν οποιονδήποτε γι' αυτό, όταν εδώ και σχεδόν ένα χρόνο είχαν αφήσει εντελώς ελεύθερο το πεδίο στους συριζαίους. Για μια φορά ακόμα, ο Κούλης και οι επιτελείς του αποδείχτηκαν ολίγιστοι. Οπως και ο φιλικός τους Τύπος, που έπαιζε πιο ηχηρά το έργο «απορρίπτει το κυβερνητικό αίτημα για μη περικοπή των συντάξεων».

Η ΝΔ φαίνεται πως ξύπνησε μετά τη συνάντησή του Τσακαλώτου με τους Λαγκάρντ και Τόμσεν στο Μπαλί. Τα δυο ηγετικά στελέχη του ΔΝΤ δεν έκαναν επίσημες δηλώσεις. Η Λαγκάρντ έκανε μόνο μια σιβυλλική δήλωση η οποία -δικαίως- ερμηνεύτηκε ως «αποστασιοποίηση» από το ζήτημα. Παραδέχτηκε ότι «στην Ελλάδα τα πράγματα υπήρξαν πολύ πιο δύσκολα σε σχέση με τις άλλες χώρες σε Πρόγραμμα», ενώ δε δίστασε να κάνει και... αυτοκριτική: «Ναι, έγιναν λάθη. Ειδικά στο αρχικό Πρόγραμμα. Εμείς παραδεχθήκαμε ότι υπάρχουν λάθη»!

Προφανώς με τη σύμφωνη γνώμη των δουνουτούδων, ο Τσακαλώτος εξέδωσε δελτίο Τύπου, στο οποίο έγραψε: «Και οι δύο άκουσαν τα επιχειρήματα της ελληνικής πλευράς με ενδιαφέρον, τόσο για το ότι η μείωση των συντάξεων δεν αποτελεί διαρθρωτικό μέτρο όσο και για το ότι υπάρχει πλέον ο δημοσιονομικός χώρος για να υλοποιηθεί η πλειονότητα των αντιμέτρων σε βάθος τετραετίας. Επισήμαναν επίσης ότι το μέγεθος του δημοσιονομικού χώρου είναι **πρωτίστως ζήτημα μεταξύ Ελλάδας και Ευρωπαίων** και τέλος, ότι ο δημοσιονομικός χώρος πρέπει να ξοδευτεί προς όφελος της κοινωνίας και της ανάπτυξης». Η... ποντιοπιλατική στάση του ΔΝΤ («βρείτε τα μεταξύ σας Έλληνες και Ευρωπαίοι, εμείς δεν ανακατευόμαστε») αποδόθηκε στον Τόμσεν, ο οποίος μέχρι τώρα κινούσε τα νήματα της τρόικας (είτε ως εκπρόσωπος του ΔΝΤ στην πρώτη μνημονιακή φάση είτε ως διευθυντής του ευρωπαϊκού τμήματος του ΔΝΤ, όταν παραχώρησε τη θέση του στην τρόικα στη Βελκουλέσκου).

Επομένως, στο Μπαλί ο Τσακαλώτος φαίνεται πως εξασφάλισε την ουδετερότητα του ΔΝΤ, που ήταν εκείνο που είχε ζητήσει την προ-νομοθέτηση του πετσοκόμματος των συντάξεων στο πλαίσιο της τρίτης αξιολόγησης. Αυτή η εξέλιξη έχει αμερικάνικο άρωμα (είναι γνωστή η καταλυτική επιρροή της αμερικάνικης κυβέρνησης στο ΔΝΤ). Το λόγο δε χρειάζεται να τον εξηγήσουμε. Τόση αμερικανοδουλεία από την κυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ έπρεπε να έχει μια ανέξοδη (για τους Αμερικανούς) ανταμοιβή. Μένει μόνο να συμφωνηθεί ο τρόπος που θα εφαρμοστεί η αναστολή του μέτρου. Στη σχετική απόφαση καθοριστική θα είναι η θέση της γερμανικής κυβέρνησης. Τότε ξύπνησε η ΝΔ και τώρα τρέχει να δηλώσει συμμετοχή στον... εθνικό αγώνα. Μάλλον όμως είναι αργά για κέρδη από το συγκεκριμένο ζήτημα.

Σύγκρουση Καμμένου - ΕφΣυν

Εταίρος τους είναι, ας τον λουστούν τώρα

Δεν ξέρουμε αν ήταν πρωτοβουλία της διευθυντικής της ομάδας, μετά από συνεννόηση με κάποια στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ, χωρίς να ερωτηθεί ο Τσίπρας (οι άνθρωποί του), όμως το πρωτοσέλιδο της ΕφΣυν με τίτλο «Ο Π. Καμμένος βλάπτει σοβαρά τη χώρα» άνοιξε πόλεμο με τον Καμμένο. Κι ακόμα μεγαλύτερο πόλεμο άνοιξε το πρωτοσέλιδο της επόμενης μέρας, με τίτλο «Η κυβέρνηση αντέχει... τον Πάνο», γιατί ναι μεν έκανε κωλοτούμπα (αφού τον αντέχει η κυβέρνηση, ο Καμμένος δεν μπορεί να βλάψει τη χώρα!), όμως μιλούσε για «τηλεφώνημα του Αλ. Τσίπρα στον Π. Καμμένο», γεγονός που έκανε τον Καμμένο «τούρμπο», καθώς του χαλούσε το ίματζ του «αντάρτη υπουργού», που για προεκλογικούς λόγους προσπαθούσε να φιλοτεχνήσει για τον εαυτό του, και τον εμφάνιζε σαν «κότα» μπροστά στον Τσίπρα.

Ο Καμμένος δεν έμεινε μόνο στις διαψεύσεις (δεν υπήρξε τηλεφώνημα κτλ.), ούτε στις φραστικές... ομορφιές («δημοσιογραφικός αυνανισμός», «υποβολέας» κτλ.), αλλά το πήγε παραπέρα. «Η Εφημερίδα των Συντακτών **εκτελεί συμβόλαιο** συγκεκριμένου πολιτικό επιχειρηματικού κέντρου **με πολλά χρήματα** που θα αποκαλυφθεί σύντομα» ήταν η κοτρώνα που πέταξε από το Twitter. Και συνέχισε: «Δεν είναι τυχαίο ότι γράφει ψέματα και δεν προσπαθεί ούτε για τους τύπους να διασταυρώσει τις πληροφορίες. Στον πανικό τους στηρίζονται σε ανύπαρκτο τηλεφώνημα».

Η ΕφΣυν απάντησε με... ψυχραιμία. Έγραψε ότι η είδηση για το τηλεφώνημα Τσίπρα σε Καμμένο «είναι απολύτως διασταυρωμένη». Και συνέχιζε ακόμα πιο... ψύχραιμα: «Ο υπουργός αναφέρεται σε κέντρα που κατά τη γνώμη του διοχέτευσαν δημοσιεύματα στην εφημερίδα μας. Αν αυτή είναι η δική του σχέση με εφημερίδες κι αν μόνο αυτό τον τρόπο γνωρίζει ως πηγή δημοσιευμάτων, προφανώς κρίνει εξ ίδιων τα αλλότρια. Δεν μας αφορά. Οφείλει όμως να είναι προσεκτικός όταν μιλά για την Εφ.Συν. Και το κυριότερο οφείλει να φανερώσει τα κέντρα για τα οποία κάνει λόγο. Διαφορετικά θα μας υποχρεώσει να προβούμε στους **χαρακτηρισμούς** που αρμόζουν σε παρόμοιες περιπτώσεις. Δεν το επιθυμούμε!»

Ο άλλος τους έφτυσε κι αυτοί είπαν ότι ψιχαλίζει! Κατανοητή η στάση τους, αφού ως κυβερνητικό φερέφονο έπρεπε να υποστηρίξουν τη γραμμή που ερχόταν από τον ίδιο τον Τσίπρα και ήταν σαφής: «χαμηλώνουμε τους τόνους, πάμε για διευθέτηση, δεν τα σπάμε με τον Πάνο».

Ο Καμμένος, όμως, δεν κρατιόταν. Βγήκε στην ΕΡΤ και επιδόθηκε στο αγαπημένο του σπορ: «Ο Σόρος που έχει μοιράσει δισεκατομμύρια από την Αυστραλία μέχρι την Αμερική και τα Βαλκάνια» και οι τράπεζες «που δίνουν χρήματα σε εφημερίδες χωρίς εγγυήσεις». Ετσι, η ΕφΣυν αναγκάστηκε -αμυνόμενη- να τον χαρακτηρίσει «κοινό συκοφάντη». Διευκρίνισε ότι δεν έχει πάρει δάνειο από καμιά τράπεζα κι άρχισε και τα ηρωικά της, ότι «πολλοί είναι αυτοί που θα ήθελαν να μας αγοράσουν και περισσότεροι εκείνοι που θα ήθελαν να είμαστε εξαγοράσιμοι. Δεν τους κάναμε το χατίρι και δεν είμαστε διατεθειμένοι να το κάνουμε». Αν και θ' αφήσουμε τα σχόλια για το τέλος, δε θα παραλείψουμε ένα... εμβόλιμο σχόλιο υπό μορφή ερωτήματος: και γίνετε κυβερνητική ντουντούκα, ρε μάγκες, από αγνή ανιδιοτέλεια, από πίστη στις αξίες της Αριστεράς, που τόσο φανατικά

υπηρετεί ο ΣΥΡΙΖΑ;

Το επόμενο βήμα της ΕφΣυν είναι να συγκεντρώσει ένα ποτ-πουρί δηλώσεων από εκπροσώπους όλων των αστικών κομμάτων (ακόμα και του Λεβέντη), οι οποίοι εξέφρασαν (σύμφωνα με τον τίτλο του ρεπορτάζ) την «ομόθυμη στήριξη του πολιτικού κόσμου στην ΕφΣυν». Βρέθηκε -επιτέλους!- ένα ζήτημα στο οποίο ο αστικός πολιτικός κόσμος έδειξε ομοθυμία (πάλι καλά που δε μίλησαν για... εθνική ενότητα). Οι συριζαίοι που μίλησαν (Κουβέλης, Δρίτσας, Σβίγγου, Ζαχαριάδης) περιορίστηκαν σε επαίνους προς την ΕφΣυν. Για τον Καμμένο μούγκα, μολονότι το ερώτημα που τέθηκε από την εφημερίδα αναφερόταν ευθέως στην επίθεση του Καμμένου και ζητούσε σχόλιο επ' αυτού. Μόνον ο Δρίτσας ψέλλισε τα εξής: «Πιστεύω ότι ο Πάνος Καμμένος πρέπει να αντιληφθεί το **λάθος** του και να αποκαταστήσει με καθαρό τρόπο έτσι και τη δική του αξιοπιστία! Αντίθετα, οι της αντιπολίτευσης ξεσπάθωσαν: «Ευθύνεται ή δεν ευθύνεται ο κ. Τσίπρας για τη συνεχή συμπόρευση και την απόλυτη κάλυψη στον κ. Καμμένο;... Απέναντι στην ΕφΣυν ο κ. Καμμένος έδειξε και πάλι τον γνωστό του τρόπο. Και ο κ. Τσίπρας, διά της σιωπής του, τον κάλυψε και σε αυτή την περίπτωση» (Χατζηδάκης). «Λυπούμαι να πω ότι στη συγκεκριμένη περίπτωση αποδεικνύεται για μία ακόμη φορά η “αλλεργία” συγκεκριμένων κυβερνητικών στελεχών στην κριτική που τους ασκείται από τα Μέσα Ενημέρωσης» (Δένδιας). «Είναι πρωτοφανής η επίθεση στον δημοσιογραφικό κόσμο και την ελευθεροτυπία η δήλωση του Πάνου Καμμένου, η οποία στο βάθος δείχνει τον απόλυτο τρόπο για την κριτική» (Μαργαρίτης). «Χρέος κάθε δημοκράτη, κάθε αριστερού, είναι να σταθεί στο πλευρό της ΕφΣυν απέναντι στις ύβρεις και τις συκοφαντίες που δέχεται από τον Π. Καμμένο» (Λυκούδης). «Η δικαιοσύνη έχει ήδη καταδικάσει τον κ. Καμμένο ως συνειδητό πολιτικό συκοφάντη και μάλιστα δύο φορές. Ως εκ τούτου, η συκοφαντία τον χαρακτηρίζει» (Ελενόπουλος, ΚΙΔΗΣΟ). «Οι παραληρηματικές δηλώσεις του κ. Καμμένου χαρακτηρίζουν την κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝ.ΕΛΛ. και τον κ. Τσίπρα που τον ανέχεται στη θέση του υπουργού Εθνικής Αμυνας» (Παπαθεοδώρου, ΚΙΝΑΛ).

Να πούμε ότι στενοχωριόμαστε για το πατιρντί Καμμένου-κυβερνητικής φυλλάδας, θα πούμε ψέματα. Ας τον λουστούν. Δικός τους είναι. Κουβέντα δεν έχουν γράψει εναντίον του όλη αυτή την τετραετία που ο Καμμένος συμμετέχει στην κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ. Πρόσφατα, πολύ πρόσφατα, μόλις στις 12 του Σεπτεμβρίου, η ΕφΣυν αποθέωνε τον Καμμένο για τη συνέντευξη Τύπου που έδωσε στη ΔΕΘ: «*Ασυγκράτητος ο Πάνος Καμμένος στη συνέντευξη Τύπου των ΑΝ.ΕΛΛ. για τη ΔΕΘ. “Εξω από τα δόντια” κατήγγειλε “παλιά και νέα διαπλοκή”, μιλώντας με ονοματεπώνυμα, όπως αυτό του πρώην εκδότη Σταύρου Ψυχάρη και του νυν, Βαγγέλη Μαρινάκη, που, όπως είπε, από τη μια εμπλέκεται σε διακίνηση ναρκωτικών με το πλοίο Νοοr 1 κι από την άλλη εκδίδει εφημερίδες δημιουργώντας μια αυτοκρατορία στον χώρο των ΜΜΕ... Χωρίς περιστροφές ο υπουργός Εθνικής Αμυνας κάλεσε τη Δικαιοσύνη να παρέμβει και για την υπόθεση της ΕΛΒΟ... Αναφερόμενος στη Συμφωνία των Πρεσπών, είπε ότι η συνεργασία με τον ΣΥΡΙΖΑ είναι υποδειγματική, χωρίς συγκρούσεις και εκβιασμούς (όπως γινόταν στην κυβέρνηση Σαμαρά-Βενιζέλου)» κτλ. κτλ. κτλ.*

Ο Καμμένος δεν άλλαξε μέσα σ' ένα μήνα,

ούτε από τότε που έγινε υπουργός του Τσίπρα. Παρέμεινε ο ίδιος Καμμένος που γνωρίζουμε εδώ και πολλά χρόνια. Εθνικιστής, με ακροδεξιές απόψεις, συνωμοσιολόγος, δικομανής κτλ. κτλ. Απλά, τώρα «απολαμβάνει» και η ΕφΣυν τις... θωπιές του. Κι αν το παρατραβήξουν, μπορεί να τους τραβήξει και κάποια αγωγή, «να 'χουν να πορεύονται». Και βέβαια, είναι έσχατη κατάντια η καταφυγή στους πολιτικούς της αντιπολίτευσης, τους οποίους ο Καμμένος έχει «καταχεριάσει» σε πλείστες όσες περιπτώσεις, χωρίς τότε να ενοχληθεί η ΕφΣυν (όπως δεν ενοχλήθηκε και από την ιαχή «στα τέσσερα εσείς, στα τέσσερα»), με την οποία ο Καμμένος απάντησε στην καζούρα της αντιπολίτευσης, όταν ψήφισε το τρίτο Μνημόνιο.

Διαφορά στιλ

Με την ευκαιρία, αξίζει τον κόπο να κάνουμε ένα γενικότερο σχόλιο για το ρόλο του αστικού Τύπου. Ο μπαξές έχει απ' όλα τα φρούτα. Όπως και η αστική πολιτική έχει απ' όλα τα φρούτα. Άλλο ο Καμμένος, άλλο ο Χατζηδάκης, για ν' αναφερθούμε σε δεξιούς. Όπως άλλο είναι ο Τζαβάρας και άλλο ο Μπουμπούκος. Άλλο ο Πολάκης και άλλο ο Ξανθός (κι ας διοικούν το ίδιο υπουργείο). Άλλο τα «Νέα» και άλλο τα «Παραπολιτικά» (κι ας υπερασπίζονται τα ίδια συμφέροντα). Άλλο η ΕφΣυν και άλλο η φυλλάδα του Κουρή (κι ας υπερασπίζονται με τον ίδιο φανατισμό την κυβερνητική πολιτική).

Όλες αυτές οι διαφορετικές εκφάνσεις, όμως, είναι εκφάνσεις της αστικής πολιτικής. Κι αυτό είναι που πρέπει να κρατήσουμε ως βασικό συμπέρασμα. Πρώτα έρχεται η ουσία και μετά το στιλ. Μπορεί να σιχαινόμαστε να πιάσουμε στα χέρια μας τη φυλλάδα του Κουρή ή την «Εσπρέσσο», δεν πρέπει όμως να ξεχνάμε ότι και οι λεγόμενες σοβαρές αστικές εφημερίδες υπηρετούν το ίδιο σύστημα από διαφορετική σκοπιά, με διαφορετικό ύφος. Η λεγόμενη πολυφωνία δεν είναι αδυναμία, αλλά η δύναμη του αστικού Τύπου. Είναι το τυράκι που δολώνει τη φάκα. Κι αυτό δε συμβαίνει μόνο στην Ελλάδα, αλλά σε όλο τον κόσμο.

Και βέβαια, το παραμύθι της αδέσμευτης δημοσιογραφίας δίνει και παίρνει. Ενώ είναι γνωστό ότι ο αστικός Τύπος, όλων των αποχρώσεων, είναι δεμένος με χίλια δυο νήματα με την αστική τάξη. Ακόμα κι όταν δεν έχει πάρει δάνεια. Ακόμα κι όταν δεν εμφανίζεται μια εφημερίδα να είναι άμεσα συνδεδεμένη με ένα κόμμα. Ακόμα κι όταν δεν υπάρχει η λεγόμενη διαπλοκή στην κραυγαλέα μορφή της.

Πάρτε για παράδειγμα την ΕφΣυν. Δημιουργήθηκε στα χρόνια της κρίσης, κυρίως από συντάκτες της παλιάς «Ελευθεροτυπίας» (άλλη περίπτωση αυτή!), που είχαν μείνει χωρίς δουλειά. Στήθηκε στο ίδιο στιλ με την «Ελευθεροτυπία», όμως μόλις έγινε κυβέρνηση ο ΣΥΡΙΖΑ, έπεσαν οι μάσκες (όπως είχαν πέσει και στην «Ελευθεροτυπία» του Τεγόπουλου, μόλις έγινε κυβέρνηση το ΠΑΣΟΚ). Δεν μιλάμε για συμπάθεια σε μια κυβέρνηση, αλλά για κανονική ντουντούκα. Βουτηγμένη στην παραπληροφόρηση και στο ψεύδος, με τις γνωστές κριτικές πινελιές και τη μετρημένη φιλοξενία της «άλλης άποψης», ίσα-ίσα για ξεκάρφωμα. Τώρα, οι ιθύνοντες της ΕφΣυν σκούζουν για την επίθεση του Καμμένου. Θα έπρεπε να την περιμένουν, όμως. Οσο τον είχαν «στα όπα-όπα» τίποτα δε σκίαζε τη σχέση τους. Ήταν ο «έντιμος κυβερνητικός εταίρος», ο «κεντροδεξιός» (όπως τον χαρακτήριζε ο Τσίπρας), στον οποίο έκαναν καμιά απαλή κριτική σε θέματα για τα οποία το αναγνωστικό κοινό της εφημερίδας έχει σαφείς θέσεις και ενοχλούνταν από τη στάση των ΑΝΕΛ. Ας μην παραπονιούνται, λοιπόν, τώρα που «άλλαξαν τα κόζα» και μήκαν σε πόλεμο μαζί του. Ο Καμμένος θα απαντήσει ως... Καμμένος. Θα έπρεπε να το περιμένουν. Εκτός, αν εκτελούν αποστολή του Μαζήμου...

Τι κομπίνα είν' αυτή;

Ο Παπαχρήστος από τις στήλες των «Νέων» το «κοπανούσε» εδώ και καιρό. Η ΝΔ δεν έκανε καμιά κίνηση, μέχρι που ξαφνικά αποφάσισε να υποβάλει μια Ερώτηση (με τους αρμόδιους τομεάρχες Κ. Καραμανλή και Χ. Μπουκώρο). Στη συνέχεια, όταν είδαν ότι υπάρχει «ψωμί», έβγαλαν και μια ανακοίνωση στην οποία μιλούσαν για «αμειλίκτα ερωτήματα διαφάνειας και χρηστής διοίκησης» και για «ενδείξεις ενός τεράστιου σκανδάλου». Πρόκειται για την επέκταση της σύμβασης παραχώρησης του διεθνούς αεροδρόμιου της Αθήνας «Ελ. Βενιζέλος» (ΔΑΑ) για είκοσι ακόμα χρόνια, που ήταν μια από τις συμφωνημένες με την τρόικα ιδιωτικοποιήσεις (ήταν προαπαιτούμενο για τη δεύτερη αξιολόγηση του τρίτου Μνημόνιου).

Στις 30 Σεπτεμβρίου του 2017 ανακοινώθηκε ότι κλείστηκε συμφωνία για 20ετή επέκταση της σύμβασης παραχώρησης έναντι του ποσού των 483 εκατ. ευρώ. Όταν η σύμβαση πήγε για έλεγχο στην Επιτροπή Ανταγωνισμού της Κομισιόν, αυτή έκρινε ότι το τίμημα ήταν ιδιαίτερα χαμηλό και η διαδικασία προσομοίαζε με απευθείας ανάθεση. Το τίμημα, σύμφωνα με την Κομισιόν, δε θα έπρεπε να είναι μικρότερο από 1,115 δισ. ευρώ. Εκείνοι που ήθελαν την παράταση της σύμβασης παραχώρησης, δηλαδή η PSP Investments (κρατικό συνταξιοδοτικό ταμείο του Καναδά), που είναι ο βασικός μέτοχος του ΔΑΑ, και το ΤΑΙΠΕΔ, που κατέχει το ποσοστό του Δημοσίου (30%), έσπευσαν να αποδεχτούν το νέο τίμημα, χωρίς κανένα παζάρι. Κι ας ήταν αυτό υπερδιπλάσιο από το αρχικό! Δε χρειάζεται ιδιαίτερη σκέψη για να καταλήξει κανείς στο συμπέρασμα ότι κάποια κομπίνα έγινε το 2017, γι' αυτό και οι παραχωρησιούχοι έσπευσαν να αποδεχτούν ένα χρόνο μετά υπερδιπλάσιο τίμημα, χωρίς να βγάλουν «κιχ».

Στις 27 του Σεπτεμβρίου και πριν γίνει ντόρος, μιλώντας στον ραδιοσταθμό Alpha 989, ο εκτελεστικός πρόεδρος του ΤΑΙΠΕΔ Αρης Ξερόφος επεσήμανε (σύμφωνα με το ΑΠΕ-ΜΠΕ) ότι μετά την ολοκλήρωση της συμφωνίας, το Ταμείο θα είναι σε θέση, στις αρχές του 2019, να προχωρήσει στην έναρξη της διαγωνιστικής διαδικασίας για την πώληση του 30% της εταιρίας «Διεθνής Αερολιμένας Αθηνών». Οσο για τον υπερδιπλασιασμό του τιμήματος, την απέδωσε στην... αλλαγή των συνθηκών, «καθώς η χώρα το 2015 ήταν στην περίοδο επιβολής των capital controls, το ρίσκο ήταν πάρα πολύ μεγάλο, οι αποδόσεις του δεκαετούς ομολόγου σε πάρα πολύ υψηλά επίπεδα κ.λπ., ενώ και τα οικονομικά μεγέθη του ΔΑΑ ήταν διαφορετικά!»

Είναι δυνατόν μέσα σ' ένα χρόνο να υπερδιπλασιάστηκε η αγοραία αξία της σύμβασης; Στην Ελλάδα ζούμε, όχι στη Γουαδελούπη, οπότε δε χρειάζεται να το συζητήσουμε. Είναι προφανές ότι «κάποιο λάκκο έχει η φάβα». Επειδή, όμως, εμπλέκονται «ισχυροί», ενδέχεται να μην υπάρξει ηχηρή συνέχεια.

Τη σύμβαση υπέγραψαν Σπίρτζης και Τσακαλώτος. Ο Σπίρτζης έχει δηλώσει (απαντώντας σε Ερώτηση του πασόκου Μανιάτη) ότι είναι αναρμόδιος και πως αρμόδιο είναι το υπουργείο Οικονομικών! Δε χρειάζεται να επικαλεστούμε τον Παπαχρήστο, που γράφει ότι ο Τσακαλώτος πήρε εντολή «από πάνω» για να υπογράψει. Αυτό δεν αποδεικνύεται, ούτε υπάρχει περίπτωση να το πει ο Τσακαλώτος. Σημασία έχει πως ο ίδιος και ο Σπίρτζης υπέγραψαν μια σύμβαση, η οποία μπλοκαρίστηκε από την Κομισιόν και αναθεωρήθηκε σε υπερδιπλάσιο τίμημα.

Μετά την ανακοίνωση της ΝΔ, ο Τσακαλώτος εξέδωσε μια μακροσκελή ανακοίνωση στην οποία -επί της ουσίας- επιβεβαιώνει τα πάντα. Φορτώνει την ευθύνη στο ΤΑΙΠΕΔ, γράφοντας: «Με βάση το Ν. 3986/2011, η αποτίμηση, η επεξεργασία των νομικών κειμένων και εν γένει η διαπραγμάτευση για την επέκταση της σύμβασης του Αεροδρόμιου ήταν αρμοδιότητα του ΤΑΙΠΕΔ. Το Διοικητικό Συμβούλιο του ΤΑΙΠΕΔ (στο οποίο συμμετέχουν ως παρατηρητές, ένας εκπρόσωπος των κρατών μελών της Ευρωζώνης), με τη συμβολή των χρηματοοικονομικών (Eurobank - Lamda Infrastructure Finance) και νομικών (Potamitis-Vekris, Clifford Chance) συμβούλων του, και την έγκριση του Συμβουλίου Εμπειρογνομόνων κατέληξε στις τελικές αποφάσεις για την επέκταση της Σύμβασης Παραχώρησης του Διεθνούς Αερολιμένα Αθηνών».

Παρά ταύτα, δύο υπουργοί, Τσακαλώτος και Σπίρτζης, είναι αυτοί που έβαλαν την υπογραφή τους στη σύμβαση-σκάνδαλο. Κι έρχεται τώρα ο Τσακαλώτος να μας ζητήσει να πιστέψουμε το εξής «κουφό»: «Ακριβώς για λόγους ασφάλειας του εγχειρήματος, η ελληνική κυβέρνηση επέλεξε, πριν από την ολοκλήρωση της διαδικασίας, να προηγηθεί η σύμφωνη γνώμη της Γενικής Διεύθυνσης Ανταγωνισμού της Ευρωπαϊκής Επιτροπής!» Δηλαδή, πρώτα έβαλε την υπογραφή του στη σύμβαση και μετά σκέφτηκε: «δεν τη στέλνω και στην Κομισιόν, μήπως έχει γίνει κάνα λάθος;»! Βέβαια, ο ίδιος παραδέχεται αμέσως μετά ότι αυτό επιβάλλεται από την ενωσιακή νομοθε-

Εκλογές στη Βαυαρία

Απλώς αναδιατάσσεται το αστικό πολιτικό σύστημα

Ο κακός χαμός έγινε μετά τις εκλογές στη Βαυαρία. Περισσότερο στην Ελλάδα (βρισκόμαστε σε παρατεταμένη προεκλογική περίοδο, βλέπετε) παρά στην ίδια τη Γερμανία, όπου το εκλογικό αποτέλεσμα είχε προεξοφληθεί και τα κομματικά επιτελεία είχαν ήδη πριν από τις εκλογές αρχίσει να σχεδιάζουν τις επόμενες κινήσεις τους.

Ομως, αν δει κανείς την ουσία, θα συμφωνήσει ότι αυτό που συμβαίνει στη Γερμανία είναι μια αναδιάταξη του αστικού πολιτικού σκηνικού. Πράγμα καθόλου σπάνιο στις καπιταλιστικές χώρες. Η Ιταλία το έχει ζήσει καναδυό φορές τα τελευταία τριάντα χρόνια, η Ελλάδα την περίοδο των Μνημονίων, η Γαλλία μετά τις τελευταίες προεδρικές και βουλευτικές εκλογές. Πριν από ένα χρόνο, στις ομοσπονδιακές βουλευτικές εκλογές του Σεπτεμβρίου του 2017, έγινε φανερό ότι θα το ζήσει και η Γερμανία.

Είναι σημαντικό να διακρίνει κανείς -ειδικά στη Γερμανία- τη συνδεσμολογία των συγκοινωνούντων δοχείων ανάμεσα στα αστικά κόμματα. Το μόνο καινούργιο κόμμα είναι η ακροδεξιά AfD, η οποία μπήκε στην ομοσπονδιακή Βουλή και πλέον έχει μπει σε όλα τα κρατίδια (το τελευταίο οχυρό ήταν η Βαυ-

αρία). Τα υπόλοιπα κόμματα είναι γνωστά από το παρελθόν και όλα (πλην της Linke) έχουν συμμετάσχει σε ομοσπονδιακές κυβερνήσεις, ενώ σε κρατιδιακό επίπεδο σε κυβερνήσεις συμμετέχει και η Linke.

Στη Βαυαρία, η κυρίαρχη κατά τις μεταπολεμικές δεκαετίες ακροδεξιά Χριστιανοκοινωνική Ένωση (CSU) έχασε 10,5 μονάδες και περιορίστηκε στο 37,2%. Οι απώλειές της, όμως, απορροφήθηκαν από μια διάσπασή της, τους «Ελεύθερους Ψηφοφόρους», που πήραν 11,6%. Μόλις λύσουν τους «λογαριασμούς» (δηλαδή ποιος θα φύγει, ποιος θα μείνει και πώς θα μοιραστούν τα υπουργεία), τα δυο αυτά κόμματα θα σχηματίσουν κυβέρνηση, αφού διαθέτουν πλειοψηφία στην κρατιδιακή Βουλή.

Οι σοσιαλδημοκράτες (SPD) υπέστησαν πανωλεθρία, καθώς για πρώτη φορά μεταπολεμικά περιορίστηκαν σε μονοψήφιο ποσοστό (9,7%). Το μεγαλύτερο μέρος των απωλειών τους το μάζεψαν οι Πράσινοι (δεύτερο κόμμα με 17,5%), που εμφανίστηκαν με «μετριοπαθές» πρόσωπο, με πολιτικό λόγο με δάνεια από τη Χριστιανοδημοκρατία και με τη Σοσιαλδημοκρατία και με τη συμπρόεδρό τους Καταρίνα Σούλτσε να ντύνεται «παχουλή βαυαρέζα χωριατοπούλα» με παραδοσιακή στολή.

σία! Επομένως, δεν το έκανε για λόγους «ασφάλειας του εγχειρήματος». Αν επιζητείς την ασφάλεια, στέλνεις τη σύμβαση πριν την υπογράψεις (για να έχεις τη σύμφωνη γνώμη της Επιτροπής Ανταγωνισμού της Κομισιόν).

Η κατάληξη της ανακοίνωσης Τσακαλώτου είναι «όλα τα λεφτά»: «Η Γενική Διεύθυνση Ανταγωνισμού, πράγματι, θεώρησε ότι το τίμημα πρέπει να αυξηθεί από 484 σε 1,115 εκατ. ευρώ. Αυτό συνέβη επειδή το ΤΑΙΠΕΔ χρησιμοποίησε τα στοιχεία του 2015 για την αποτίμηση της παράτασης. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή αναγνωρίζοντας τη ραγδαία ανάπτυξη του τουρισμού στη χώρα και τις ιδιαίτερα θετικές προοπτικές για αύξηση του ΑΕΠ, ζήτησε την αναθεώρηση των στοιχείων. Η αναθεώρηση αυτή οδήγησε στην αύξηση του τιμήματος».

Ακόμα κι αν ήμασταν οι πιο ευκολόπιστοι (αφελείς δηλαδή) άνθρωποι του κόσμου και πιστεύαμε ότι δεν υπάρχει τίποτα το σκανδαλώδες, ο Τσακαλώτος με τον Σπίρτζη θα έπρεπε να έχουν παραιτηθεί, αποδίδοντας στον εαυτό τους ανικανότητα. Προηγούμενως, θα έπρεπε να είχαν ζητήσει έρευνα για να διαπιστωθεί αν τα στελέχη του ΤΑΙΠΕΔ ενήργησαν από ανικανότητα ή από δόλο. Αυτά τα στελέχη, όμως, που διορίστηκαν στο ΤΑΙΠΕΔ εκείνη την περίοδο, παραμένουν ακόμα. Αν οι αποφάσεις πάρθηκαν από την προηγούμενη διοίκηση του ΤΑΙΠΕΔ και οι καινούργιοι δεν είχαν προλάβει να ενημερωθούν (πράγμα απίθανο για στελέχη «κωλοπετσωμένα», όπως ο Ξενόφρος, χρόνια μεγαλοστέλεχος στον τραπεζικό τομέα), θα έπρεπε να ελεγχθούν. Η υπόθεση έπρεπε ήδη να έχει σταλεί στον εισαγγελέα και ο Τσακαλώτος με τον Σπίρτζη να έχουν παραιτηθεί, γράφοντας στο κούτελό τους τη γνωστή τρισύλλαβη ελληνική λέξη που αρχίζει από «μ» και τελειώνει σε «ας».

Ομως, στην αστική πολιτική δεν υπάρχει ούτε τσίπα, ούτε φιλότιμο, ούτε το αίσθημα της ευθύνης. Γι' αυτό ο Τσακαλώτος έχει το θράσος να βγάλει αυτή την ανακοίνωση, ενώ ο Σπίρτζης σιωπά. Το πιθανότερο είναι η ΝΔ να «σηκώσει» το ζήτημα τις επόμενες μέρες, για να βγει ένα βήμα μπροστά στη σκανδαλολογία, καθώς περιμένει «νέα» για την υπόθεση Novartis, που θα «ακουμπούν» στελέχη της. Δε μιλούσε στα κουτούρου ο Πολάκης.

Η AfD κατάφερε να πάρει 11% (ποσοστό χαμηλότερο από τη διάσπαση της CSU), οι Φιλελευθεροδημοκράτες (FDP) κατάφεραν στο τσακ να μπουν στην τοπική Βουλή (5,1%), ενώ η Linke έμεινε και πάλι έξω (3,2%).

Όπως ήταν λογικό, το εκλογικό αποτέλεσμα στη Βαυαρία είχε επιπτώσεις στο Βερολίνο. Η Μέρκελ υποτίθεται ότι δεν είχε ευθύνη (η CDU δεν κατεβαίνει στη Βαυαρία, όπου εκπροσωπείται από την CSU), όμως τα πυρά φτάνουν και σ' αυτήν. Πιέζεται να προχωρήσει τουλάχιστον σε παραίτηση από την προεδρία του κόμματος, ανοίγοντας τη διαδικασία εκλογής του/της διαδόχου της. Ο Ζεεχόφερ παίζει καθυστέρηση, ενώ θα έπρεπε να έχει φύγει αμέσως. Αυτός όμως θέλει να παραιτηθεί από την προεδρία της CSU, αλλά να διατηρήσει το πόστο του υπουργού Εσωτερικών. Δύσκολα θα τον αφήσει σε χλωρό κλαρί η Μέρκελ, μετά τα χουνέρια που της έκανε στο πρόσφατο παρελθόν.

Πιο ζόρικα είναι τα πράγματα στο SPD. Η πρόεδρος Αντρέα Νάλες παραδέχτηκε ότι μια από τις αιτίες της συντριβής «είναι

σίγουρα και η κακή εικόνα που έδωσε ο μεγάλος συνασπισμός στο Βερολίνο». Ο υπουργός Οικονομικών και αντικαγκελάριος Ολαφ Σολτς προσπαθεί να κινήσει σε ευρωπαϊκό επίπεδο (πρόταση για δημιουργία ευρωπαϊκού ταμείου ανεργίας, που θα δίνει δάνεια στα ταμεία ανεργίας των χωρών που μπαίνουν σε κρίση). Ο φιλόδοξος αρχηγός της Νεολαίας τους βγάζει κοροϊδευτικά τη γλώσσα και τους ζητά να φύγουν από τον «μεγάλο συνασπισμό» με τη Μέρκελ.

Αν το εκλογικό αποτέλεσμα στην Εσση, όπου το SPD έχει υψηλό ποσοστό, λόγω του ευαριθμού προλεταριάτου, είναι ανάλογο μ' αυτό της Βαυαρίας, ενδέχεται το SPD να αποχωρήσει από το «μεγάλο συνασπισμό», για να αναζητήσει την τελευταία ευκαιρία διάσωσης του. Ολα δείχνουν, όμως, ότι η Μέρκελ δε θα δυσκολευτεί να βρει νέους συμμάχους ή να προχωρήσει ως κυβέρνηση μειοψηφίας. Ο γερμανικός ιμπεριαλισμός δεν πρόκειται να μείνει ακυβέρνητος, έστω κι αν ζοριστούν κάποιοι πολιτικοί του.

Παρασκευή Σάββατο Κυριακή

12 - 13 - 14 Οκτώβρη

19 - 20 - 21 Οκτώβρη

Στο κτίριο της εφημερίδας KONTA
Αγαθουπόλεως 65 και Αχαρνών

Εναρξη 8:30μμ - ΕΙΣΟΔΟΣ ΕΛΕΥΘΕΡΗ
Απαιτείται κράτηση στο 6973930419

Σκάψε καλά, γέρο ΤΥΦΛΟΠΟΝΤΙΚΑ

Σούιτα για ηθοποιό και μουσικό αυτοσχέδιασμο

Βασισμένη στο έργο του Ζαΐφ Αντράς
"Ακόμα και αν απομείνει μονάχα ένας σκύλος"

αντικείμενο

Δυο τελευταίες παραστάσεις
Σάββατο 20 και Κυριακή 21 Οκτώβρη

Στο κτίριο της «Κόντρας»
Αγαθουπόλεως 65 και Αχαρνών

Εναρξη στις 8:30μμ
Είσοδος Ελεύθερη

(απαιτείται προκράτηση στο τηλ. 6973930419)

Μετά την παράσταση ακολουθεί συζήτηση
για το έργο, το συγγραφέα, την παράσταση

Προβολές και συζητήσεις

ΟΙ ΠΟΛΕΜΟΙ
ΤΟΥ ΠΙΤΕΡ
ΓΟΥΑΤΚΙΝΣ

26/10
ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ
ΕΝΟΣ ΑΓΝΩΣΤΟΥ
ΣΤΡΑΤΙΩΤΗ
(1959)

ΤΟ ΠΑΙΧΝΙΔΙ
ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ
(1965)

02/11
ΚΑΛΛΟΝΤΕΝ
(1964)

09/11
ΟΙ ΜΟΝΟΜΑΧΟΙ
(1969)

Προβολές ταινιών & συζητήσεις τις Παρασκευές στις 8.30μμ
Αγαθουπόλεως 65 & Αχαρνών | Είσοδος ελεύθερη
www.eksegersi.gr

«Η περιθωριοποίηση του Πίτερ Γουάτκινς αποτελεί ένα από τα μεγαλύτερα αίσχη της σύγχρονης κριτικής», αναφέρει ο καθηγητής Σκοτ ΜακΝτόναλντ, που έχει αφιερώσει πολλές σελίδες στον ιδιοφυή δημιουργό. Πράγματι, πριν από μερικά χρόνια, το όνομα ενός δημιουργού που κάνει ταινίες επί τέσσερις δεκαετίες, ήταν εξασφαλισμένο από τη φιλολογία γύρω από τον κινηματογράφο.

Ασυμβίβαστος, προκλητικός, ανατρεπτικός, μαχητικός, αντικορφομιστής και πάντοτε ενάντια στο σύστημα, ο Πίτερ Γουάτκινς συγκρούστηκε με τα στούντιο, με τους τηλεοπτικούς σταθμούς, με τα μίντια, στα οποία άσκησε ανελέητη κριτική. Και πλήρως το τίμημα. Αυτός ο γεννημένος το 1935 στην Αγγλία κινηματογραφιστής γύρισε σχεδόν όλο τον κόσμο για να μπορέσει να κάνει τις ταινίες του, χαράζοντας ένα διακριτό στίγμα στην ιστορία του κινηματογράφου.

Παρών στα πολιτικά γεγονότα, με άποψη για τα ζητήματα της εποχής του, ο Πίτερ Γουάτκινς εμπνέεται ή παίρνει αφορμή από αυτά (πχ. Μάης του '68, πόλεμος στο Βιετνάμ), χωρίς να παραλείψει να ασχοληθεί με γεγονότα που σφράγισαν την Ιστορία. Το τελευταίο γνωστό έργο του, η εφτάωρη «Κομμούνα» (Γαλλία, 2000), αποτελεί όχι μόνο ένα κινηματογραφικό αριστούργημα, αλλά και μια εναργή και σαφή κατάθεση ιδεών.

Ο Γουάτκινς υπήρξε πρωτότυπος στην κινηματογραφική γραφή του, σπάζοντας τις νόρμες των στούντιο και των τηλεοπτικών επιχειρήσεων. Είναι αυτός που εισηγήθηκε μια νέα φόρμα, οργανώνοντας τις ταινίες του έτσι που μερικές φορές να θυμίζουν μυθολογία, μερικές ταινία τεκμηρίωσης και μερικές άλλες δελτία ειδήσεων. Οι ταινίες του θυμίζουν επιστημονικό πείραμα, το οποίο ωστόσο δεν αποκρύπτει τον προσανατολισμό του σκηνοθέτη προς τη «χειραφέτηση» του κοινού. Γι' αυτό και το κοινό συμμετέχει άμεσα στις ταινίες, εξάγοντας συμπεράσματα για την Ιστορία μέσα απ' αυτή τη συμμετοχή. Δεν είναι τυχαίο ότι ο Γουάτκινς συνεργάζεται σχεδόν αποκλειστικά με ερασιτέχνες ηθοποιούς. Η σύγκρουσή του με όλες τις εκφάνσεις της εξουσίας (πολιτική, οικονομική, στρατοκρατική, μιντιακή) έφερε τη λογοκρισία, το «θάψιμο», ακόμα και την απαγόρευση, όπως συνέβη με το War Game, μετά από παρέμβαση των βρετανικών υπηρεσιών ασφάλειας.

Σ' αυτό το αφιέρωμα συγκεντρώσαμε τέσσερις ταινίες για τον πόλεμο, η δημιουργία των οποίων διατρέχει μια δεκαετία. Ιστορικά γεγονότα μπαίνουν στο μικροσκόπιο του δημιουργού, με στόχο να εξαχθούν χρήσιμα συμπεράσματα για το παρόν, ενώ αλληγορίες, μέσα από την υπερβολή, προειδοποιούν για ένα δυσοίονο μέλλον.

-Παρασκευή 26/10/2018-

ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΕΝΟΣ ΑΓΝΩΣΤΟΥ ΣΤΡΑΤΙΩΤΗ
(Diary of an Unknown Soldier, Ηνωμένο Βασίλειο, 1959, 17')

Σκηνοθεσία, σενάριο, αφήγηση, μοντάζ, φωτογραφία: Πίτερ Γουάτκινς - Παραγωγή: Πίτερ Γουάτκινς, Ρότζερ Χίγκαμ

ΤΟ ΠΑΙΧΝΙΔΙ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ
(The War Game, Ηνωμένο Βασίλειο, 1965, 47')

Σκηνοθεσία, σενάριο: Πίτερ Γουάτκινς - Φωτογραφία: Πίτερ Μπάρτλετ - Μοντάζ: Μάικλ Μπράντσελ - Παραγωγή: BBC

Συμμετέχουν ερασιτέχνες ηθοποιοί

Εναρξη 8:30 - Είσοδος ελεύθερη

ΑΝΤΙΚΥΝΩΝΙΚΑ

Δύο χιλιάδες δεκαοχτώ
παρόν και μέλλον: σκότος πηχτός

Ειρήνη υμίν αδελφοί. Και ομόνοια. Και να καταδικάζουμε τη βία απ' όπου κι αν προέρχεται.

«Μπορούμε άραγε να πούμε ότι η βία που συνεπάγεται ο σημερινός αγώνας είναι από κάθε άποψη καταδικαστέα; Ασφαλώς όχι. Δεν επιλέγουμε εσκεμμένα τη βία για τη βία, αλλά μας αναγκάζουν να το κάνουμε οι ιδιαίτερες συνθήκες του αγώνα. Στη σημερινή κοινωνία η βία υπάρχει παντού και κάθε πόρος μας απορροφά την επίδραση και την προκλητικότητα της. Συχνά πρέπει να καταβροχθίσουμε κι εμείς με τη σειρά μας, μόνο και μόνο για να μη μας καταβροχθίσουν. Από τη στιγμή που δε θέλουμε να είμαστε μόνο μία σχολή φιλοσοφικών συζητήσεων αλλά και ένα επαναστατικό κίνημα, πρέπει να χρησιμοποιούμε τις μεθόδους που μας επιβάλλονται από την κατάσταση και που μας ωθούν να χρησιμοποιήσουμε οι πράξεις των εχθρών μας, μεθόδους που χρησιμοποιούν οι ίδιοι» (Luigi Fabbri).

Τελικά δεν είναι και πολύ αποτελεσματικός αυτός ο Π.Ε.Ρ.Σ.Ε.Α.Σ. (Πρόγραμμα Ελεγχόμενης Ρεαλιστικής, Στοχευμένης, Εμφανούς Αστυνόμευσης) που ξεκίνησε πρόσφατα, σε απάντηση τόσο στις επιθέσεις του «Ρουβίκωνα» όσο και στο κοινωνικό δόγμα Μ.Π.Τ.Γ. (Μάγκες Πιάστε Τα Γεφύρια). Η στήλη -που ως γνωστόν καταδικάζει τη βία απ' όπου κι αν προέρχεται- προτείνει από τον Περσέα να περάσουμε στη Δανάη (Διαρκής Αστυνόμευση Να Απολαύσουμε Ησυχία). Έτσι κι αλλιώς ο Δίας δοκιμάστηκε, πέτυχε, άρεσε τελικά και στην κυβέρνηση Η.Ρ.Α. (Ηπια Ριζοσπαστική Αριστεροδεξιά) και παραμένει, παρά τις περί το αντίθετο προεκλογικές παπάρες...

Δε γαλέγω.

«Να μιλάς για “βία” χωρίς να αναλύεις τους όρους που ξεχωρίζουν την αντιδραστική βία από την επαναστατική, σημαίνει ότι είσαι μικροαστός που απαρνείται την επανάσταση ή σημαίνει ότι απλούστατα εξαπατάς τον εαυτό σου και τους άλλους με σοφιστείες» (Λένιν).

Ο φασισμός απλώνεται και κυβερνάει τον κόσμο κι εμείς αγωνιζόμαστε ποιος θα ποστάρει πρώτος ποιος θα 'χει την καλύτερη ανάλυση στο facebook και ποιος θα πάρει πιο πολλά like για όσα κρένει.

Στα 102,6 δισ. ευρώ οι ληξιπρόθεσμες οφειλές προς την εφορία της ευφορίας των κρατούντων. Πέσαμε από τα σύννεφα! Επίσης, σχεδόν δύο στα δέκα νοικοκυριά εγκατέλειψαν το πετρέλαιο. Ξαναπέσαμε από τα σύννεφα! Και πήγαν στο ηλεκτρικό το οποίο ακρίβυνε ή στο φυσικό αέριο το οποίο αφύσικα ακρίβυνε κι αυτό. Κι εμείς διαρκώς πέφτουμε από τα σύννεφα.

«Τέχνη έξω από την κοινωνία, τις τάξεις της και τους αγώνες της δεν υπάρχει. Αυτό σημαίνει πως ο κάθε μάστορας στο πεδίο της διανοήσης πρέπει να καθορίσει τη θέση του: ή με τον λαό ή με τους εκμεταλλευτές του» (Νίκος Ζαχαριάδης).

- Αχός βαρύς ακούγεται, πολλές παπάρες πέφτουν.

Μήνα σε μάχη ρίχνονται, μήνα για εντυπώσεις;

- Μηδέ σε μάχη Γκόλφω μου, ουδέ για εντυπώσεις.

Βαριά σύννεφα πλάκωσαν τα δυο συνεταιράκια.

Ο ένας τραβάει δεξιά, ακροδεξιά ο άλλος
κι αντιλαλούν οι ρεματιές, τρίζουν τα παραθύρια.

Τι γίνεται ρε Πούτιν μου; Από τη μια «μένουμε Ευρώπη» και από την άλλη κολλημένοι σε ό,τι πιο αναχρονιστικό, αντι-δυτικό και «ανατολίτικο». Σε έρευνα του Ευρωβαρόμετρου (ξέρετε, αυτό που μετράει τα ευρώ ή με ευρώ), 69% των ερωτηθέντων ιθαγενών της μακάριας Μπανανίας (μακράν το μεγαλύτερο ποσοστό μεταξύ χωρών της «δυτικής» Ευρώπης, καθώς σχεδόν όλες τους βρίσκονται κάτω από τον μέσο όρο που είναι 44%) απαντά ότι ο πιο σημαντικός ρόλος της γυναίκας είναι να φροντίζει το σπίτι της και την οικογένεια. Το πλέον εντυπωσιακό είναι ότι αυτές τις απαντήσεις τις δίνουν και γυναίκες! Όσο για το στερεότυπο «ο πιο σημαντικός ρόλος ενός άνδρα είναι να βγάζει λεφτά», πάλι οι Έλληνες στήριξαν την άποψη σε ποσοστό 65%, όταν ο μέσος όρος της Ευρώπης βρίσκεται στο 43%.

«Πώς μας τη φτιάξαν» τη ζωή / μίση, πολέμοι και καπνοί / βρωμίζει ο φασισμός τη Γη / σαν κότες σφάζονται οι λαοί / κι εμείς στον ύπνο το βαθύ» (Πάνος Τζαβέλας).

Και το χειρότερο είναι ότι η χειροτέρευση όλο και χειροτερεύει...

Κοκκινোসκουφίτσα

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ!

Αρχισαν τα όργανα, σήκω απ' τη θέση σου...

Τα θέματα της αθλητικής επικαιρότητας τη βδομάδα που πέρασε ήταν κατά βάση εξωαγωνιστικά. Στο εσωτερικό μέτωπο είχαμε την αφαίρεση βαθμών από την ΑΕΚ, λόγω των επεισοδίων που δημιούργησαν οι οπαδοί της στο ημίχρονο του ντέρμπι με τον Ολυμπιακό στο ΟΑΚΑ, και την παραπομπή σε δίκη του Βαγγέλη Μαρινάκη και των συγκατηγορουμένων του στην υπόθεση των στημένων.

Η τιμωρία της ΑΕΚ προκάλεσε εντύπωση, αφού η ελληνική αθλητική δικαιοσύνη δεν μας έχει συνηθίσει σε τέτοιες αποφάσεις. Ο αθλητικός δικαστής αποδέχτηκε την έκθεση της αστυνομίας για την επίθεση εναντίον των ΜΑΤάδων από τους κιτρινόμαυρους οπαδούς στο ημίχρονο του ντέρμπι με βόμβες μολότοφ και θεώρησε ότι οι εξέδρες του ΟΑΚΑ αποτελούν μέρος του αγωνιστικού χώρου, συνεπώς ενεργοποιήθηκε το σχετικό άρθρο του αθλητικού ποινικού κώδικα. Το αποτέλεσμα ήταν η Ένωση να τιμωρηθεί με -3 βαθμούς, δυο αγωνιστικές κεκλεισμένων των θυρών και χρηματικό πρόστιμο 73.500 ευρώ.

Η συγκεκριμένη απόφαση, αν παραμείνει και μετά την έφεση που έχει καταθέσει η ΠΑΕ ΑΕΚ, θα δημιουργήσει ένα δεδικασμένο που δε συμφέρει καθόλου τις ομάδες, αφού τυχόν «παρεκτροπές» των οπαδών τους στις εξέδρες θα τις φέρνει μπροστά στον κίνδυνο της αφαίρεσης βαθμών. Μπροστά σε αυτό τον κίνδυνο, το λογικό θα ήταν από την πλευρά των μεγάλων ΠΑΕ να τηρηθεί στάση «ουδετερότητας» για να διευκολυνθεί η διοίκηση της ΑΕΚ να ανατρέψει την απόφαση. Στην πράξη, όμως, ΠΑΟΚ και Ολυμπιακός με τις ανακοινώσεις τους εμμέσως πλην σαφώς χαιρέτισαν την απόφαση, προσδοκώντας σε άμεσο κέρδος και διαφορώντας για το ότι μελλοντικά πιθανότατα θα έχουν τις ίδιες συνέπειες.

Όπως ήταν αναμενόμενο, από την πλευρά της ΠΑΕ ΑΕΚ υπήρξαν αντιδράσεις που κάνουν λόγο για «διατεταγμένη υπηρεσία» και «εξοντωτική ποινή» καθ' υπόδειξη των αντίπαλων της ομάδας και τονίζουν ότι σε αντίστοιχες περιπτώσεις επεισοδίων οπαδών του ΠΑΟΚ και του Ολυμπιακού, οι αποφάσεις ήταν λιγότερο σκληρές.

Δυστυχώς για τον Μελισσανίδη και την παρέα του, στα ΜΜΕ προβλήθηκαν αρκετές φορές εικόνας από την κόντρα των κιτρινόμαυρων οπαδών και των ΜΑΤάδων και η ρίψη των μολότοφ, με αποτέλεσμα να δημιουργηθεί αρνητικό κλίμα για την ΑΕΚ. Από τα σχόλια που υπάρχουν στις αθλητικές ιστοσελίδες το συμπέρασμα που βγαίνει είναι ότι η πλειοψηφία των φιλάθλων είδε

θετικά τη συγκεκριμένη απόφαση, θεωρεί ότι κάποια στιγμή πρέπει να μπει τέλος στη δράση των οπαδικών στρατών και ότι ο καταλληλότερος τρόπος για να σταματήσουν να τους καλύπτουν οι ομάδες είναι να υπάρχουν τιμωρίες που να «πονάνε».

Η αποδοχή της απόφασης από τους φιλάθλους μειώνει την πίεση προς την αρμόδια επιτροπή της ΕΠΟ, που θα εξετάσει την έφεση (είχε προσδιοριστεί για το απόγευμα της Πέμπτης 18/10) και δυσκολεύει την προσπάθεια της ΑΕΚ. Ενας ακόμη παράγοντας που συνηγορεί υπέρ της αφαίρεσης των βαθμών είναι ότι από την αθλητική νομοθεσία η ποινή των -3 βαθμών δεν είναι εφέσιμη. Η ΠΑΕ ΑΕΚ υποστηρίζει ότι η ποινή θα πρέπει να εξεταστεί «πακέτο», και η τυχόν αλλαγή απόφασης για το χρηματικό πρόστιμο και τις δυο αγωνιστικές χωρίς κόσμο να συμπαρασύρει και την αφαίρεση βαθμών. Η απόφαση σχετικά με την έφεση αναμένεται με ιδιαίτερο ενδιαφέρον, αφού αν παραμείνει η πρωτόδικη ποινή, θα είναι ένα ξεκάθαρο μήνυμα ότι το κουμάντο στο ελληνικό επαγγελματικό ποδόσφαιρο το έχουν οι ανταγωνιστές της ΑΕΚ.

Κόντρα στα αναμενόμενα, το Συμβούλιο Εφετών αποφάσισε να στείλει στο ακροατήριο την υπόθεση των στημένων αγώνων και έτσι ο Μαρινάκης μαζί με 27 ακόμη άτομα θα καθίσει στο εδώλιο του κατηγορούμενου για τα αδικήματα της αλλοίωσης αποτελέσματος (κακούργημα) και της σύστασης συμμορίας (πλημμέλημα). Με παλιότερη απόφασή του και με διαφορετική σύνθεση, το Συμβούλιο Εφετών είχε απαλλάξει τους

κατηγορούμενους από δυο βαριές κατηγορίες, τη σύσταση εγκληματικής οργάνωσης και την εκβίαση (κακούργηματα) και διατήρησε τις κατηγορίες για αλλοίωση αποτελέσματος και σύσταση συμμορίας. Από την Εισαγγελία του Αρείου Πάγου ασκήθηκε αναίρεση στο βούλευμα ώστε να επανέλθουν όλες οι κατηγορίες, όμως το Ποινικό Τμήμα του ΑΠ απέρριψε την αναίρεση και επέστρεψε την απόφαση στο Εφετείο. Η συγκεκριμένη απόφαση είχε θεωρηθεί από την πλειοψηφία των νομικών ως προαναγγελία της οριστικής απαλλαγής των κατηγορούμενων. Το πιθανότερο σενάριο ήταν να τεθεί η υπόθεση στο αρχείο και να μη φτάσει καν στη δικαστική αίθουσα, αφού οι δυο κατηγορίες πολύ δύσκολα θα μπορούσαν να αποδειχθούν.

Με την απόφαση του Συμβουλίου Εφετών έχουμε νέα δεδομένα, αφού μέχρι την ολοκλήρωση της δίκης ο Μαρινάκης θα έχει μειωμένη ικανότητα ελιγμών και δε θα μπορεί να συμμετέχει άμεσα και με θεσμικό τρόπο στις διεργασίες στο ελληνικό επαγγελματικό ποδόσφαιρο. Πολλοί θεωρούν ότι η συγκεκριμένη απόφαση είναι μήνυμα και «τιμωρία» για την αντιπολίτευση που ασκεί ο Μαρινάκης στην κυβέρνηση και μια προσπάθεια να τον «μαζέψουν». Όμως έχοντας ως δεδομένο ότι οι «δεσμοί» της κυβέρνησης και του ΣΥΡΙΖΑ με το δικαστικό μηχανισμό δεν είναι δυνατοί, το σενάριο αυτό δε φαίνεται ιδιαίτερα ισχυρό. Το πιθανότερο είναι, ο εισαγγελέας Εφετών Περικλής Δράκος και το Συμβούλιο Εφετών να μην ήθελαν να χρεωθούν κατηγορίες ότι αβαντάρουν τον Μαρινάκη

και να αποφάσισαν να στείλουν την υπόθεση στο δικαστήριο, το οποίο αξιολογώντας τα δεδομένα και τα στοιχεία θα βγάλει την τελική ετυμηγορία.

Εν αναμονή της ακροαματικής διαδικασίας αυτό που έχει ενδιαφέρον είναι αν θα υπάρξουν επιπτώσεις στον Ολυμπιακό και στον Ατρόμητο (ανάμεσα στους κατηγορούμενους είναι ο μεγαλομέτοχος της ομάδας Γιώργος Σπανός). Οι ποδοσφαιρικοί εισαγγελείς της ΕΠΟ, μέχρι στιγμής, θέλουν τελεσίδικη απόφαση (σε δεύτερο βαθμό) για να εξετάσουν αν θα ασκήσουν πειθαρχικές διώξεις. Αυτό σημαίνει ότι για τουλάχιστον δυο χρόνια δεν υπάρχει κίνδυνος για τις ομάδες. Από την πλευρά της ΟΥΕΦΑ, όμως, η κατάσταση είναι πιο δύσκολη και οι αποφάσεις σε ανάλογες υποθέσεις δημιουργούν προβληματισμό στις διοικήσεις των δυο ΠΑΕ. Αρκεί να θυμηθούμε ότι η ΟΥΕΦΑ είχε αποκλείσει τον Ολυμπιακό Βόλου από το Europa League για την υπόθεση των στημένων αγώνων και τη Φενερμπαχτσέ από το Champions League, επειδή ο πρόεδρός της κατηγορήθηκε ως «διευθυντής εγκληματικής οργάνωσης», πριν ακόμη η υπόθεση φτάσει στο δικαστήριο. Προς το παρόν, θα πρέπει να ενημερωθεί η ΟΥΕΦΑ για την παραπομπή των δυο παραγόντων, προκειμένου να ξεκινήσει η διερεύνηση της υπόθεσης από τα αρμόδια όργανα της ευρωπαϊκής ομοσπονδίας. Για να μην υπάρξουν «απρόοπτα», καλό θα είναι ο πατήρ Θεοδωρίδης (αντιπρόεδρος της ΠΑΕ Ολυμπιακός) να συζητήσει το θέμα με τον υιό Θεοδωρίδη (γενικό γραμματέα της ΟΥΕΦΑ).

Κος Πάπιας

papias@eksegersi.gr

ΥΓ. Σε ευρωπαϊκό επίπεδο, τα δυο βασικά θέματα της επικαιρότητας τη βδομάδα που πέρασε ήταν η υπόθεση του στημένου αγώνα σε όμιλο του Champions League (αφορά την αναμέτρηση Παρί Σεν Ζερμέν - Ερυθρός Αστέρας 6-1) και το σκάνδαλο με τους στημένους αγώνες στο Βέλγιο. Ο χώρος της στήλης δεν επαρκεί για λεπτομερή αναφορά στα συγκεκριμένα θέματα, τα οποία θα σχολιάσουμε στο επόμενο φύλλο. Ενα πρώτο σχόλιο είναι ότι οι δυο υποθέσεις και ιδιαίτερα η περίπτωση του Champions League, που θέτει υπό αμφισβήτηση την αξιοπιστία της κορυφαίας ποδοσφαιρικής ευρωπαϊκής διοργάνωσης, έχουν μεγάλο βαθμό δυσκολίας για την ΟΥΕΦΑ και τυχόν επιβεβαίωση των σχετικών δημοσιευμάτων θα βάλει υψηλό βαθμό δυσκολίας στον υιό Θεοδωρίδη και την παρέα της ευρωπαϊκής ομοσπονδίας.

Η στήλη επέλεξε τη συγκεκριμένη φωτογραφία για να τιμήσει την παγκόσμια μέρα της αγρότισσας (15/10), που γιορτάστηκε από το υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, τη Γενική Γραμματεία Ισότητας και την Περιφέρεια Αττικής με ημερίδα στις 16/10. Το μοναδικό σχόλιο είναι ότι θα πρέπει να αναθεωρηθεί η κυρίαρχη άποψη για το ποιο είναι το «ασθενές» φύλο, τουλάχιστον σε ό,τι αφορά τον πρωτογενή τομέα.

DIXI ET SALVAVI ANIMAM MEAM

► Εκλογές είναι αυτές. Πώς να τις αγνοήσει; «Τη διαφοροποίησή του από τη γραμμή του κόμματος και της κυβέρνησης να επιβάλει εμπάργκο στον τηλεοπτικό σταθμό του ΣΚΑΪ εξέφρασε ο βουλευτής Σάμου του ΣΥΡΙΖΑ, Δ. Σεβαστάκης». Ο ίδιος βουλευτής: «Το κοινό που συνέρρευσε στο ΣΥΡΙΖΑ το 2012 και ιδίως το 2015 είναι μέρος και του ευρύτατου τηλεοπτικού κοινού» (www.samiakonvima.blogspot.com, 10/2018).

► «Αναγνώρισε την αυτοκεφαλία στην ουκρανική εκκλησία...» (Ριζοσπάστης, 12/10/2018). Πώς λέμε έπαθα μια εγκεφαλία...

► «Ετσι λοιπόν, διαμορφώθηκε η αφηρημένη έννοια για ένα παγκόσμιο θεό, αντανάκλαση της εικόνας του μη συγκεκριμένου, του αφηρημένου ανθρώπου, που δέσποζε στο πεπρωμένο της αγοράς. Και η αντανάκλαση αυτή βρίσκεται στο χριστιανισμό την πιο τέλεια έκφρασή της. Ο Μαρξ ξεσκέπασε τις ιδιομορφίες των θρησκειών στις εμπορικές κοινωνίες και ιδιαίτερα στις καπιταλιστικές. Διαβάζουμε στο “Κεφάλαιο” του Μαρξ: “Μέσα σε μια κοινωνία παραγωγών εμπορευμάτων, όπου, η κοινωνική σχέση που διέπει την παραγωγή, συνίσταται για τους παραγωγούς, στο να βλέπουν τα προϊόντα τους μόνα σαν εμπορεύματα, δηλαδή σαν κάτι απ’ το οποίο θα πάρουν αμοιβή, και να συγκρίνουν –κάτω από τον υλικό αυτό μανδύα- τα ιδιωτικά τους προϊόντα, σαν ίση ανθρώπινη εργασία, ο χριστιανισμός με τη λατρεία του αφηρημένου ανθρώπου και προπάντων στην αστική του εξέλιξη, με τον προτεσταντισμό, το θεϊσμό κ.λπ. είναι η πιο κατάλληλη μορφή θρησκείας»». (Λυσιέν Ανρύ: «Καταγωγή των θρησκειών»).

► «Γραμμένη» την έχει την υγεία των κατοίκων στις Σκουριές και τα περίξο Κούλης. Λέει, λοιπόν, ότι θα δώσει τις άδειες στην υγειοπεριβαλλο-πρόκτονο εταιρία μέσα στον πρώτο μήνα της διακυβέρνη-σής του.

► Ο λύκος κι αν εγέρασε: «Ως εκπομπή και ως άνθρωποι καταδικάζουμε με τον πλέον απερίφραστο τρόπο αυτό που συνέβη χθες στο Α.Τ. Ομονοίας. Αυτό που συνέβη είναι απαράδεκτο, είναι καταδικαστέο, είμαστε απέναντί του. Καθέτως, οριζοντιώς και διαγωνίως...», Ν. Μπογιόπουλος-Real Fm 16/10/2018. Πρώτα, «ως εκπομπή»=the master's voice... Και, βέβαια, μας καλεί να ξεχάσουμε τα πολυάριθμα «συμβάντα» στο συγκεκριμένο τμήμα των μπάτσων.

**Αχ, εκείνες οι χρονιές
πού να πήγαν, μάνα μου,
που 'χες γιους ασίθυμους
και κορίτσι' αμίλητα.**

Μια φορά να στο 'λεγαν
ποιον στη νύχτα πρόσμεναν,
τι βιγλίζαν, που εσύ
τίποτα δεν έβλεπες.

**Ποια γροικούσαν βήματα,
που κανείς δε σίμωνε,
μόνο ο γέρος έβηχε
έξω, στο χαγιάτι μας.**

(Φ. Λάδης, «Μικρές Σημαίες», 1974)

► Όσο πανικοβάλλονται οι νεοναζί στη δίκη της Χ.Α. τόσο σκάνε φιδάκια από δω κι από κει.

► Από τη μία: «Δεν υπάρχει η παραμικρή αμφιβολία πως το εκρηκτικό υλικό που εξερράγη χθες στο υπουργικό συμβούλιο τοποθετήθηκε εκεί από τον αρχηγό των ΑΝ.ΕΛΛ.». Κι από την άλλη: «Αυτό το κυβερνητικό σχήμα, όσο παράδοξο κι αν φαίνεται σήμερα σε σχέση με το παρελθόν, είναι καταδικασμένο να συνεχίσει ως το τέλος». («Η άποψη της Εφ.Συν.», www.efsyn.gr/arthro/monodromos-gia-tin-kivernisi)

► Ομοθυμαδόν η καταδίκη για την επίθεση στο Α.Τ. Ομόνοιας (ομόνοια, γαρ...): ΑΝΕΛ, Περισσός, Ποτάμι, ΛΑΕ. Κοινά επιχειρήματα ΛΑΕ και Περισσού...

► «Ηρθε η ώρα όλοι όσοι νιώθουν αριστεροί να πουν: Τώρα με το ΚΚΕ» (Ριζοσπάστης, 13-14/10/2018). Ηγγικεν η ώρα, λοιπόν. Για την εκλογών την πίστη την αγία...

► Μόνιμη αγωνία τους.

- Ο κοινοβουλευτικός κρετινισμός.

► Οι ΗΠΑ απαιτούν από το VMRO: Αφήστε τους βουλευτές σας να ψηφίσουν. «Καθάροι» ιμπεριαλιστές.

► Και το επίδομα θέρμανσης στην προεκλογική ατζέντα των συριζαίων.

νεισφέρει ο αγροδιατροφικός τομέας στην Ελλάδα». Μπορεί, θα μπορούσε, ίσως, οψόμεθα εις Φιλίππους...

➤ Δημαγωγία.

► Μιλάμε για... γίγαντες που όρθωσαν το ανάστημά τους στην... ανομία (τι μας θυμίζει αυτό...): «Περίπου 20 καθηγητές έκαναν ανθρώπινη αλυσίδα μπροστά στο γραφείο 516 της Φιλοσοφικής σχολής... σε μία προσπάθεια να αποτρέψουν τα μέλη της (σ.σ. του Ρουβίκωνα) να εισέλθουν στο χώρο». Μιλάμε για τσαγανό! Ή μήπως όχι: «Η κίνηση των καθηγητών κρίνεται συμβολική, όπως ανέφερε η κοσμήτορας της Φιλοσοφικής Ελένη Καραμαλέγκου και οι καθηγητές αναμένεται να αποχωρήσουν». «Ωστόσο, οι καθηγητές... βρήκαν μπροστά τους φοιτητές οι οποίοι φαίνεται να είναι ομοϊδέατες του Ρουβίκωνα ή έστω να μην ενοχλούνται από την παρουσία του...». Τελικά, η σιωπηρά πλειοψηφία αποδείχτηκε... μειοψηφία (η είδηση από την www.kathimerini.gr). Ο ηχηρός τίτλος: «Το Πανεπιστήμιο Αθηνών κάνει ασπίδα εναντίον του Ρουβίκωνα».

► «Αδιανόητη εξέλιξη ένα νέο μνημόνιο» - Κούλης. Προς ψηφοφόρους.

► Με μάτια γουρλωμένα την ψήφο σου ζητώ.

► Να αυξηθεί η «παραγωγικότητα της εργασίας» (Eurobank - δελτίο «7 ημέρες οικονομία»). Γιατί το ξεζούμισμα συνεχίζεται ad perpetuum.

➤ Άκου «ωφελοούμενοι» οι μετανάστες και οι πρόσφυγες στο στρατόπεδο συγκέντρωσης της Σάμου.

► «Οι αποσπάσεις γίνονται πλέον με μειωμένα επιμήθια, τα οποία καθυστερούν μήνες να καταβληθούν». Για τις αμοιβές εκπαιδευτικών αποσπασμένων στη Γαλλία.

► Καμπανάκι για το δημογραφικό: ... γιατί χανόμαστε.

► «Εδώ και τώρα, σήμερα, διενεργούμε το πείραμα της Αριστεράς στον 21ο αιώνα» Αλέκος Φραγεδιάρης. Τα... πειραματοζώα τα ρώτησε αν θένε; (Αυτός δε μίλησε για σοσιαλισμό του 21ου αιώνα, μιας και μας τελείωσε...).

► Κρατάμε μια φράση από την ανακοίνωση του σωματίου εργαζομένων στο μετρό: Απάνθρωπες συνθήκες εργασίας για το **προσωπικό που έχει απομείνει**.

► Προκλητική η υπουργός με τα γεμιστά: «Είμαστε στα προεποχής κρίσης επίπεδα για την παιδική φτώχεια».

➤ Όλα καλά.

Βασίλης

οι τοίχοι έχουν φωνή

◆ «Κατουρήστε πάνω μου» λέει το αγαλματίδιο του Τραμπ, τοποθετημένο πάνω σ' ένα κομμάτι πλαστικού γκαζόν. Δε νομίζουμε ότι κάποιος αποπειράθηκε να κατουρήσει πάνω του. Ούτε καν οι εμπνευστές του... Ινσταλείσιν. Είναι από τις ιδέες που προορίζονται για διαδραστική κατανάλωση και μόνο. Εκαναν την κατασκευή, τη φωτογράφησαν, ανάρτησαν τη φωτογραφία και μετά άρχισαν να εισπράττουν «λάικς» στα social media. Είναι μια ακόμα επιβεβαίωση του εικονικού κόσμου που έχει φτιαχτεί γύρω από το Διαδίκτυο. Μιας ψευδαίσθησης συλλογικότητας, στο πλαίσιο της οποίας ο καθένας και η καθεμία συμμετέχει από την πολυθρόνα του γραφείου του/της, με... όποιο το πληκτρολόγιο.

◆ Η επικαιρότητα ασχολήθηκε με την ανταλλαγή... ευγενών μηνυμάτων Καμμένου-ΕφΣυν σχετικά με το αν υπήρξε ή δεν υπήρξε τηλεφώνημα του Τσίπρα στον Καμμένο, όσο ο τελευταίος βρισκόταν ακόμα στις ΗΠΑ. Εμείς, όμως, βλέπουμε την κωλοτούμπα της συριζοφυλλάδας. Δείτε τα πρωτοσέλιδα: την Πέμπτη 11 Οκτώβρη «Ο Π. Καμμένος βλάπτει σοβαρά τη χώρα». Την Παρασκευή 12 Οκτώβρη «Η κυβέρνηση αντέχει... τον Πάνο». Συμπέρασμα: αφού η κυβέρνηση αντέχει τον Πάνο, ο Πάνος δε βλάπτει τη χώρα! Το Σάββατο είχαμε... συντροφικά παράπονα: «Ο Καμμένος τραβάει το σχοινί - Συκοφαντική επίθεση σε βάρος της ΕφΣυν». Γελούιοι...

◆ Η «Εποχή» μπορεί να μη χρειάστηκε να κάνει κωλοτούμπα όπως η ΕφΣυν, αλλά κατάφερε να μας πείσει ότι διαβάζει... βουλωμένο γράμμα. Η «ασταθής ισορροπία» δεν ήταν, τελικά, στις σχέσεις με τους ΑΝΕΛ, αλλά στη σχέση με τον Κοτζιά. Τόσο ασταθής που το σχοινί έσπασε! Η αγωνία της «Εποχής» πάντως προέρχεται από την «απειλή» που αποτελεί αυτή η ασταθής ισορροπία για την ολοκλήρωση του κυβερνητικού έργου με τη συμπλήρωση της κυβερνητικής θητείας»!

Τριάντα τέσσερα χρόνια στις γαλλικές φυλακές θα συμπληρώσει στις 24 του Οκτώβρη ο λιβανέζος κομμουνιστής Ζορζ Ιμπραϊμ Αμπνταλά. Είναι εδώ και χρόνια ο μακροβιότερος πολιτικός κρατούμενος στη «δημοκρατική» Ευρώπη. Όπως κάθε χρόνο τέτοια μέρα, θα συγκεντρωθούμε και πάλι έξω από τη Γαλλική Πρεσβεία (Ακαδημίας και Βασιλίσσης Σοφίας), για να εκφράσουμε την αλληλεγγύη μας στον δεσμότη του γαλλικού κράτους και ν' απαιτήσουμε την απελευθέρωσή του. Την εκδήλωση οργανώνει η **Πρωτοβουλία Αλληλεγγύης στον Παλαιστινιακό Λαό**.

Παραθέτουμε στη συνέχεια το κάλεσμα της **Δικτύωσης Αλληλεγγύης στην Παλαιστινιακή Αντίσταση**, η οποία συμμετέχει στην Πρωτοβου-

Τετάρτη 24 Οκτώβρη, 6μμ στη Γαλλική Πρεσβεία

Συγκέντρωση αλληλεγγύης στον Ζορζ Ιμπραϊμ Αμπνταλά

34 χρόνια αιχμάλωτος του γαλλικού κράτους

λία Αλληλεγγύης στον Παλαιστινιακό Λαό.

Στις 24 Οκτώβρη του 2018, ο λιβανέζος επαναστάτης Ζορζ Ιμπραϊμ Αμπνταλά συμπληρώνει 34 χρόνια αιχμαλωσίας στις φυλακές του γαλλικού κράτους. Είναι ένας από τους μακροβιότερους φυλακισμένους επαναστάτες στα κάτεργα του γαλλικού κράτους, πλησιάζοντας σε χρόνια κράτησης το μεγάλο ηγέτη της γαλλικής εργατικής τάξης Ογκίστ Μπλανκί. Ο Ζορζ Ιμπραϊμ Αμπνταλά παραμένει αλύγιστος και ανυποχώρητος στην επαναστατική του επιλογή να στρατευτεί άμεσα στον εθνικοαπελευθερωτικό αγώνα της χώρας του ενάντια στην εισβολή των σιωνιστών-ναζί και κόντρα στους δωσίλογους λιβανέζους, αμειλικτους εχθρούς των παλαιστίνιων

προσφύγων του Λιβάνου, που υποδέχτηκαν με τυμπανοκρουσίες τα στρατεύματα του κατακτητή.

Η Πέμπτη Γαλλική Δημοκρατία δεν συγχωρεί τους επαναστάτες στις πρώην αποικίες της, σαν τον Λίβανο, που εξακολουθεί να διατηρεί σε οικονομική και πολιτική εξάρτηση. Δείχνει το πραγματικό πρόσωπο του δικαίου του εχθρού του γαλλικού ιμπεριαλισμού, το δίκαιο του αποικιοκράτη, όπως η Δεύτερη Γαλλική Δημοκρατία έδειχνε το πραγματικό πρόσωπο της ταξικής δικαιοσύνης στον μεγάλο Μπλανκί και σε χιλιάδες αλύγιστους κομμουνάρους, που παρέμειναν πιστοί στην υπόθεση της προλεταριακής επανάστασης στα κάτεργα του γαλλικού καπιταλισμού.

Ο Ζορζ Αμπνταλά, αγωνι-

στής άραβας κομμουνιστής, μαχητής στον αγώνα για την εθνική απελευθέρωση της Παλαιστίνης, καταδικάστηκε σε ισόβια για συνέργεια σε πράξεις αντίστασης, την ευθύνη των οποίων ανέλαβαν οι Λιβανικές Επαναστατικές Ενοπλες Φράξιες, όταν τα σιωνιστικά στρατεύματα εισέβαλαν στη χώρα του, το Λίβανο. Από το 1999 έχει το δικαίωμα να αποφυλακιστεί. Παρά τις δύο αποφάσεις για την απελευθέρωσή του, που εξέδωσε το δικαστήριο εφαρμογής ποινών, ο Ζορζ Αμπνταλά κρατείται στη φυλακή με απόφαση της γαλλικής κυβέρνησης των νεοφιλελεύθερων συμμάχων της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ.

Με αυτή την ευκαιρία, οργανώσεις, συλλογικότητες και αλληλέγγυοι/ες από τη Γαλλία, την Παλαιστίνη, τον Λίβανο αλλά και την Ελλάδα καλούν σε

Συντονισμό Δράσεων κηρύσσοντας την εβδομάδα 17-24 Οκτώβρη διεθνή εβδομάδα δράσεων για την απελευθέρωση του Ζορζ Αμπνταλά, που θα κορυφωθεί με διαδήλωση το Σάββατο 20 Οκτώβρη έξω από τις φυλακές της Λανμεζάν (Ανω Πυρηναία, Γαλλία) όπου κρατείται ο σύντροφος Ζορζ.

Καλούμε όλους και όλες στην συγκέντρωση που διοργανώνει η Πρωτοβουλία Αλληλεγγύης στον Παλαιστινιακό Λαό έξω από την γαλλική πρεσβεία, την Τετάρτη 24 Οκτώβρη του 2018 στις 6μμ.

♦ **Άμεση Απελευθέρωση του Ζορζ Ιμπραϊμ Αμπνταλά**

♦ **Αλληλεγγύη στον αλύγιστο λιβανέζο αγωνιστή**

♦ **Για μια ανεξάρτητη-ελεύθερη Παλαιστίνη**

♦ **Για έναν ανεξάρτητο-ελεύθερο Λίβανο**

Σκιαμαχίες εραστών του Μνημονίου

Από μια άποψη είναι πραγματικά για γέλια ο καυγας κυβέρνησης και αντιπολίτευσης για το αν ο προϋπολογισμός δεν περιλαμβάνει σενάρια (όπως διατείνεται το προκλητικό δίδυμο Τσακαλώτου-Χουλιαράκη) ή αν το σχέδιο προϋπολογισμού που στάλθηκε στην Κομισιόν περιλαμβάνει δύο σενάρια (με ή χωρίς πετσόκομα των συντάξεων), όπως υποστηρίζει η αντιπολίτευση, αλλά και το Γραφείο Προ-

ϋπολογισμού του Κράτους στη Βουλή, που διευθύνεται πλέον από τον συριζαίο Κουτεντάκη.

Το θέμα δεν είναι αν ο προϋπολογισμός περιλαμβάνει σενάρια (που περιλαμβάνει), ούτε αν ο Τσακαλώτος με τον Χουλιαράκη μας θεωρούν συλλήβδην ηλίθιους (που αυτό κάνουν), αλλά το περιεχόμενο **και** αυτού του προϋπολογισμού, που δε διαφέρει από όλους τους προϋπολογισμούς

των Μνημονίων, αφού τίποτα απ' αυτά που ψηφίστηκαν και εφαρμόζονται τα τελευταία οχτώ χρόνια δεν αλλάζει.

Η κυβέρνηση πιάνεται μόνο από τη μη περικοπή των συντάξεων (που οι ιμπεριαλιστές θα της τη δώσουν ως δώρο για την πειθήνια στάση της), την ίδια στιγμή που η λιτότητα και η φορομνηξία σαρώνουν τα πάντα και θα εξακολουθήσουν να τα σαρώνουν και τα επόμενα χρόνια.

Γραφτείτε συνδρομητές στην «Κόντρα»

ετήσια συνδρομή 85 €

εξάμηνη συνδρομή 45€

λογαριασμός ΕΤΕ:

10087804638

KONTRA

ΑΘΗΝΑ: Αγαθουπόλεως 65, ΤΚ 112 52, τηλ. 2108675243, fax 2108663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Ιουστινιανού 24, τηλ-fax 2310221898

http://www.eksegersi.gr, e-mail: kontra@eksegersi.gr

Διευθύνεται από συντακτική επιτροπή

Ιδιοκτήτης-Εκδότης-Διευθυντής: Πέτρος Γιώτης

Εκτύπωση: ΚΛΕΝΙΚ ΕΕ, Σηλιάς 5, Μεταμόρφωση

βαθύ κόκκινο

Κοινωνικοί εταίροι

«Αν θέλουμε να ευημερούν οι επιχειρήσεις και οι πολίτες να μην ανησυχούν, χρειάζονται μεγάλη σταθερότητα, ασφάλεια δικαίου και ρεαλιστικές λύσεις». Η δήλωση έγινε από τον πρόεδρο της ΕΕ Ντόναλντ Τουσκ και αναφερόταν στις εξελίξεις γύρω από το Brexit. Καθόλου παράξενο για έναν αντιδραστικό πολιτικό να θέλει για τις επιχειρήσεις ευημερία και για τους πολίτες (για τους εργαζόμενους δηλαδή)... μη ανησυχία. Γι' αυτό και δε θα σχολιάζαμε τη δήλωση, αν αυτή δεν είχε γίνει σε μια... σπέσιαλ στιγμή. Κατά τις διαδικασίες της «τριμερούς κοινωνικής συνόδου κορυφής», το κυριότερο θέμα της οποίων ήταν -όπως μας ενημέρωσε με δελτίο τύπου η Κομισιόν- «Η ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας, η δημιουργία βιώσιμων θέσεων εργασίας και η κοινωνική δικαιοσύνη στην Ευρωπαϊκή Ένωση».

Το τριμερές της συνόδου δεν αναφέρεται στα τρία θεσμικά όργανα της ΕΕ (Κοινοβούλιο, Συμβούλιο, Επιτροπή), αλλά στα ευρωπαϊκά όργανα από τη μια και στους... κοινωνικούς εταίρους (εκπροσώπους των καπιταλιστών και των εργαζόμενων) από την άλλη. Στη σύνοδο πήραν μέρος ο Γιούνκερ (πρόεδρος της Επιτροπής), ο Τουσκ (πρόεδρος του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου), ο αυστριακός καγκελάριος Κουρτσ (η χώρα του έχει την προεδρία για το τρέχον εξάμηνο), ο πρόεδρος της Συνομοσπονδίας Ευρωπαϊκών Επιχειρήσεων (BusinessEurope) Πιέρ Γκατάζ και ο γενικός γραμματέας της Ευρωπαϊκής Συνομοσπονδίας Συνδικαλιστικών Οργανώσεων (ETUC) Λούκα Βιζεντίνι (σ' αυτή τη Συνομοσπονδία συμμετέχει και η ΓΣΕΕ).

Όλοι αυτοί έκαναν κοινή δήλωση, ενημερώνοντάς μας ότι συζητήσαν για σοβαρά θέματα, όπως «την ψηφιακή επανάσταση και τις δυνατότητες που προσφέρει για τις αγορές εργασίας και την οικονομία, την εφαρμογή του ευρωπαϊκού πυλώνα κοινωνικών δικαιωμάτων: πεπραγμένα και μελλοντικές ενέργειες, το πολυετές δημοσιονομικό πλαίσιο 2021-2027, συμπεριλαμβανομένων των InvestEU, του EKT+ και της εμβάθυνσης της ONE»!

Εκαναν και χωριστές δηλώσεις, από τις οποίες ξεχωρίζουμε αυτή του εκπροσώπου των... εργατών, Βιζεντίνι. «Ο κόσμος της εργασίας συμβάλλει τα μέγιστα στην αυξανόμενη ανταγωνιστικότητα, αλλά η κοινωνική δικαιοσύνη φθίνει με ταχύ ρυθμό», είπε εισαγωγικά, σημειώνοντας ότι «οι αυξήσεις των μισθών στην ΕΕ τα τελευταία 16 χρόνια θα ήταν τετραπλάσιες, αν αντανακλούσαν την αύξηση της παραγωγικότητας». Δεν αντιλέγουμε σ' αυτό, αλλά τι προτίθενται να κάνουν ο Βιζεντίνι και οι ομογάλακτοί του σε κάθε ευρωπαϊκή χώρα; Ο Βιζεντίνι μας είπε τι... χρειαζόμαστε: «Χρειαζόμαστε μια κοινωνικά βιώσιμη οικονομική διακυβέρνηση στην ΕΕ με αυξημένες δημόσιες και ιδιωτικές επενδύσεις, κοινωνικούς εταίρους που θα συμμετέχουν στο Εξάμηνο και στις μεταρρυθμίσεις σε ευρωπαϊκό και εθνικό επίπεδο, καθώς και ενισχυμένες συλλογικές διαπραγματεύσεις σε όλες τις χώρες της ΕΕ για δίκαιες αμοιβές για τον κόσμο της εργασίας»! Προσέθεσε και κάτι άλλα, στο ίδιο πνεύμα για να καταλήξει στο ότι «η νομοθεσία της ΕΕ και το νέο πολυετές δημοσιονομικό πλαίσιο της ΕΕ πρέπει να στηρίζουν την κοινωνική συνοχή και την ένταξη καθώς και την πλήρη εφαρμογή του ευρωπαϊκού πυλώνα κοινωνικών δικαιωμάτων»!

Οι τύποι σαν τον Βιζεντίνι, τον Παναγόπουλο και τους ομοίους τους μιλούν σαν να αποτελούν πυλώνα του συστήματος της ΕΕ. Και από μια άποψη αποτελούν, αφού είναι αυτοί που αναλαμβάνουν να παραμυθιάσουν τους εργαζόμενους και να τους εγκλωβίσουν στη λογική του «κοινού μας σπιτιού» και της «συνεργασίας των κοινωνικών εταίρων» (το πόσο το καταφέρνουν δεν έχει σημασία - παλιότερα τα κατάφερναν καλύτερα, γιατί η παραμύθα είχε πέραση). Γι' αυτό και η Κομισιόν μας λέει ότι «η τριμερής κοινωνική σύνοδος κορυφής πραγματοποιείται δύο φορές ετησίως, πριν από το εαρινό και το φθινοπωρινό Ευρωπαϊκό Συμβούλιο. Είναι μια ευκαιρία για εποικοδομητική ανταλλαγή απόψεων μεταξύ των ηγετών των ευρωπαϊκών οργανώσεων εργοδοτών και εργαζομένων, της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, των αρχηγών κρατών και κυβερνήσεων της ΕΕ και των υπουργών Απασχόλησης και Κοινωνικών Υποθέσεων».

Π.Γ.